

ગાંધી વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
સંગ્રહીકૃત સંખ્યા

૬૬૭

વસ્ત્રનકુત કાવ્ય.

ગરબીયો, લાવણીયોવીગરે

વ્યાસવસ્ત્રનરામસુરનરામરેફેવા
સીઅમદાવાદમધેરાયપરપખાલી
નીપોળનારેખનાવીનેછપાવીપ્રસીધ
ફરીછે.

અમદાવાદમધેરાયપરમાંઆકાસે
ઠનાકુવાનીપોળસામેનીનળકુકડીની
પોળમાંપોતાનાઘરમાંલલુનાઈઅમી
ચંદેપોતાનાછાપાખામાંછાપીછે.

આઓપડી

સને૧૮૬૭ના૧૫માઆકટપ્રમાણે૨૭સ્ટ
ફરેલીછેવાસ્તેફોઈયેરન્સીવાયછાપવી
નહીતપાછપાવવીનહી.

સંવત૧૯૩૩. ફીમત૧૩પીયો. સને૧૮૭૭

66

ਮੁਕਾਮ

५६ लव्यास

સ્નેહીય

‘मल्ल’

UNIT 14

અનુક્રમણિકા.

વીશયનો આંક.	વીશયનાં નામ.	પૃષ્ઠનો આંક
૧	તેને ગુરુગણપતી.	૧
૨	એક અવસર અલખેલી યાત્ર્યા.	૨
૩	એક સમેસામળીયો સધાર્યા.	૩
૪	એક દીનદામોદર યાત્ર્યા.	૪
૫	એક યજ્ઞતવી કૃતવર યાત્ર્યા.	૫
૬	તુકામણકરી જ્યાં નય નંદલાલ લેરી.	૧૧
૭	દાનદાલુ ખોલીને, ઘેલી કરે છે ગીરધારી.	૧૨
૮	નથી દેતી તમારૂં નામ, પાલવ સીદા સાલો.	૧૪
૯	નનરે નુગદાધાર નુંડું રું નાખે.	૧૫
૧૦	ઘેલી કીધી નંદલાલ મન મોહ્યું.	૧૫
૧૧	આવળે આવળે નમુના ધાર ત્યાં મળે.	૧૬
૧૨	ઓ મોરારી નપુન્ન પાવન કરો.	૧૭
૧૩	આંઈ આવો કીષ્કિન્દરાય કાંઈ આલુ.	૧૮
૧૪	આઘો રે ફેને ઘનશામ ગાળે છે રિ.	૧૯
૧૫	ફેફે રું ફેફે છે શ્રીગોપાળ, રોકીને.	૧૯
૧૬	આઘી રે ફેરે જીભ નાર નહીં ખોલુ.	૨૦
૧૭	જાઓ જાઓ ચડ્યાં ચાક, ગોકુલ મેં.	૨૧
૧૮	બોલો બોલો હું છું રાંક રું રીસાયા.	૨૨
૧૯	કદમ કુટરી કુટરે લેવા, કદમ કુટરી કુટે.	૨૩
૨૦	લુલાલા મારું ભટકે રે લુંડા, લુલાલા મારું ભટકે.	૨૩
૨૧	સંસાર સપનાની રાત છે રે ભૈયાં સંસાર.	૨૪
૨૨	ફળીનાં ફેવાં કદમ છે રે, નુખો.	૨૪

૨૩	નુઠીનઝાસોમાગારેનુઠાનુઠી.	૨૪
૨૪	વાસાનુ વેરણકુબ્બન્યાકાળી.	૨૫
૨૫	સાફેલીશાંમસાથેરીસાઈ.	૨૬
૨૬	મોહનનુ મનમાંનેત્યાંમ્હાસો.	૨૭
૨૭	રાધાનુ સંદેસોછેશાંમનો.	૨૭
૨૮	શામફેરીદમુનનેબોલાવે.	૨૮
૨૯	ધંનધંનભરુકાળી.	૨૯
૩૦	ધંનનારણદેવમાહારાન.	૩૧
૩૧	સુરતસોનાનીમ્હોર.	૩૩
૩૨	પ્રભુગીરીયરધારી.	૩૪
૩૩	અધ્યામસ્તાનામોરારી.	૩૫
૩૪	રાધાફેઅફરુરજ્યાંથીઆવ્યા.	૩૬
૩૫	ગોપીફેગોવીદેફરીધેલી.	૩૭
૩૬	રાધારુખેરણછોડેરણમેલી.	૩૭
૩૭	નુઓમાધવનરીમધુરાંગામમાં.	૩૮
૩૮	યોગાનમેઓપટનમાઈરે.	૪૧
૩૯	આઓનીઆઓનીઆઓની.	૪૧
૪૦	ફેરછેફેરછેફેરછેરે.મારામાધવ.	૪૨
૪૧	રૂડોવીકુલનોવેરાછેરે.બેની.	૪૩
૪૨	પડુછુનમુનાનાનળમાંરે.નુઓ.	૪૪
૪૩	વાસોરમેવંદરાવનમાંરે.મારો.	૪૪
૪૪	રાધાનુ તારીપાસેફાંઈએફનુદુછેનુદુછે.	૪૫
૪૫	લાલતમારીસંગે.	૪૫
૪૬	રાધાબોલીબેનમને.	૪૬
૪૭	અઓનઅઓરેનંદનાલાલ.	૪૬

૪૮ શાધાનુ તાડ બોલ્યું સાગે.	૪૭
૪૯ જોળી ફોડીરે જોળી ફોડી.	૪૮
૫૦ રંગરત્નીયારે રંગરત્નીયા.	૪૮
૫૧ ઘેલીફરીરે ઘેલીફરી.	૪૯
૫૨ રસ્તેરું રોકો રસ્તેરું રોકો.	૪૯
૫૩ મારગે મળ્યારે મારગે મળ્યા.	૪૯
૫૪ મને મારીરે મા મને મારી.	૫૦
૫૫ છેયાને માર્યોરે છેયાને માર્યો.	૫૧
૫૬ મને ગુલતાન ફરીરે.	૫૧
૫૭ મોરલી યાગી ફાનાની.	૫૨
૫૮ માયાલાગી મોહનની.	૫૨
૫૯ ગુમાની ગોયાળા નેગાધયા.	૫૩
૬૦ નંદનુ યે સુંળી સ્વાલ ફાડીયો.	૫૪
૬૧ રંગથી રારી રમાડ્યાં જોખે નડી.	૫૫
૬૨ વાલરું રોકો વાટમાં.	૫૬
૬૩ ફંસરાયને ફેયાદ્યો ફાના.	૫૭
૬૪ નરી ઓઠા ફાનાને ફેમ ફરીયે.	૫૮
૬૫ ચાલો મારા લાડકડા ફાના.	૫૮
૬૬ ઊંઘો મારા હરી હાલો હાલો.	૫૯
૬૭ સાંભળ ન્યો સાંમળીયા પ્યારારે.	૬૦
૬૮ સાંમળીયો ફહે સુણ નારીરે.	૬૦
૬૯ નસોદા તોરે ફનેયં ફપટ ફીયા.	૬૧
૭૦ સુંદીર છેલ છાંડો મોરી બેયાં.	૬૧
૭૧ સાહેલી નેને ફાંનુડે ફામણ ફીયાં.	૬૨
૭૨ સાહેલી મેં તો નેયો ગોવીંદ ગોપાળ.	૬૨

૭૩	આશ્વરીરેભન્નેઅવીનારી.	૬૨
૭૪	ગોપીરુંમનેતરછોડીનેચાલી.	૬૩
૭૫	ધૈન્નહરીનેસરણદુષ્ટતુધૈન્ન.	૬૩
૭૬	નીધ્યાનરશિદાહાડી.	૬૪
૭૭	ભાવકરીનેભન્નેભક્તનન.	૬૪
૭૮	દુરમતમુઝોહાંકીદુરીનન.	૬૫
૭૯	સંભાળમારીધ્યોનેસાંમળીયા.	૬૬
૮૦	શાંનેત્રેરમાંમરોત્રેરીલા.	૬૬
૮૧	નીધ્યાકરવીનાભુલેમુરખ.	૬૭
૮૨	ભારેખમભાલીબ્યોલ્યાંરે.	૬૭
૮૩	ત્રણદીચધ્યાંવાણીરે.	૬૮
૮૪	મારગોમચ્યોઝઘડોરે.	૬૯
૮૫	સાંભવેળાસાંમળીયોરે.	૭૦
૮૬	રાગમાચડીયારેગાવડી.	૭૧
૮૭	ચીરનોછેડસોફારડી.	૭૨
૮૮	મોહનમારેફેલેતમેરીદિઆચોરે.	૭૨
૮૯	વાંકુંભેઈનેચાલમક્રમફરીયારે.	૭૩
૯૦	ચાલારહોવેગજોમાળોધારીરે.	૭૪
૯૧	વાંકાવરણાગીયાતુન્નનેરે.	૭૪
૯૨	આઘોરેફેનેફનેયાફાળુડા.	૭૫
૯૩	બિલીરેફેનેતુન્નેરફરીક્યાંન્યછે.	૭૬
૯૪	રામક્રષ્ણગોવીંદગોપાળફરે.	૭૬
૯૫	છોગાળાતારીછેસમાંગોપીયોધેસડી.	૭૭
૯૬	ફાનતારીસાંનમાંફુંરમનુબેડીધુ.	૭૭
૯૭	ગોવાલનધેરીબિલ્લસોન્નેલાલનંદને.	૭૮

૯૮ બુઝોને નસોદા માવડી.	૭૯
૯૯ સાહેલી ને રીતોના સુંદીર સાંમની.	૭૯
૧૦૦ દ્રષ્ટા કેમ બંસી વગાડી.	૮૦
૧૦૧ સરખી સાહેલી દેખો.	૮૧
૧૦૨ સ્નેહ ફરી છગો દીધોરે.	૮૧
૧૦૩ ત્વાવે ત્વનુ લે ફરીરે.	૮૨
૧૦૪ આધારહો નહી બોલુરે.	૮૩
૧૦૫ ત્વોળાનાથ ત્વાવે ત્વનરે.	૮૪
૧૦૬ સર્વેથી રીંતુ ત્વોળારે.	૮૪
૧૦૭ રવીવારે રણ છોડ દીઠા સાહેલીરે.	૮૫
૧૦૮ રૂપાળા રણ છોડ રૂડાઓ બેનીરે.	૮૬
૧૦૯ કારતક માસે દ્રષ્ટા ગયા મનમેલીરે.	૮૭
૧૧૦ મારગડો મેલોને મોહન.	૮૮
૧૧૧ બળદેવના બંદવા.	૮૯
૧૧૨ ત્રૈલોક્યોની રૂઝની નયકેઈ પેરની.	૯૦
૧૧૩ સુરજ દેવતા તુજ વેલો આધમી.	૯૧
૧૧૪ વ્યાકુળી થૈ છેરે વ્રીજની નારીયો.	૯૨
૧૧૫ રાધા કહે તુ સુન મેરી મેયા.	૯૩
૧૧૬ માત કહે તુ સુન મેરી છોરી.	૯૪
૧૧૭ નસોદા કહે સુણ છોકરા.	૯૪
૧૧૮ રૂક્મિની કહે સુનો પીયાલુ.	૯૫
૧૧૯ ચળાવા આલી વ્રીજનાર.	૯૬
૧૨૦ કારતક માસે દ્રષ્ટા હૈયાં આવોરે.	૯૭
૧૨૧ આસો માસના દન રૂડો આવ્યારે.	૯૮
૧૨૨ સુણો સાંમળીયા વ્રજવાં માને	૧૦૦

१२३ गोपीगोवींदनेघेरखावी.	१०१
१२४ गोपीगर्छनसोदापासे.	१०२
१२५ इषाणीराघारेडिल्लीरेहेइषाणीराघा.	१०३
१२६ मेस्तोडेजोमारारानकानमारो.	१०३
१२७ डेमरीसायामारारानकनतमे.	१०४
१२८ सुणोसांमणीयावीन्नेगपाणा.	१०५
१२९ हेण्मोगोपीयांक्याहुण्मोइनैयेकु.	१०५
१३० हुंतोप्रनुन्नेवानेगर्छती	१०६
१३१ माराव्हासनहीरहुडिल्ली.	१०७
१३२ माराप्रनुपवनरींराण्मोछो.	१०८
१३३ मारारींमनधीसरमाता.	१०९
१३४ मारामोहनमारेमंहीर.	११०
१३५ अल्याअसवेलारहेआघो.	११०
१३६ अलीडिल्लीअसवेली.	१११
१३७ न्मण्मोन्नेरनुण्मोन्सोदानाज्वाणनुं.	१११
१३८ गांमगांपुकर्युंगोवींदगोवाणीये.	११२
१३९ आनखानलीधीपातणीयाप्यारे.	११३
१४० हुंमोहननुंमुण्मन्नेती.	११४
१४१ मइधुमाधवमणवा.	११४
१४२ मयुरामांमाधवन्नयछे.	११४
१४३ मारामनगमतामोहन.	११५
१४४ प्रनुपघारोमारेघेर.	११६
१४५ सुणोअमारीअरलुरे.	११७
१४६ मेस्तोनेमस्तैअलुरे.	११७
१४७ छेसडाहुंतोनहीरमुहोणी.	११८

૧૪૮ ફરજ વન ફોળી નહીં ખેલુ.	૧૧૬
૧૪૯ મારા ગુણ વંતા ગીરધારીરે.	૧૧૬
૧૫૦ મારા મનગમતા માહારાજરે.	૧૨૦
૧૫૧ ફહો ક્યાંગયાંતા આખી રૂબની.	૧૨૦
૧૫૨ મારા પ્રાણ જીવંત પરનારીનો.	૧૨૧
૧૫૩ માન્ય માનવી માંન્યા માનવી.	૧૨૨
૧૫૪ સાંભળને તુતો મન મારા.	૧૨૪
૧૫૫ ઈશ્વર મુજને બાહાર ફાહાડ.	૧૨૫
૧૫૬ મોહન જી સર્વે મનુષીને.	૧૨૬
૧૫૭ વીચારી સેવાત જી વડા.	૧૨૬
૧૫૮ સુણોરાં મકામ ફામરાખી ફરોજને.	૧૨૭
૧૫૯ આઘોર ફેંપ્રભુ મુઠે પડીશ માંજને.	૧૨૯
૧૬૦ સુણોરાં માહૂઠી જો ફુંગડુને.	૧૨૯
૧૬૧ રડતી મેલી તે ક્યમ ફરીયરે.	૧૩૦
૧૬૨ માયા ભાગી તે ફેંમ છોડુરે.	૧૩૧
૧૬૩ છે સછો ગાળાને ફોઈ ભાવોરે.	૧૩૨
૧૬૪ આવ્યો આવ્યો નંદ જી નો ભાડ ફોરે.	૧૩૩
૧૬૫ આઘાર ફો અસબે ભડારે.	૧૩૪
૧૬૬ ગ્નાન માંગળીયેરે ગુમાંની ગરવી ઘેલા.	૧૩૪
૧૬૭ બસેય ફરમનરે મોહન મી ભેગા તુને.	૧૩૫
૧૬૮ જીગદીસે નપ્યરે મરણ નમે છે માંથે.	૧૩૬
૧૬૯ સતો રોઘરે ધારે ભુધણી નું ધારી.	૧૩૬
૧૭૦ નંદ ફેં ઘરમત જી આરે બહી અરવાં.	૧૩૭
૧૭૧ સુન ફેં બહી અરવાં બોલીરે નનંદીયાં.	૧૩૮
૧૭૨ જીગદીસે નપ્યરે મરણ નમે છે માંથે.	૧૩૮
૧૭૩ પરમેશ્વર પતરા ખેળે માહાડ.	૧૩૯
૧૭૪ અવતાર ધરીને રળી સે જી વડા.	૧૩૯

१७५ नीध्यावाणोनरत्रासुल्लवो.	१४०
१७६ मारांगीसारणछोडहुंरुंयुझीरे.	१४१
१७७ सैयरपुछीन्नेवात्तहुंरुंघमोरे.	१४२
१७८ सामणीयानासंगमोरेसोस.	१४३
१७९ लणोलनननमांरेसोस.	१४३
१८० सुणोसांमणीयाप्रलुपातणीया.	१४४
१८१ सांनणसुननीसांमणीयानी.	१४४
१८२ तमनेघाडुछुयासमलु.	१४५
१८३ अमनेनरोझोगीरधारी.	१४५
१८४ मधुरांधीकेसाआवन्नेमोरासीरे.	१४५
१८५ पधारोप्रलुचरप्रेमधीमुनम्होसेरे.	१४७
१८६ लावकरीलल्ल्योनेल्लमाणी.	१४८
१८७ लल्लननलावेल्लनेलवानी.	१४८
१८८ आधारहोअसजेसाहरल्लरे.	१४८
१८९ अल्ल्याअसजेसारीहुस्तोरे.	१५०
१९० सुणीसांमणीयोल्लजोसेरे.	१५१
१९१ राधीझानेहुअधियुंअणगुरे.	१५२
१९२ मुननेअडशोमांवीहुसतमनेवाडु.	१५३
१९३ लननमांल्लणीयाचीनानधीतुतरवानो.	१५४
१९४ लल्ल्हीड्यावीनाताडुतेंसोणोयुं.	१५५
१९५ सांमणीयेडीधीसांनसान.	१५५
१९६ सांनणन्नेस्रोताननसरवे.	१५५
१९७ मदनमोहनमोरासी.	१५७
१९८ वीहुसवीनंतीसुणो.	१५०
१९९ धुंन्य.	१५३
२०० आरती.	१५४

યસત્ન કૃત કાવ્ય.

લાવણી.

રાગ તીસાનો.

નેને ગુરુ ગણપતી, સમરુછુ સરસ્વતી;

મને આપો સુભમતી, શોવક તારો;

અલખેલી અંખે માતા, બહુચરને નેડું હાથ;

લન્નુછું ભોજાનાથ, કરુનહો મારો. ૧

ને નુગલુવન નુગદીસ, એક સંભ મોરાઈશ;

તમખોળે માડૂ સીસ, બુધ્ધી આપો;

લાવે લન્નુરે ત્રમાંણી, સાદ્ય કરને રૂઝાંણી;

મને દાસ તારો નાણી, સહુ કહ કાપો. ૨

ધર્યા દસ અવતાર, કૃષ્ણનંદના કુંવાર;

સુખ લીધું અપાર, લીલા દાખી;

એના સાફડૂ વીખાણ, હુંતો સેવક અન્નણ;

સહુ કહને પ્રમાણ, લક્ષ્મી નાંખી. ૩

અતી ધરને પ્રાણી પ્રેમ, નેડી નહીંછું નેમ તેમ;

કબુલ કરને એમને એમ, એટલું માણ;

ફેફે છે યસત્ન સુરનરામ, અમદાવાદમાં મુકામ;

ભલ્લે રાય પુરમાં ઠાંમ, હું પાંચ લાણ. ૪

લાવણી.૧લી.

હનમાન ગડડના સંવાદનો રાગ.

યૈક અવસર અલબેલો ચાલા, પેઠા ગોપીના ઘરમાં;
 કોડી કબાળા નંદી નાખ્યા, ગોવીંદ ગેડી ગરહી કરમાં. ૧
 કોણ્યું ઢોળ્યું બહુ બીગાડ્યું, મહીનાં માટ ખાલી ફીઘાં;
 વ્રત વીનતા ગોવીંદ ઘેરવા, દો દસથી દ્વાર નંદીઘાં. ૨
 કોઈ કામા કહે નનરો સખીયો, નરીોદાને ફાંઈ લાવો;
 યાક વાલ્યમનો નથી માંનતાં, નનરો નનર ખતાવો. ૩
 બે ચાર સખીયો બારણે ઊભી, બે ચાર ગઈ નંદને મેલે,
 અલબેલો અંદરથી, ખુમો પાડી બારણાં ઢેલે. ૪
 ગોવીંદ કહે છે ગોપીકાને, ગાંડો ઘેલો ફું તમારો;
 માત નરીોદા વાત નળશૈ, લવન સેરી ફુમારો. ૫
 અરેરે ફું બીચારો બાપડો, રાંકડો સૌએ ઘેરી સીધો;
 લુલ્યો ચુક્યો ને નખ મારી, આવો અનરથ મેં ફીધો. ૬
 ગોપી કહે સુનો હોતો નળતો, નીત્ય કાવ્યુ સુરી ખાવા;
 નરીોદાને આસી લાવું, તૈડાવું બહિં નંદ ખાવા. ૭
 ચાર ગઈ નરીોદા પાસે, ચાલો વેંમ મનનો ખુઓ;
 નહોતાં માનતાં તો કાન સાલનું, નનરો નનરથી નુઓ. ૮
 નરીોદાલુ નેવા ચાલ્યાં, નેહી કા આસી ફાયે;
 ન પેસવા દેઉ એને ઘરમાં, આવ્યાં ગોપીકા સાથે. ૯

ફેડેથી ફૂળને તેડીને, આવ્યા નંદલુ શ્યામ સેતાં;

કુંવર રૌવરાવી ક્યાં જાય છે, જરીોદાને ગાળ દેતા. ૧૦

ગોપી ન્નેઈને વીસમે પાંમી, વાત વાલ્યમની ફરતાં બીયો;

નંદલુ સાવ્યા કુંવર કનૈયો, ઘરમાં પેઠો તે ફીયો. ૧૧

દૂર ઊઘેડી ગોવીંદ ખોળયો, ગોપી કાપડી છોછી;

વ્યાસ વલ્લભના નાથ તણી, અફળ સીસા નથી ખોછી. ૧૨

લાવણી-૨૭

એક સમે સામળીયો સધાર્યા, પધાર્યા ગોપને વાસે;

ગાળા છોડી ગાળા ફીધા, ગાયો નાસીયો પાસે. ૧

તે ગોપનાં છેયાં જ્નેતાંતાં, છબીસે છોડી નાંખી;

અણ સમન્નુ બચ્યાં ન ખોળખે, ટોપીની નીશાન રાખી ૨

રમતાં બાળેક ઘરમાં ગયાં, માતા ખોટો ખેલ થયો;

લીલી ટોપી વાળો છોકરો, ગાયો છોડી નાસી ગયો. ૩

સુણી સામા બોલી બતાવો, પીટ્યાનેં ઝાલવા નઈએ;

કોનુ છોકરું છફી ગયેલું, એની માતાને ફહીએ. ૪

ઉતપાત ફરી અલબેલો ચાલ્યા, સરખી ટોળીમાં પેઠા;

એક ભાઈ બંધને માંથે ટોપી, પેહેરાવી પાસે બેઠા. ૫

ઊઘાડે સીર સાંમ બીરાન્યા, અંતરમાં હસવું શબ્દ;

સડતુ થડતુ ને ઝઘડતુ, વ્રજ વીનતાનું વ્રંદ આવ્યું. ૬

ગોપી ફહે ગાયો છોડનારો, હરી આ ક્રષ્ણ કાળો;
 છેયાં બોલ્યાં એની નેડે, આ લીલી ટોપી વાળો. ૭
 કામની યોગે આલ્યો કુંવરને, નેને તે મારવા ધસે;
 ગડદા પારુ ટીચણ કુંળી, નેઈને અલબેલો હસે. ૮
 કુંવર ફહે નોય ટોપી મારી, ગીરધારીની છે ગોપી;
 ગોવીંદ ફહે ગોપી સમતારા, મારે એકે નથી ટોપી. ૯
 એમ ફહી કુંવર કુટાબ્યો, કામનીયો સફુ ફળફળી;
 વલ્લભનો સ્વામી છે એવો, વ્રત વીનતા છોગાળે છળી. ૧૦

લાવણી ૩૭.

એક દીનદામોદર ચાલ્યા, ગોપગોપી છેલ્લાં કરવા;
 ન્હાંનાં ન્હાંના બાળક ગામનાં, તે સફુને માંડ્યા હરવા. ૧
 ઘરમાં પેસી ઘોડીયાં ખોળે, બાળેક સેઈને નયનારી;
 એક યાડામાં ભેગાં ફીધા, ગોપીકા નેઈને ત્રારી. ૨
 ઘેર ઘેર સફુ છેલ્લાં બનીયાં, આશો દૈવનો કોપ થયો;
 મોહનજી મરફરી કરવા, સફુ ભેગો નઈ ઊત્તો રહ્યો. ૩
 નારીનાં સે ત્રાસે રૂએ, ચીતમાં ચીત્યા પેઠી છે;
 છેલ ફહે છેયાં બતાવું, રાધા લેઈ ઘેર બેઠી છે. ૪
 લડને યડને ને અગડને, કાંમ રાખસો નહીં કાયુ;
 ગાળો ભેળો ભાંડને આજી, સ્વારે તે માનસે સાયુ. ૫

ગામની ગોપી લગ્ન્યાલોપી, વટફણી સરવે નારી;
 સાવ્ય રાધીકા છેયાં અમારા, તારે શું નાંખવાં મારી. ૬
 સુણી રાધીકા રડવા લાગી, આંખેથી આંસુ છુટે;
 કેડે ઊભો કાનક નૈયો, નેઈને કાખ સીયો ફુટે. ૭
 શામળે સાન કરી રાધાને, કેફેતી હોયતો લડાડું;
 પ્રેમ ધરીને પરણે મુનને, તો સફુને પાછાં કાડુ. ૮
 સાન રાધાએ કરી શામને, નંનળથી છોડો અમને;
 સરમ મેલું માત તાતની, પ્રીતમનુ પરણું તમને. ૯
 પછી ગોવીંદ કહે ગોપીને, શું બોળો ઘર ખાડામાં;
 હમણાં મેં રોતાં સાંત્તળીયાં, નુઓ પેલા વાડામાં. ૧૦
 વ્રજ વીનતા સફુ ઘાઈને ધોડી, મોહનનુ મળ્યો માઠો;
 બાળેક સો બતાવી દેઈને, વલ્લભનો ક્લાસો નાઠો. ૧૧

સાવણી-૪થી

એક વખત વીહલ વર ચાલ્યા, ત્યાવ ત્રણ ઊપર સાચા
 ખાળ સનેહી સુદામાને, મળવા માધવનુ આવ્યા. ૧
 સુદામા પુરી પ્રભુ પધાર્યા, નર નારીને ફેત વાપ્યું;
 પવીત્ર પત્ની સુદામાની, હરનુને આસન આપ્યું. ૨
 સુદામા કહે છે નારીને, ચડાવ્ય ચુલે તપેલી;
 રીઘ્ય સીઘ્યને નવ નીઘ્યતે, આ હરીએ અમને આપેલી. ૩

મુઠ્ઠી તાંદુળ લેઈ માઘવે, મને ઘણો નફા ત્ત ફર્યો;

છળદર ફતુ ઘાંણા ન મળતા, તે દુખનો દીવસ્ય ફર્યો. ૪

સાંમા રસોઈ ફરવા બેઠી, સાફ પાક સાંભજી ઘણી;

શોટલીની રીર ફણેક બાંધી, તેમાંથી અદરીર વણી. ૫

ત્યારે સુદામા ફેરે સાંભને, સીદ લુબ્યા બેસી રહીએ;

રસોઈ તૈયાર થવા આવી, નદીએ નાહવાને નઈએ. ૬

એટલે બિઘ્યા શામ સુદામા, એક એક નાકર ગાલ્યા;

સ્વચ્છ ધોયેલા વસ્ત્ર ન સીધાં, વાતો ફરતાં બેઠી ગાલ્યા. ૭

સુદામા ફેરે મુણો શામજી, હું ત્રાંમણ પર ફેરે ત સાચો;

સોફ વાત ફેરે છે મારે, અફળ સીલા બતાવો. ૮

એ અફળ સીલા નેવાને, મોહન હું મરમથી;

શામ ફેરે અફળ સીલા, નેવામાં કાંઈ સાર નથી. ૯

સુદામા ફેરે મારે નેવી, એમ ફરતા નદીએ આલ્યા;

અફળ સીલા ફરજી વનજી, દેખાડ્યા દીસ તાવ સાલ્યા. ૧૦

શામ ફેરે મુણો સુદામા, મંન તણો મમત મેલો;

ગા પારથી ડુબકી મારો, પેલે પાર કોણ ત્ત પેહેલો. ૧૧

એમ ફરી મુમતે ચડીયા, પડીયા નદીના બીરમાં;

ત્રૈણ સોફનો ગાય ત્રીલોચન, નઈજીત્તો સાંમી તીરમાં. ૧૨

અફળ સીલા નથી અોછી, નહિતમ નટયર નાગરમાં;

ફરજીએ હડસેલી મેલ્યા, સુદામાને સાગરમાં. ૧૩

બેઘટીકાચે બાહાર નીકળ્યા પસ્તાવો મનમાં ફરતા;
 ક્યાં ગયું ઘરને ક્યાં છે ઘનરીમાઝાંખે બહુ આંસુ નરતા. ૧૪
 લારે નળ નેઈ નડકી ઘીડ્યા, નનવા માડ્યા દીન બીંધુ;
 નદીમારી ક્યાં નાસી ગઈ ક્યાં થી આવ્યો આંસીંધુ. ૧૫
 આનળથી નહીં નહીં બલતો, ફહી નુગદીરીનું ધ્યાન ધર્યું;
 ધામો દરને દયા ઈપની સાગર વચ્ચે ગામ ફર્યું. ૧૬
 તેમાં મલેચ મનુષ્ય વાસ્યાં, અવળી રીતી તે ચાલે;
 ત્રામણ સૌંધ સરવે સરખા, ચેક્ર ચેક્રને કંન્યા આલે. ૧૭
 તેવા ગામમાં ગયું સુદામા, ન ગરશેઠ સાંમા મળ્યા;
 ત્રામણ તમે લલે ધધાર્યા, ફહીને સાથે લેઈ વળ્યા. ૧૮
 વીપ્ર ફહે સુદામા પુરી, ફહો રોઠ કેટલે ફરી;
 રોઠ ફહે સુદામા પુરમાં, નતાં વીરી વરરી થરી. ૧૯
 વીસ દીત્તથી ફાંણ ગયાં છે, તે નઈને પાછાં આવરી;
 પછી તમને ઘેર પોચાડે, સાઠ વરરી નવું ફાવરી. ૨૦
 સુણી સુદામા સંતાપ કરતા, ક્રોને ઘેર નઈને રહીરું;
 પેટ પાપી પુણ્યા સાગરી, ક્યાં નઈને અનરખ ખઈરું. ૨૧
 રોઠ ફહે સંતાપ ન કરરી, સહુ તમારું કષ્ટ કાપું;
 બાવા પીવા ઓઠયા પેરવા, રેહેવાને મંદીર આપું. ૨૨
 મારે પેરે છે પવીત્ર પુત્રી, તે દેહી તમને કંન્યા;
 સુદામા ફહે લેહી સૌંધની, યાચ અતી અધ્રમ અંન્યા. ૨૩

ત્યારે શીઠ ફેરે આ ગામમાં ત્રામણ સૌંદર સહુ સરખા;
 સઘળે જોઈ જન મળવાનું, તુખે ક્યાં મારી વળખાં. ૨૪
 એટલે સુદામા અફળાયા ગામ લોક ગરદન ઘાલે;
 સાઠે વરસી ઘેર જવાનું, જન બિદક વણ કેમ ચાલે. ૨૫
 જન પ્યારીશુને વટલાઈશું, પરણ્યામાં ચીત પેહું છે;
 નાત રહી સુદામા પુરમાં, ત્યાં નળવા કોણ બેહું છે. ૨૬
 એવું સમજું કંન્યા પરણ્યા તુહું ઘર બાર લેઈ રહ્યા;
 પત્ની રાંધે પોતે નમે, ત્રણો ભેગા ત્રણ થયા. ૨૭
 સુદામાયે સંસાર માંડ્યો, નારીને પંચ પુત્ર થયા;
 પાડોશમાં એક અબળા મુઈતી, તે સાડી સમરાં ન ગયા. ૨૮
 ઘણાક માણસ ગયું મસાંણે, મડદુ છોડીને નુએ;
 ને નારી મુઈતેનો નાથ જી, આંખે આંસુ થીરુએ. ૨૯
 કાણ ન લાવી ચીતા ખડકી, ચીંત્યામાં બહુ જીવ પેહો;
 નારીનું મુસ્તક ખોળામાં, લેઈને પીઠી બળવા બેહો. ૩૦
 સુદામાને ઈવીશ્મે પામ્યા, બળ નારો મુરખ ને વો;
 અસ્ત્રી સાથે પુરુષ મરે, આ જનરથ અવળો ફેવો. ૩૧
 તે સુણીને સહુ જન બોલ્યા, સુદામા તું છે મતીયો;
 ગામ ચાલ છે નારી પુઠે, સ્વામી હોય તે થાય સતીયો. ૩૨
 સુદામા ફેરે ચાલ જોરો, તેને તમે માન્યો ખરો;
 કોઈ પુરુષ બળે નહીં લેને, ફહો ત્હાઈ તમે શું કરો. ૩૩

લોક ફરે ન તોડીયે ધારો, બાંધીને સાથે લેઈએ;
 સારી રીતે બળે નહીતો, પરાંણે બાળી દેઈએ. ૩૪
 સુદામા ફરે ઝરે ભાંમળ, સરવે લુચ્યા લોક નડશે;
 મારી પત્નીનો પંડ પડે, તો મારે બળવું પડશે. ૩૫
 એવો એવો સંતાપ કરતા, નનતા શ્રી અંતર નમી;
 હરીલી લાથી સુદામાની, પત્ની પણ મરણ પામી. ૩૬
 સુદામાયે સબ ઘીડુને, પોક મૈલી રડવા બેઠા;
 નાણું મને નેડે બાળશે, કોઠીયો વચ્ચે નઈ પેઠા. ૩૭
 નગતણા ત્યાં લોકો આવ્યા, મડદું ઊપાડ્યું હાથે;
 સુદામાને સોધી કાડો, બળવા સાચા લ્યો સાથે. ૩૮
 સુણી સુદામા ધર ધર ધ્રુન્યા, ખુણે રહી આંખ્યો ચોળે;
 લોક લાંઠીયા લેઈ લાફડીયો, કોઠી કબાળા ખોળે. ૩૯
 ખુણામાંથી બોળી કાડ્યા, બેંચીને બારણે લાવ્યા;
 હાથ ઝાલી ફઠવા ના ઘીધા, તેડીને મસાંણા આવ્યા. ૪૦
 ચીતા ખડકી સફુ લોક બોલ્યા, બાકી નહી રહે વીત્યામાં;
 પેહે લેથી સુદામા સમળ, બીરાને આચીતામાં. ૪૧
 સુણી સુદામા ફરે સોસના, અગનીના ભડકા થારી;
 કોલ્લા ઊઠશે પાણી છુટશે, દુખ પામીને લવ નરશે. ૪૨
 અગનીના ખમાયને લવ નય, બળવું બળવું નારી સંગે;
 તે કરતાં પડું દરીઆમાં, વેદના વ્યાપે નહી અંગે. ૪૩

એવું મન વીચારી બોલ્યા, બળવાને તૈયાર થી છું;
 ઊભારહો ભાઈ મેલો મને, એકવાર નાહાવા નહીં છું. ૪૪
 એમ કહીને છેતરી ચાલ્યા, નળમાં નંપા પાત કીધો;
 સ્નેહી સુદામાને સામળીયે, નદીમાં ખેંચી લીધો. ૪૫
 સુદામાયે ડોકું કાઢાડ્યું, એટલે હસ્યા વનમાળી;
 પ્રભુ કહે તમે છો પાછળ, હું આગળ છું ત્યાં તાળી. ૪૬
 સુદામા કહે સાંની તાળી, ઘણાં કવર રીવહી ગયાં;
 સાચું કહે ને સમજે મારા, ક્યારના હંઈ યાં ઊભા રહ્યા. ૪૭
 કષ્ણ કહે કેહ મણાં આવ્યા, નારી શંધી રહી હરી;
 વીઠલ કહે વસ્ત્ર ન પેહેરો, રસોઈ ઠંડી થઈ નરી. ૪૮
 સુદામા કહે શું બોલો છો, ઘણા દીવસ્ય વહી ગયા;
 સીધું બેટમાં પ્રેમ દા પરણ્યો, પાંચ પુત્ર તેને ન થયા. ૪૯
 ત્યાં સુધી સી રસોઈ રાંધે, નેવાને નેયે વેહેલા;
 બંસી ધર કહે આ શું બોલો, મુન મીત્ર થયા ઘેલા. ૫૦
 શાનાં છોકરાં શાની નારી, કહીને કષ્ણે કર જાલ્યા;
 ગાંડા નેવા ગણે મીત્રને, સુદામાને મહેલ ચાલ્યા. ૫૧
 ઘરમાં સ્નેહી સાથે પેઠા, અફળ લીલા બહુ પાકી;
 રામાની રસોઈ નેઈ તો, નવરાં કની રોટલી બાકી. ૫૨
 તેયું નેઈને જાંખા થયા, સુદામા પડીયા વીલા;
 શામ્મ કહે તમે સંસાર માંડ્યો, તે સઘળી મારી લીલા. ૫૩

સુદામા ફેરે અફળ લીલા, સુંવીખાંણું મુખ ફથી;
ત્રીફમલ તમારી લીલા, સપને પણ નેચી નથી. ૫૪

સુદામાનું બન્યા બાબરા, ત્વસ્ત ન નને મન તાવે;
વ્યાસ વલત્ત વાણી વદે, દૃષ્ટા ફળયામાં કેમ આવે. ૫૫

લાવણી ૧લી

મેભરી નીંદમાં સુઈ અરે રાગ.

તુફાંમણ ફરી ફ્યાં નય, નંદલાલ લહેરી;
તારી બંસી ડંસી, સર પણ જાનુ જૈરી. ॥ ટેક ॥

તારી બંસી સુણીને, આવી છોકરાં છાંડી;
બહુ બની ગઈ શુભતાં ન કેવી થઈ ગાંડી;
નેમ ઊનાળે, હીંદોળે અડે છે ફેરી; તારી બંસી. ૧

મેં મેલી માતની, સાન ફાન સદુ નુસી;
પીળીને પડતો મેલી, ફૂંદમાં ફુલી;
મારા સગા સહોદર, સરવ ફર્યાં મેં વેરી તારી બંસી. ૨
તારે માંથે મુગટ, ચળકે લળકે પ્રોતી;

પીળો પરફો, સરફો ચરફો ફું નેતી;
મને મોહ લગાડ્યો પીળુ પીતાંબર પેહેરી; તારી બંસી. ૩
તાડૂપ નુપ, અનુપ નેઈને મરીયે;
તુનવીના દાસો, ઝામ ફહો ફ્યાં ઠરીયે;

ગોપી ઘેરવાને,આંખ શબ્દો છો ઘેંરી તારી બંસી. ૪

સુઝીઠ્યો તમારો,ભાવ ભાવ નથી લેતા;

હું પલ્લો પફડી,રહી ઊતર શો દેતા;

મારા ઊપર નથી,નેહ નગર ક્યાં ઠેરી તારી બંસી. ૫

નવાનો ફરો છો,વીચાર હું સમજી ગઈ છું;

પણ કેમ નવા દેહી,પાલવ પફડી રહી છું;

સુના સો વલ્લભના,નાથ,મરદ છો કે મેંરી તારી બંસી. ૬

લાવણી. ૨ જી.

કાન કાલુ બોલીને,ઘેંલી ફરે છે ગીરધારી;

તારા રૂપ ગુણનો ઘાવ,નાંખે છે મારી. ૥ રેફ ૥

રાત દીન ધરૂં તારૂં ધ્યાન,બે ભાન ન થઈને;

તને મળવા ફળવા,બેસુ ન મુના નઈને;

મારી છાતીમાં છેલા છબી,રમતી તારી તારા રૂપ. ૧

સાસરે ન્નવું તો,સાસુ રાખે છે ચોક્કી;

પીયરમાં ભાઈ ભોળ નઈ,ફરે છે ચોક્કી;

ગમે નહીં ઘરમાં,સોધુ નાડા બારી તારા રૂપ. ૨

મારો નેઠ છે ઘરમાં, શેઠ તે પગલાં નેતો

મારો પદણ્યો ફરે બાહાર વાત,આબરૂં બોતો

નેઠાણી ભેરનું જોડ,નણંદ નડારી તારા રૂપ. ૩

તારી નથની નૌતમ નાક, કાનમાં વાળી;
 તેને સ્વી ગંગનો રંગ, લમર ખુબ્બ કાળી;
 સીર તો રો કેડ કંદોરો, સુરત સજુ સારી, તારા રૂપ- ૪
 મારા મોહન તન મન ધન કહોતો દેહી;
 મને ઘણા દીવસ્યનો લાથ શાંમ સુખ લેહી;
 પ્રીતમ તમ જ્ઞેગ છુ, નારી ન્યારી પ્યારી, તારા રૂપ- ૫
 હવે નથી રેહેતુ નાથ, હાથ મારો ગાલો,
 સુખ માંણ માઘવ, મુન મંદીરીયે ચાલો;
 જુગ દીશ રમી ન્ણો છો ગારી વીઝારી, તારા રૂપ- ૬
 બોલો બોલો મારી સાથ, વાત ફાંઈ ફરીયે;
 દામોદર ડાહ્યા, દારા રું નાડરીયે;
 સામળીયા મારી સંગ, પ્વેલો ખુંખારી, તારા રૂપ- ૭
 હસ્તા મધુરે મુખ, ચીતડું ચોરી લ્યો છો;
 કોઈ કર ચડે જું જાણ, રું મેલી દ્યો છો;
 મને ઘણા છો વ્હાલા, મનગમતા મોરારી, તારા- ૮
 મારો નીસાસો પડશે, તો તમને નડશે;
 મુન ઘેર ધઈ છે ચારા પીછીડો વડશે;
 મરણ ના હોયલો, ન મારો નેન કરારી, તારા રૂપ- ૯
 નકરો ન વાર લગાર, નાથ જુ મારા;
 વેહની વેદનાથી, નેન ઘહે નીરધારા;

યલ્લના કાલા, બેસી બેસીને હારી તારા રૂપ- ૧૦

લાવણી-૩૯

નથી દેતી તમારું નામ, પાલવ રીંદ ખાલો;
રીંખામણ દેહી છુ રીંખા, પાંચરા ચાલો. ॥ટેકા॥

કરો છો નેનના ચાળા, કાનલુ કાળા;
જેયા નહીં તમને વા, કોઈ ન્નદુ વાળા;
આવા તન્નણે મારી માત, દેઠપકો ઢાલો- રીંખાં. ૧
જેન્નણે મારો, જેઠઠે પોહો ચાડે;

કપરો ક્રોધી છે કંથ, ઘેરથી ફાડે;
માટે મારગડે મસ્તાન, થઈશું ફાલો- રીંખાં. ૨

છેતરો છો છેલ છબીલા, છોકરવાદ માંડી;
પણ સફુ સમન્નુ સામળીયા, નથી ફુંગાડી;
કાલા થઈશું, કંચુકી માંકર ઘાલો- રીંખાં. ૩

ફારું મંન જોળવવા, અદા કરો છો છેલા;
જોલો છો મુખે મીઠું, મનના મેલા;
વચ્ચ કરવા નેણ તેણ, મારો જીગુટી ખાલો- રીંખાં. ૪

અખી માની વાણી, રાણી પ્રભુએ જાણી;
ત્રીલોક તાગા ત્રીક મેલી ધોટેક તાણી;
વચ્ચ કરીને ચાલ્યો, વ્યાસ યલ્લના કાલો- રીંખાં.

લાવણી-૪થી.

નનરે નુગ દાધારા નુંડું રું નાખે;
 નથી ડરતો દારા ઊપર, નનરતું નાખે. ॥ રેફ ॥
 કોઈ અબજાળા ઊંચા ઘરની, તેને તું જાણે;
 શામ શામા સામો મસ્તાનો થઈ મ્હાણે;
 ઘન સ્યામ ઘુઘટ ખોલીને, રૂપ રું જાણે નથી ડરતો. ૧
 મધુરાને મારગ થઈ ખેસે છે દાણી;
 મેલાવે મહીના મારા ફરે ધુળ દાણી;
 કોઈ પ્યારી દેખીને, પલ્લો પફડી રાખે નથી ડરતો. ૨
 કોઈ મળે માથાનો ગોવાળ ગોપાળને મારે;
 હોય મુન નેવી માનન્યા તો મુખ પોકારે;
 તારે ઘેર ફરે તો જ્ઞાન, ત્યારે તું ખાંખે નથી ડરતો. ૩
 નેની પાસે જાગુ રૂપ, તેને તું લે છે;
 વલનના વ્હાલા અણ ઘટતી ગાળ દે છે;
 કોઈ કાચી હોય કામની, તે ગાળો સાખે નથી ડરતો. ૪

ગરબી-૧લી.

ચીતડુ ચોર્યુ મારા રાજાને રાજ.

ઘેલી કીધી, નંદલાલ મન મોયું;
 ઘેલી કીધી, સુધી લીધી, બનાવી દીધી નંદલાલ ॥ રેફ ॥

નંદના સાલની, છબી છે સારીરે;

એતો ચાલે, લટફતી ચાલ નંદલાલ. ૧

મને વાગી છે, ને નફરા રીરે;

નલો મીલાવે બંસરીમાં તાલ નંદલાલ. ૨

સાલની બોલી, ઘણી છે પ્યારીરે;

એની પતલી ફમર, લંબાબાસ નંદલાલ. ૩

વલ્લના નાથને, નીત નીત મળી એરે;

પણ ઘરમાં, સાસુડીનું સાલ નંદલાલ. ૪

ગરબી-૨જી

આવન્ને આવન્ને, નમુના ઘાટ ત્યાં મળશું;

આવન્ને આવન્ને, ગાયોલાવન્ને, ત્યાં ચરાવન્ને.

નમુના ઘાટ, ત્યાં મળશું. ૥ટેફ ॥

બેડુ ઊટફતાં, વારફરવાનીરે;

સાસુને ફેસ ચડોતો ફાટ, નમુના ઘાટ. ૧

એફલા આવન્ને, ફોઈ નલાવશોરે;

નહીતો વાતની થશે ફારા ફાટ, નમુના ઘાટ. ૨

નીશાની બંધ ફદમ, ફને ફું બેશીશોરે;

ન્યાં ફાં પડી છે પથ્થરની છાટ, નમુના ઘાટ. ૩

કેલા નહી આવોતો, જીવ ફૂટફરીરે;

મારા મનમાં યારી ઊઘાટ. નમુનાઘાટ. ૪

નીત્યના કરતાં, વેલાની કળન્ટેરે;

મને આજ ન જ્ઞેયના વરી વાટ. નમુનાઘાટ. ૫

યલ્લભના નાથ નમ્યા, વીના નવબુધુંરે;

હું તો ભુખી રહી સે તારે માર. નમુનાઘાટ. ૬

ગરબી. ૩ ભ

ઓ મોરારી, નપુન્નપ. પાવન કરો;

ઓ મોરારી, નભિબલી ફારી. વીનતી મારી.

નપુન્નપ. પાવન કરો. ॥ ટેક ॥

દુઃખન દુત્તો હું, નગત ધુત્તોરે;

તમે માડુન જ્ઞેયો એવું આપ. નપુન્નપ. ૧

નથી કર્યું સુક્રીત, કર્યું છે દુક્રીતરે;

બીજાં કીધાં છે કોટીક પાપ. નપુન્નપ. ૨

મોહ માયામાં, ક્યો, મદ મચ્છર ક્યોરે;

નથી કરી રીસક કે છાપ. નપુન્નપ. ૩

કોટીક અપરાધી છીધું છે પાપ બાંધીરે;

તોણ એક અક્ષર નુ સેન્ને માપ. નપુન્નપ. ૪

નન્નમાં સંત રાધુ, નથી સંભાર્યોરે;

એવી ઘણી સાધી છે ભુલ થાપ. નપુન્નપ. ૫

ગ્રહસ્ત ગરીબને, બુદ્ધ સમન્નવ્યારે;

મારીછે ધ્રુવ્ય લેવાને ધાપ. નપુ ન્નપ. ૬

અંત વેળાના, તમેછો સાથીરે;

નથી બેલી માફે બાપ. નપુ ન્નપ. ૭

મેયાજો વ્યાસ ઘસ, વલ્લભ તારોરે;

મારો શણો ને તરવાનો તાપ. નપુ ન્નપ. ૮

ગરબી. ૪ થી.

આંઈ આવો ક્રીષ્ણરાય, કાંઈ આલુ;

આંઈ આવો, બંસી બન્નવો, મીઠુ ગાવો.

ક્રીષ્ણરાય, કાંઈ આલું. ॥૬૬॥

ક્રીષ્ણ કનૈયા, બંસી બનૈયારે;

તને મળવાની મુન ઈછાય. ક્રીષ્ણરાય. ૧

રૂપાળા ક્રીષ્ણ કાળા, છોલરકારે;

તારા દરીયાને બ્રીન નારઆય. ક્રીષ્ણરાય. ૨

નમુનાએ ન્નહી, ગુણ તારા ગાઝિરે;

બ્રીન દુરીનન અવગુણ ગાય. ક્રીષ્ણરાય. ૩

સફુ ને ઊવેખુ પણ, તને ન દેખુરે;

ત્યારે નરૂર ન વડો નય. ક્રીષ્ણરાય. ૪

ફફે વ્યાસ વલ્લભ, દરસણ દુલભરે;

તાડ મુખ નેયે સુખ ધાય. ક્રીષ્ણ રાય. ૫

ગરબી. ૫મી.

આઘો રેફેને, ઘનરામ, ગાળદેશું;

આઘો રેફેને, દાણ તાડ લેને, ન્નવા દેને

ઘનરામ, ગાળદેશું. ॥ટેકા॥

ઘનરામ સામળા તું શું હસે છે રે;

અમે નહીં ફરીયે નીચ કામ. ઘનરામ. ૧

તારી શોબત મને, સારી ન લાગે રે;

તુતો ફરનારો ઠાંમો ઠાંમ. ઘનરામ. ૨

બંસી વગાડી, મોહ્યની લગાડી રે;

તેંતો બગાડ્યું, ગોકુળ ગામ. ઘનરામ. ૩

સાફુ કાર હોયતો, કોઈ તને મળે રે;

પણ પાડ્યું છે, ધુતારામાં નામ. ઘનરામ. ૪

આનથી તુતારે, પાંસરો રેફેને રે;

તને વીનયે, વલ્લભરામ. ઘનરામ. ૫

ગરબી. ૬મી.

ફેરું ફેરું છે, શ્રીગોપાળ, રોકીને;

ફેરું ફેરું છે, બીજીને નવા દે છે મને આલી રેફે છે.

શ્રીગોપાળ,રોકીને. ॥૨૬॥

અલ્યાગોપાળા,ચરીત્રવાળારે;

અલબેલા નફરીશી આળ. શ્રીગોપાળ. ૧

હીરદેથી હાથ લેને, મને નવા દેરે;

તુરી નરો મોતીઝાની માળ. શ્રીગોપાળ. ૨

જું નરોઘાની પારી નવાનીરે;

ફહીરા વંઠી ગયો તારો બાળ. શ્રીગોપાળ. ૩

અંબોડે તાંણવાની, દેવ પડી છેરે;

મારા સીર ખેંચાય બુબ વાળ. શ્રીગોપાળ. ૪

આઘો રહે હતો, બહુ અફળાઈ છુંરે;

ચુકીને દૈશી મુખથી ગાળ. શ્રીગોપાળ. ૫

વ્યાસના નાથ તને, ન્યારે દેખું છુંરે;

ત્યારે પડે પેટડીયામાં ફાળ. શ્રીગોપાળ. ૬

ગરબી ૭મી.

આઘી રેફેરે, બ્રીન નાર, નહી બોલું;

આઘી રેફેરે, ફેફેવું હોય તે ફેરે, મને નવા દેરે.

બ્રીન નાર, નહી બોલું. ॥૨૬॥

તું નાણે નજી, મોહની હું છુંરે;

પણ અમે ન ગણીએ સગાર. બ્રીન નાર. ૧

તુનેવી ભ્રષ્ટુ, જ્ઞાનની સાડફીરે;

તેવો હું પણ, નંદનો કુંવાર. બ્રીજનાર. ૨

તારા મનથી, તને ગુમાંન છેરે;

તેવો બ્રીજને, હોય અપાર. બ્રીજનાર. ૩

નેયું તારું નામ, રાધા રૂપાળીરે;

તેવો હું પણ, મોરલીધર મોશર. બ્રીજનાર. ૪

મારી માયાને, રાખવી હોય તોરે;

કાંઈ બોલતાં, ફરને વીચાર. બ્રીજનાર. ૫

વલત્તના નાથની. સેવાછે એવીરે;

નેવી ખરી, તરવારની ધાર. બ્રીજનાર. ૬

ગરબી. ૮મી.

જ્ઞાનો જ્ઞાનો, ચડ્યાં ચાક ગોકુલમે;

જ્ઞાનો જ્ઞાનો, બંસીમાં નગાઓ, ડાહ્યા થાઓ;

ચડ્યા ચાક ગોકુલમે. ॥ ટેકા ॥

સૌ ફેફે દસવાર, જ્ય નમુનાયેરે;

એમને હીડતાં, રીં નસાગે થાક. ચડ્યા ચાક. ૧

જ્ઞાના સ્વામીને, સૌ સીધવે છેરે;

ફેફે છે રાખ્ય દ્યા, નારી પર ધાક. ચડ્યા ચાક. ૨

બેઠી નળ વઢ્યાં, બેઠી નળ વઢ્યાંરે;

એવી વાગી છે, ગામમાં ફાફ. ચડ્યા ચાફ. ૩

તમોને સફુનંન, એવું ફેફ છે રે;

ફેશો ચડ્યો છે, છબીલાને છાફ. ચડ્યા ચાફ. ૪

ફોફ વેળા ફાયો, ફાયે ઝલઈ શુરે;

ત્યારે ન્નરી, નગતમાં નાફ. ચડ્યા ચાફ. ૫

વલભના વાલા, એરણુ ફફુ છુરે;

ફવે મોખત, રાખવી પાફ. ચડ્યા ચાફ. ૬

ગરબી. ૯ મી.

ખોલો ખોલો, ફુંછું રાંફ, રૂડી સાયા;

ખોલો ખોલો, વીચારતોલો, આંરી ખોલો. ફુંછું રાંફ. ૭

છોગાળા છેલડા, રુંથાઓ છેલડારે;

ફફો શો પડ્યો છે, મારો યાંફ. ફુંછું રાંફ. ૧

લડાઈ થવાની, ત્રીસેં નવાની રે;

તેતો મારેલી, વીધાતાયે શાંફ. ફુંછું રાંફ. ૨

નથી મેં સુખ લીધું, દુખ તને લીધું રે;

ફવે વળી ગયો, આડો આંફ. ફુંછું રાંફ. ૩

વલભના સ્વામી, ફફુસી સનામી રે;

પ્રભુ માની દયા લાવો ફાંફ. ફુંછું રાંફ. ૪

ગરબી-૧લી.

આસો વ્યાસો ગાફોર નઈ વરીયે. એ રાગ

ફરમ ફુટશી ફુટેરે લુવ, ફરમ ફુટશી ફુટે. ॥રેક॥

રામ નામ તે નાણુ નગદછે, ચોર ચખ્ખાર નસુટેરે. લુવ. ૧

તેને હાથે નમનો વ્યાસો, તેનાધિ કોડિ નાધુટેરે. લુવ. ૨

દશાંશ કાઠે પરમારથમાં, તેમાં ફદીના ખુટેરે. લુવ. ૩

કાયાકુલ છે કાચી માટીનો, પાપ પાણીથી ફુટેરે. લુવ. ૪

વલલ ફફે પુન્ય નવ કરેતો, સાત સાંધિને તેર તુટેરે. લુવ. ૫

ગરબી-૨લ.

લુલાલામાશું લટકેરે, લુંડાલુલાલામાશું લટકે. ॥રેક॥

પરનારીને પરનર સેવા, ચીતડું તારૂં ચટકેરે. લુંડા. ૧

પરાણે પુન્ય કરવું પડેતો, પછિતને રૂદ્યે ખરકેરે. લુંડા. ૨

મોહમાયામાં તું મરે ફરબી, અંત્યેએ ફસો લટકેરે. લુંડા. ૩

નારાયણ ફફેતાં નાણુ દેખેતો, આત્યો નરફે લુવ ફરકેરે. લું. ૪

પ્રપચ પાપને છળ કરેતો, છબીલો લુ છટકેરે. લુંડા. ૫

નોચ કર્મને ધર્મ છેદન હોય, ત્યાં તું નતાં નવ ચરકેરે. લું. ૬

ફફે વલલ પર નિંદ્યા કરેતો, નમઝાલીને પરકેરે. લુંડા. ૭

ગરબી-૩જી.

સંસાર સપનાની રાત છે રે.

ત્રૈયો સંસાર સપનાની રાત છે. ૥ટેક ૥

પર પ્રેમદારીું સંગ ફરેતો,

ફોઈ દીન પ્રાણની ઘાત છે રે. ત્રૈયો. ૧

પરણી પત્નીને વશ્ય ધાયતો,

તે નનવરની નત છે રે. ત્રૈયો. ૨

દેવ શીવાને સુક્રીત સરખો,

ફેલો પોતાનો તાત છે રે. ત્રૈયો. ૩

અંબાબોચરા ફાળફા ચાંમુંડા,

તેથી નનેતા માત છે રે. ત્રૈયો. ૪

માત પીતાની શીવા ફરેતો,

સંત સાધુનો સંગાત છે રે. ત્રૈયો. ૫

વલ્લની સીક્ષા ન માનેતો,

મુખ્યા પછી તેની યાત છે રે. ત્રૈયો. ૬

 ગરબી-૪થી.

ફળીનાં ફેવાં ફરમ છે રે. નુઓ ફળીના ફેવાં ફરમ છે. ૥ટેક ૥

પ્રભુ પુનમાં પગ પડે ટાહાડો, ફામ ક્રોધમાં ગરમ છે રે. નુઓ. ૧

ત્રૈલોક્યના તને લાભ મરન દન ફીલ્લ ધને નરાસરમ છે રે. નુ. ૨

સોનસુમ્યાઈથીલક્ષ્મીનાઠી. સફુનાબાંધેલાભરમેઢેરે. નુ. ૩
 લાલાઈલિંગઈનુકુબોલ્યામાંકેફેરીફેસુખપરમઢેરે. નુ. ૪
 કોઈકેફેરીપુન્યમાંકાઈકાફાજોબોલરીધંધોનરમઢેરે. નુ. ૫
 યલભકફેરીફિસાધેવાનો. ત્રાંમણનોકુળધરમઢેરે. નુ. ૬

ઝારખી. ૫મી.

નુઠીનઝાસોમાળારે. નુઠાનુઠીનઝાસોમાળા. ॥ રેફા ॥
 ફીડતાંફાલતાંમણકામેલો. તેજગતધુતવાનાયાળારે. નુઠા. ૧
 ઝેકાંતયીનાફરીનધીમળતા. વીફૂલયેફુંડયાળારે. નુઠા. ૨
 નગતમાંલક્ષ્મીપણફેખાડે. તેસીખ્યોફોયક્રતકાળારે. નુઠા. ૩
 વ્યાસયલભકફેનુઠાનનના. ન્નેયાછેશુપતગાળારે. નુઠા. ૪

ઝારખી. ૧લી

રાતલડીફોનીસંગેનજ્યાંઝેરાગ.

વાસાલુ વેરણકુબન્યાકાળી.
 તેનાપરશુંમોહ્યાવનમાળી. વાસાલુ. ॥ રેફા ॥
 કુબનઝેકાંમણફીકાંતમનેમારેવાસાનબોજાવોફમને,
 ઝેકવારમારેફેલેઆવીરમને. વાસાલુ. ૧
 ઝેકુબન્યાદોફ્યપણરહીદાખીઝેનુશુંપનેઈનેરાખી,
 ફહોનાફહોપણભુરફીનાંખી. વાસાલુ. ૨

નસીફરપરાધાનેનબોલાવી, ત્રીફિમખમસરખીતાડીનત્યાવી,
રાંટી, ટુંટી જાલ્લી મનમાં આવી. વાલાલુ. ૩

કુબ્જનકાળીવળાવેલંગોરી, એણેતમનેનાખીમોહનીમોરી,
ખરેખરી મંતરી લીધી ચોરી. વાલાલુ. ૪

એસાંમાયેશાંશાંવચનલાખ્યાં, વાલાફેવાવસ્યફરીનેરાખ્યા,
નંત્રચલાવી અંધફરીનાખ્યા. વાલાલુ. ૫

પણોરેહેતોગોપીનેઘેરતુફેલો, વાયઘેધતોત્યાંનતોતુંફેલો,
વત્તભનાનાથનેફીધોઘેલો. વાલાલુ. ૬

ગરખી. ૨જી.

સાફેલી શામ સાથે રીસાઈ,
એનીમાયા મોંબતમાં ધરાઈ. સાફેલી. ૥ટેફ૥

સરખીસૈયરનેફેછેરાધા, ફવેમેંલીધીબોલ્યાનીબાધા,
શામસામુંનેવાનાસમખાધા. સાફેલી. ૧

કુબ્જન્યાઘરેગયોઘગોઘઈને, મનેદેખીતેચાલ્યોચોરથઈને,
પણું પાકી નેયું ઊભારહીને. સાફેલી. ૨

સોફલડીનેદ્વારથીનખરીઆધી, એવીમનેરીશફળાફળલાગી,
આખી રૂનનીબેરીરહીનગી. સાફેલી. ૩

કાંઈવાતાંચતુરાઈથીચાલ્યો, મેંતોનેરથીનઈનેફરઆલ્યો,
નેયોલ્યાગોવીદફળિગોદોચાલ્યો. સાફેલી. ૪

હવેથીનેમાનુનીમોહધરસી.વલ્લભનાવાલાનોવીસ્વાસકરસી
પાછળથીતેપ્યારીપસ્તાઈમરસી. સાહેલી. ૫

ગરબી. ૩જી.

મોહનજી મનમાં નેંત્યાં મ્હાલો.

આઘા રહો પાલવડોરીદિઆલો. મોહનજી ॥ટેકા॥

ભટકસીતેમાં અમારું રૂંઝીતી. રે રે રવણો હાતમારું પારી.

બંદી બેઠી બેઠી હરીગુણગારી. મોહનજી. ૧

ફેલામાયાકરવારદ્યાતાકુફી. હવેછગોદેઈરઝળતીમુફી.

હરીફું તેઘાફાડે જીવીચુફી. મોહનજી. ૨

આયડયાનુછેતમારાકરમમાં, તેવારેફુંલેવાઈગઈસરમમાં.

જોખીમાટે ન સમજી મરમમાં. મોહનજી. ૩

ઘણીકરોઈરોઈપાડેછેજીવ્યો, ઘેલીથઈતેનીનથીનતીરાત્યો.

વીલાછો તેકરોછો વીસ્વાસ ધાત્યો. મોહનજી. ૪

તમેતોડીનાખીતમાંમનીદેશો, હવેમ્હારીફેડનશનાલેશો.

વલ્લભના નાથનામ નાદેશો. મોહનજી. ૫

ગરબી. ૪થી.

રાધાજી સંદેસોછેરામનો.

૨ ॥જોખ્યેખરોતમારાકામનો. રાધાજી. ॥ટેકા॥

તમારો વીવાશ્ર્યાં માતતાતકરશે કોઈ મુરખ નરવર સાવી ધરશે,

પછી તારું રૂપ ને બનલાં ભરશે રાધાં. ૧

રૂપગુણ ભરેલો ક્યાંથી નડશે, સગાં સહુ સત્રુ ધર્ષિને નડશે,

લવતાં નનમારો ઘુટી પડશે રાધાં. ૨

નગમતાનું પાણી ગ્રહણ ના કરવું, બળયું જોયોં રીમાં ફેરા કરવું,

જોયું લવ્યા કરતાં બલુ મરવું રાધાં. ૩

વીઠલને વોચર માગી સ્થોળ થયે જુદું છે લગન કરો મારી સાથે,

જોયું કાઠાવ્યું છે વલ્લભ નાનાથે રાધાં. ૪

ગરબી. ૫મી.

શાંમફે સીદ મુનને ખોલાવે,

નીચ નારી રું મુખ લઈને આવે. શાંમફે. ॥ રેફ ॥

પર નર શાંમફે યાતો, બોલ્યાનો મદન રાનથી યાતો,

દારાદેખી દેખીને બળી નતો. શાંમફે. ૧

તને વારી વારીને ગયો થાકી, તો યે પણ પ્રેમ ઘતુ નવ પાકી,

મને ઘાને બાળ્યામાં નરાખ્યો બાકી. શાંમફે. ૨

મરમયા તન્નાતક ફીતું બોલે, ફેયું ફરખાવી ફસ્તી પેરે જોલે,

પ્રપંચી પત્ની નફીતુ નતોલે. શાંમફે. ૩

દેખી દેખી રૂદ્યા ઘાનુ નય છે. મારો તારો પ્રેમાપન્યારે થાય છે,

ત્યારે તું નુઝાનુઝા સમ ખાય છે. શાંમફે. ૪

ન્યાનેત્યાંનેનનયાવતીફરે, છાનીમાંનીસાનસમચ્યાફરે,

મનેતુંદેખેતોએનાડરે. શામફરે. ૫

હસીરમીપુરૂંદ્રમાંચાલે, પરાયાનામુસ્તકમાંતેલઘાલે,

નેઈનેઈનેલુવમાંખતીસાલે. શામફરે. ૬

નુગતીવાંનતુનનેકોઈનલુતે, હુવેમનેખોલાવીરીનફીનીત્યે,

મારેતારેનફીખનેઆવીરીતે. શામફરે. ૭

સાવણી૧લી.

રાગતીસાનો

ઘનઘનભદ્રકાળી, મેંતોનેયાંનજરેબાળી,

એત્રૈણદરવાનવાળી, મેંકર્યાદરસન,

તેનીસોભાનોનફીપાવ, દરરીનફરેનરનાર,

દીસેભદ્રજયંકાર, હુંથયોપરસંન. ૧

સહુભનેભદ્રનેડેરે, સોફશ્રીફળવધેરે,

માતાસણગારપેહેરે, સોભાછેડડી,

તંમાયાપેકાળી, નગતનીદીનદયાળી,

પઠંગનરાનાફેયાળી, એનેહાથેચુડી. ૨

હાનોનેવાગયોચાલી, માણીનીખડકઝાલી,

ખેણેહાંસડીતુસીઘાલી, પેચંચીરયોળી,

સહુનેયાભનેસાથે, ધુધરીપુંચીબાંધીહાથે,

સોલ્ને મુગર માંથે, એવી નદ્દલોળી; ૩

માને સણગાર ચડ્યા છે, પુંઠે તફતા નડ્યા છે;

દ્વાર પીતળે મઝ્યાં છે, દેવી સુર્ય સનમુખ;

નીતા અમ્મલ ધઈ ન્નય ગાંડી, મેંતો ન્નેયું મીર માંડી;

અંદર જરફે છે ફાંડી, બહાર એક ઝમરૂખ. ૪

ત્યાં થાય ઘંટનો ઘમફો, માનો વાગે ઝાંઝર ઝમફો;

બહુ ભગત ફરે છે ઇમફો, સદુ સેવક ન્નયે;

ઝાલ્લ નંન ધરે ધ્યાન, વંન્ન માગેરે સંતાંન;

ગુનેગાર પફડે કાંન, અને થૈ થૈ નાચે. ૫

ત્યાં ઘણા ગાડદી ફરે, આખો દીન પેરો ભરે;

બુબરી તે ચોફી ફરે, આખી રાત નગે;

એમં માયાને માનુ, એનું નથી કાંઈ છાનું;

કાળી પુંઠે કેદખાનું, ત્યાં બેડીયો વાગે. ૬

હીપર ઘડીયાળ છે ઠેઠ, ગાડદી બેસે છે ફેઠ;

સાંન પડે થાય પ્રેટ, ત્યાં ફાનરી લે છે;

સુફર વારે ભીડ અથોફ, રવી વારે રળે રીફ;

સાંને ન્નય લાલ લોક, તે ત્યાં બિનારે ફે છે. ૭

અમદાવાદ સારૂ સેફેર, મંમાયા કરન્ને મેફેર;

પારણા બંધાય ઘેરે ઘેર, એટલું માગુ;

કેફે છે વલ્લભ સુરનરામ, હસે રાય પુરમાં મુકામ;

પખાલીની પોળમાં ઠામ ફું પાય સાગુ. ૮

લાવણી. ૨૭.

ધનનારાણ દેવ મહારાજ, રાખો નગત ભક્તની સાજ;

મેંતો નનરે નીરખ્યા આજ, સોભા સારી;

કાપ્યાં દાસોના દુખ, ઊત્તર દીશામાં મુખ;

નેતાં થાય અહીં સુખ, નહીં બલી હારી. ૧

નેવા પેઠે ફું અંદર, ઘણુ રૂપાણુ મંદર;

ગણ્યાં પગથીયાં પંદર, ડેરુ બહુ ગાને;

ફેલો દરવાને છે એક, ઊપર મેડો છે છેક

તેને યો વીવેક, તેમાં નોબત વાને. ૨

સ્થંભ ચોદને યા સાર, તેની સોભાનો નહીં પાર;

વચ્ચે પાટસાની હાર, દેવ છે સનમુખ;

ત્યાં નત્તાં કોઈ ન અટકે, દરસન કરે ચીત ચટકે;

હાંડી સતાવી સતટકે, મધે એક ઝમરુખ. ૩

ત્રેયું નળી વાણુ દ્વાર, ત્યાં બે સુનાના છડીદાર;

પૂણ દેવ દરબાર, નેવા પેઠે ફું ઝટ;

હા, નેઈને આંનંદ પાંમો, ફુતો નેવા ઊભો સામો;

બંધે યો નરીનો નમો, એને માંથે મુગટ. ૪

મયો નંદનો કીસોરો, સોભે કેડમાં કંદોરો;

માંથે મોતીનો તોરો, તેનીયો સજકે;

હાથે ફેર્યો ફછોડો, ફાંને ફુંડળનો નેડો;

પામાં સોનાનો તોડો, તે બુધ ચળકે. ૫

દરસન ફરે ફરી નં ના, નેતાં માંને આનુમંન;

છે રૂપાનું સીંગાસં ના, ઘણી રૂડી મલ્લ;

સાફુ ને ને નરે ધારી, નમણે હાથ એક બારી;

ન્યાં ઓરડી છે સારી, તેમાં સુખ સન્યા. ૬

નારણ દેવના બુધ નગત, પ્રસંન ધાય છે નગત;

પંખા બાધ્યા છે બીગત, તેની દોરી ખીચે;

જીપર નડી છે છાટ, કાન્ય નડ્યા ચોપાટ;

એક હીદોળા ખાટા ત્યાં દેવ ફીંચે. ૭

નેની સોનાનો નહિ પાર, નીરખી રાખો નરનાર;

લુલ નથી સગાર, નેવા નળને;

ને નન પરલા તે નફારો, અને નારણ દેવમાં નભે;

તેને દ્વારકાનું રૂપ ધાસે, આગુણ ગાળે. ૮

નડીયાદ સાડ સેફેર, સફુને ધાય લીલા સેફેર;

પારણાં બંધાય છે રે ઘેર, એટલુ માગુ;

ફેફે છે વસલ સુરત રામા, અમદાવાદમાં મુકામ;

આટલુ આહી માંડું નામ, ફું પાય લાગુ. ૯

સાવણી ૩ જી.

સુરત સોનાની મ્હોર, સાત ગાળી બીમપોર,
 તેનું કામ છે ઝોર, સોના સારી;
 ત્યાં ગાડી ઘોડા નય, શ્રાવણ મહીને સરતો ધાય;
 તોફાન મારગ માંય, બેલને નાંખે મારી. ૧
 ફેંધી ગોડઘોડની ચોફી, ત્યાં સીપાઈ રાખે રોકી;
 પૈસા લે છે મારી ઠોકી, પછી નવા દે છે;
 બીન્ને બામણીયાનો ઘાટ, ગાડીની ફરા ફર;
 ને નય નેવા માર, તે ત્યાં બિત્તારે ફે છે. ૨
 ગાડી વાળા નખરા ને ધ, ત્રીન્ને મુકાંમ પીપરોદ;
 ત્યાં ધાય ગોઘા ગોદ, મારે મ્હોની ડફર;
 ત્યાં રીત્તા એવી ફુઈ, કાચાં ગોઘા નય સુઈ;
 ત્યારે આવે સફર ફુઈ, પછી ફણ નુચફર. ૩
 છઠો ગવી ચલનો મુકામ, પછી બંગાલીનો શંમ;
 તે દેખી આવે ફાંમ, સફુ ખુરી રે ફે છે;
 પછી ચોર આંબ લે નય, એર લે સરત પુરી ધાય;
 ત્યાં ફરાય કે જીતાય, નાણું ગણી લે છે. ૪
 પછી નય ગામની મહી, બિતરે બિતારો હોય તફી;
 ફાકનાર પડે ઘેલો ધઈ, તે નરમ ધાય છે;
 બીન્ન સોમી બેલને નુખે, પાંણી લેઈ ને ફીણ ધુખે;
 મિવરાવે સુગડે સુખે, પછી દરીયે નય છે. ૫

સૌ ન્હાવા નય ખુસથી, એટલે જીડી નય સુસ્તી;
 ત્યાં સુરા કરે કુસ્તી, ઘણો હરખ ચડે;
 પછી દરીયામાં ન્હાય, ત્યારે હનુમાનમાં નય;
 પછી ધી ધીયડીયો ખાય, એવે સાંભળે. ૬
 સાંને ગાડીયોને છોડે, ધીરે ધીરે બેસને નેડે;
 વળતી વખત ન છોડે, સફુ ઘેર આવે;
 પૈસો યાપરે અથોડા કોઈના મનમાં નહીં રોક;
 રોખી સુરતનો લોક, સાડ પાવું લાંબે. ૭
 સુરત સાડ સેફેર, સફુને કરને લીલા લેફેર;
 પારણાં બંધાય ઘેરે ઘેર, એટલુ ન માગુ;
 કેફેછે વલન સુરનરામ, અમદાવાદમાં મુકામ;
 નલ્લે રાયપુરમાં ઠાંમ, ફું પાય લાગુ; ૮

સાવણી. ૪ થી.

પ્રભુ ગીરીવર ધારી, તારી મૌરલી છે સારી;
 તુને જીપર નજી બલી ફારી, તારી સારી સીફલ; ૧
 રાન્ન કંસને તે રોજયો, ગોચર ધન પરવત તોજયો;
 મધરને નજામાં બોજયો, એવું તારામાં બલ;
 પ્રભુ છો ગોકુળના વારી, તમે મારી પુતના મારી;
 રાખી કંસરાયની દાસી, એવી તારી અફલ; પ્રભુ ૧
 રાખ્યા પાંડવને પાસ, થયો અરનુનનો દાસ;

કયો કોરવનો નાશ, ખુબ તુફલ પીફલ;
 ખાધાં સવરીનાં બોર, લલો નંદનો ફીસોર;
 તારું જાવડું રીંનેર, રીંખ્યો બુફુ નફલ;
 પ્રભુ રંગ રસીયો, હાથી મેફેલાવાને ધરીયો;
 પ્રેલાદને સ્થંભે વરીયો, ફરે દુષ્ટને ડખલ-પ્રભુ. ૨
 સુધનવાને ધારણ દીધી, તેં ફટા સીતળ ફીધી;
 વીદુરની ભાલુ લીધી, કયો નન્મ સફલ;
 કાપ્યાં ભગતનાં દુખ, તારું સુંદીર રામ મુખ;
 ફર સપાત્રને સુખ, કાયા નફર જફલ;
 છોગાળા સુંદીર રામ, ફરો ભગતોનાં કામ;
 કેફે છે વલભ રામ, મુખ ધાય પલ પલ-પ્રભુ. ૩

સાવણી. ૫મી.

અલ્યા મસ્તાના મોરારી, દેસો થયો ગીરધારી;
 રીંદુ બન્યા છે સારી, ગોબર ગંદી. ૥ટેફા
 તેને વળગીને રહ્યો, ગાડો ગોપાળો તું થયો;
 છે ફવરિય બની ગયો, છે શાફ સ્ત્ર છેદી;
 એણે કાંઈ કામણ ફીધું, તારું ચીતડું ચોરી લીધું;
 નેમ અન્ન બાંધી દીધું, એવી ફાસા ફંદી; અલ્યા. ૧
 એ રામા ચાટી તુટી, તેણે લીધો તને લુટી;
 બુધે બ્રીન નાર છુટી, દુબન્યાને નંદી;

એ બુચી ઊંચી નારી તે લાગી સફુથી સારી;
 છે વંદળ સરખી નારી તેને તેંતો વંદી;
 ચલત્તના સ્વામી તુકને ફસવું ગમે નહીં મને;
 ને ખોલાવશે તને તે નફરખંદી. અલ્યા - ૨

સાવણી ૧ લી.

ગોરી ચલી સાસરે ફીરખી કબુ આનાખેરાગ

રાધા ફેરે અફર ફ્યાંથી આચ્યા,
 મધુરાંથી કંસ કાળનું તેડું લાચ્યા. ૧
 તું માયા છોડીને નય થાય ખોડું,
 પછી એકલાં કેમ રહેવાય દુખ મ્હોડું. ૨
 આંખે કાતળ નહીં આંખુ બોલે રાધા,
 નહીં ફેરું સાકળાં ફલ્લાની બાધા. ૩
 આંઝર ઝમકે ઝમકે નહીં આલું,
 પીળી ચોળી નાકે વાળી નહીં ઘાલું. ૪
 નમુનાંનું કાળુ નળ ત્યાં નહીં નવું,
 મોઢરી નંબુ વંતાક મારે નહીં બાવું. ૫
 મુસ્તકે તેલ ના ઘાલું તમ વીના,
 હું કાળો અડદ ના બાવું એવી બીના. ૬
 રોઈ રોઈને આંખ્યો નરી મારી ફુલી,
 આ બાળપણની પ્રીત ન નતતાં ભુલી. ૭

એમ ફરી વળાવ્યા પ્રભુ પસ્તાઓ પામી,

તમે આવજો કેલા વલત્તના આમી. ૮

સાવણી. ૨૯

ગોખી ફરે ગોવીંદે ફરી છેલી,

નથી ચોકસ ચીત સુણો સાહેલી. ૧

ના સુને ઘરનું જાન સાન મેલી,

સુણ પ્રભુનો પરધાય જી કેલી. ૨

અમીત સરાયું જોનન પણ નાનાવે,

સેને સુવા જી નીદા ના આવે. ૩

મને માત બતાવે કાંમ નથી ફરતી,

ન્યાને ત્યાં જુગલવંન પુઠે ફરતી. ૪

હું જોઈ મોહનજીને મીઠ માંડી,

મને સોફ ફરે ફે છોવી છે ગાંડી. ૫

કોઈ અંતર ઘીંડી વેદના ના જાણે,

વલત્તના નાથ વણ દુખ કોણ પ્રમાણે. ૬

સાવણી. ૩૦

રાધા રૂએ રણછોડે રણ મેલી,

મારે સોચન ચાલે આંસુની ફેલી. ૧

જોને જાન જાણાની અફસ ધુતારી,

માયા કરી કુવામાં ઊતારી. ૨

મેં મંત્રી લોકની લાભ મુકારાન પરણી,

આ કોને કહુ મુન કરમની કરણી. ૩

અમકે છે આંદની રાત પવન ચાલે,

આડો અવળો અંગે અગની શાલે. ૪

વેદની વેદનાથી કાયા ઘણી કંપે,

પાગેશીનું સુખ નેઈ જીવના નંપે. ૫

પાને હોય પીઊડો જીવડો રહે આલ્યો

પણ મોહનજી મને મેલી ચાલ્યો. ૬

એવી નેગની વેદના ક્યારે રળશે,

વલત્તનો સ્વામી ક્યારે મને મળશે. ૭

લાવણી. ૪ થી.

નુઓ માધવ નરી મધુરાં ગામમાં,

સરવેનું ચીતડું ચોર્યું ઘનશામમાં. ૧

સહુ ગોપી કહે આલ્યું તેડું ન્યારનું,

અન ઊદક અમને લાવે નહી ત્યારનું. ૨

શ્રી કૃષ્ણ મધુરાં નઈને કહણ થારો,

આપણા ગોકુળની શત્યો કેમ નરી. ૩

લલીતા કહે જાણતી હુતી એવું,

માયા કરી તે જાવા નહી દેવું. ૪

નોહોતી નાણતી કે દગો દેઈ નશો,
ને ગામ નશો તે ગામના ગોવીંદ થાશે. ૫

બેની ઊંઘા પડીયા કરમના પાશા,
હવે હૈયાં આવ્યાની રીં આવ્યા. ૬

કોઈ કાંમની કેફેછે મારગડે ચાલો,
કોઈ કેફે છાંનાં ઘરમાં નઈ જાલો. ૭

કોઈ કેફે સરમમાં કાંઈ નથી થાતું,
કોઈ ગોરી કેફે ચોરી લાવો જાતું. ૮

કોઈ કેફે વચમાં વાંધો કાંઈ કાઢાડો,
કોઈ કેફે ગોવીંદની ગાંસડી સંતાડો. ૯

કોઈ કેફે ક્રષ્ણનો રથ રોકી રોહોને,
કોઈ કેફે શાંમને સોગન ખુબ્બ દ્યોને. ૧૦

કોઈ કેફે ભય બતાવો કેમ કાળનો,
કોઈ કેફે રથ રોકો શ્રી ગોપાળનો. ૧૧

કોઈ વનીતા વીચારી ઘરમાં પેઠી,
કોઈ રામા રક્તો રોકીને બેઠી. ૧૨

તો પણ પ્રભુ રથે બેસી ચાલ્યા,
કોઈ અબજાણે આવીને કર જાલ્યા. ૧૩

તો પણ ચાલ્યા ને રાંધા થઈ રીસે,
કોઈ કર મેલે રીસે ને હોઠ પીસે. ૧૪

કોઈ નીહાળી ભુગલુવનને નેતી.

કોઈ લોક લાને છાંનીવાંની રોતી. ૧૫

કોઈ શામશામ લગવાન નામ નાણતી,

કોઈ પગ અંગુઠેથી પ્રધ્વી બાણતી. ૧૬

કોઈ કુચ મંડળ કંપાવે છે બારી,

કોઈ અદા કરે તે નુચે ગીરધારી. ૧૭

કોઈ નીરલન થઈ રથ નાથ તણો ઝાલે,

ત્યારે ત્રીફમ ફેફે આવીશું ફાલે. ૧૮

કોઈ કામા ફેફે ફાલે ત્યાં નવ રેફે રો,

છાંમોઘર ઝાહ્યા દગોના દેરો. ૧૯

સમન્નવી સર્વેનાર મોરાવ ચાલ્યા,

નેવી વ્હાણી તેવા વાચદા ચાલ્યા. ૨૦

પાછી વળી પ્રેમદાયો પસ્તાતી,

હરનુવીના અન કોઈ નથી ખાતી. ૨૧

લગવાંન વીના સમરોાન સરખા વાગે,

સફુને થાય સપનાં નાણકારા વાગે. ૨૨

નઆવ્યા પ્રભુ સફુ પસ્તાઈ મરતી,

કોઈ મનવાળે ને બીચાર બહુ કરતી. ૨૩

ઝાફાપણ ઝાફી નારી શીખામણ દે છે,

સફુ સખી પ્રતે પ્રેમધારી ફેફે છે. ૨૪

બેફેન પ્રદેશીની પ્રીતી ને ફરશે

પાછળ થઈ તે પસ્તાઈને મરશે. ૨૫

ધીસરે નહીં અલખેસો અંતર ન્નમી,

એવો વ્રાસો છે વસનનો સ્વામી. ૨૬

ગરબી. ૧લી.

પ્રેમની પીઝ તે કોહોને ફહીયેરે. એ રાગ.

યોગાનમેં ચોપર નમાઈરે,

ચત્રુભુને યોગાનમે ચોપર નમાઈરે. ॥ટેક॥

સોનેફી સોગટી નેં રૂપેકા પાસા,

રમત ખુબ લગાઈરે. ચત્રુભુને. ૧

સખ સખીયન દેખનેકુ બેઠી,

રાધે પ્યારીકું રમાઈરે. ચત્રુભુને. ૨

ઓઠ્ઠુનું સખીયાં આનેખજી રહી,

સખનકું પાસ બેઠાઈરે. ચત્રુભુને. ૩

દાવ પર દાવ સેં સોગટી મારે,

પ્યારીકું ખુબ નસાઈરે. ચત્રુભુને. ૪

વસનકો નાથ ફ્યું ફારે કોઈસેં,

રૂપાળી રાધેકું ફરાઈરે. ચત્રુભુને. ૫

ગરબી. ૨જી.

આવોની આવોની આવોની,

જો ભુરે રાગ, મારેરે મેલે તમે આવોની ॥ટેક॥

લગવાંન પડવાંન પીરશી મેલ્યાં છે,

વાનેઠે વેશીને તમે ખાઓની ફોલુરે રાજ. ૧

તારી બંસીમાં મોહ્યની બરી છે,

મધુર મધુર તેમાં ગાવોની ફોલુરે રાજ. ૨

બીજી વનીતાનો વાયદો રેહેશે,

ફટ્યુ માનીને ન જાવોની ફોલુરે રાજ. ૩

તમો માટે મેં બીજાનું બીજાવ્યું

સેહેને પોહોડી સુખીયા થાવોની ફોલુરે રાજ. ૪

પ્રેમવસ પ્યાલો પ્રેમથી પીયો,

અમરીત રસ મને પાવોની ફોલુરે રાજ. ૫

વ્યાસ વલ્લભનો નાથ બીહારી,

રાંકનો પાલયડો સાવોની ફોલુરે રાજ. ૬

ગરબી. ૩જી.

મેહેર છે મેહેર છે મેહેર છે

મારા માધવ તમારી મેહેર છે. ૧૧૨૬

પ્રીત રાખો છો તે પ્રેમ ઘણો ઊપજે

ઝેરીલા સોફોને ઝેહેર છે વે. મારા. ૧

ગોફુજ ગામના ઘેલા ગોવાળીયા,

નીચા કુધલીનો ફેર છે વે. મારા. ૨

મ્હોટાં મ્હોટાં મેણાં ખોટાં ખોટાં ફાફાડે,

લાંછન ઘેરે ઘેર છેરે. મારા. ૩

સાસરીયાં મંતાપેછે મુનને,

પીથરમાં ભુંડી પેર છેરે. મારા. ૪

ચલતના વ્હાલા વાલપણ રાખો,

એરલી લીલા લેર છેરે. મારા. ૫

ગરબી. ૪ થી.

રૂડે વીઠલનો વેરા છેરે

બેઠેની રૂડે વીઠલનો વેરા છે. ૧૧ રેફ ॥

મુસ્તકે મુગટ ફાનમાં ફુંડળ,

સોભીતો ખાંધે બેરા છેરે. બેઠેની. ૧

રાતીશી આંખડી વળીછે વાંકડી,

ફેવી મીનનની રેરા છેરે. બેઠેની. ૨

પાંપણનો ચાળો અતી સરફાળો,

ફાળા નાગ રીરખ્યા ફેરા છેરે. બેઠેની. ૩

પ દેરા પીછીનું ઘર પડું પણ,

ગમતો ગોકુળ દેરા છેરે. બેઠેની. ૪

વારે વારે વાલાનું મુખ દેખું પણ,

પ્યાર મને હમેરા છેરે. બેઠેની. ૫

વ્યાસ વલતના નાથિનુ રૂપ જો,

મરબેથી છબી બેરા છેરે. બેઠેની. ૬

ગરબી. ૫મી

પડુધુ નમુનાના નળમાં રે,

નુઓ પડુધું નમુનાના નળમાં. ૧ ॥

પ્રભુ ફરે દડો પડ્યો પાણીમાં,

ગેડી મારી મેં બળમાં રે. નુઓ. ૧

કાળી નાગથી ફું કેમડી નબું,

છેતરી માંખુ છળમાં રે. નુઓ. ૨

ઝેરી નાગ સાથે નેને અપારો,

વશ્ય ફરી લેયું ફળમાં રે. નુઓ. ૩

વ્યાસ યજ્ઞભનો નાથ ફું હરિશિતો,

પફડી લાવીશ પળમાં રે. નુઓ. ૪

ગરબી. ૬મી.

વાલો રમે વંદરાવનમાં રે. મારો વાલો રમે વંદરાવનમાં. ૧

હોંગી દુનીયાં થી નથી ડરતી, ફૂડું પ્રેમી નનમાં રે. મારો. ૧

સપનામાં સુદીર શામને દેખુ, એવી તાલાવેલી તનમાં રે. મા. ૨

સોળસેં ગોપીમાં સામળો સોને, નેમવી નળી હોય ધનમાં રે. મા. ૩

ભયને ભરાયે નંપનથી વળતો, દસવાર નેવું દનમાં રે. મારો. ૪

વ્યાસ યજ્ઞભનો શ્યામી સામળીયો, રમી રહ્યો મુનમનમાં રે. મા. ૫

ગરબી.૧લી.

તમે ક્યાંના છો ગીરધારીરે. એ રાગ

રાધાનુ તારી પાસે, કાંઈ એક નહું છે નહું છે. ॥ ટેક ॥

તેનહુ નબરો કીધો, વીઠલને વચ્ચે ફરી સીધો. કાંઈ. ૧

કોઈને વચ્ચે નહીં સટકાળો, પણ સાંખે તારી ગાળો. કાંઈ. ૨

તેં કીયા દેવને સાધ્યો, એમો ફનલુને બાંધ્યો. કાંઈ. ૩

પુરુષર આગળ નથી નમતો, ન્યાં ત્યાં તુન પાછળ નમતો. કાંઈ. ૪

નરીો દા એને સડે છે, તો પણ તુન પુઠે પડે છે. કાંઈ. ૫

અમઘેર નડકા વેગાયો, તુન ઘેર થીં બેસે ડાહ્યો. કાંઈ. ૬

તારી માત તને સડે છે, તો એને રીસ ચડે છે. કાંઈ. ૭

એયો સબ્ધ થયો પરભુલુ, તેં સવળી ગોર્યો પુલુ. કાંઈ. ૮

કોને યરદાન ચીઠલ પામી, વચ્ચે થયો વસત્તનો સ્યામી. કાંઈ. ૯

ગરબી.૨લુ.

લાલ તમારી સંગે, સડતાં લાનુધું લાનુધું. ॥ ટેક ॥

તુ ગોફુળનો ગોવાળો, શું રાખે ચીત ચોર ચાળો. સડતાં. ૧

હું સપુત બાપની છોરી, તુ તો ફરનારો ચોરી. સડતાં. ૨

તારી મરનુ ફરનુ નહીં, શું થઈ બેઠો છે દાણી. સડતાં. ૩

તુ ગાયોનો ચારનારો, પુતના મારી મારનારો. સડતાં. ૪

તુ બેંસી માંગાનારો, ત્રામણુનુ અંન બાનારો. સડતાં. ૫

તુ ગોપીને નયનારો, માંખણ માટે નાયનારો. સડતાં. ૬

તુન પરજનય વસલરીનું, પણ સાંખી રેફે તે બીનું. સડતાં. ૭

ગરબી. ૩નું.

- રાધા બોલી બેન મને. મોહ્યો મોહનનું મોહનનું. ॥ટેક ॥
 હું નળ જરવા નળિ ન્યારે. પુઠે ત્રીકમ હોય ત્યારે. મોહ્યો. ૧
 મારી નેડે નેડે ચાલે. પાણીનું ઘોરડું જાલે. મોહ્યો. ૨
 પણ ઘર પર પાખંડ માંડે. બીડ હોય તે આઘી ફાફાડે. મોહ્યો. ૩
 હું નળ ખેંચુ તે નુચ્છે. માણ મુકવા ખાંમણ ધુચ્છે. મોહ્યો. ૪
 બીનું બાળાને બરફ પડાવે. મારે માંધે બેડ લુંચડાવે. મોહ્યો. ૫
 પછી ઘોરડું પોતે માગે. ન આપુ તો ચરણે લાગે. મોહ્યો. ૬
 ફોઈ દીન હું રીસાઈ નવું. પ્રભુ ફેફે રી આન નહી ખાવું. મોહ્યો. ૭
 મને રંગી સો રીસાઈ નહો. હાથ ખેંચે ને પાલવતાણે. મોહ્યો. ૮
 મને મીડું બોલી મનાવે. ફાંઈ કોત ફરી ફસાવે. મોહ્યો. ૯
 ફાંડું બોલ્યું લાગે મીડું. રીં મુન માં ચેવું દીડું. મોહ્યો. ૧૦
 બીનું પ્રેમદાને પીડે. ફાંડું મુખ ને તો હીડે. મોહ્યો. ૧૧
 ચેની ગોઠી માં ગવઈ છુ. ફવે બહુ ફાહર થઈ છુ. મોહ્યો. ૧૨
 વ્યાસનો વ્હાલો રહ્યો મધી. મારી ફેડ મેલતો નથી. મોહ્યો. ૧૩

ગરબી. ૪ થી.

- નચ્છો નચ્છો રે નંદના સાલ. નખરાં નાફરી યે નાફરી યે. ॥ટેક ॥
 પાસે રાખ્યો પીળો પરફો. સાલ જ્યાં પીરી પ્યાસરફો. નખરાં. ૧

તમેગોકુળગાંમનાદાંણી, ક્યાંરીપ્યામધુરીવાંણી-નખરાં. ૨
 રૂડીઆવડીબંસીબિન્નવતાં, ક્યાંરીપ્યાનેંનનચવતાં-નખરાં. ૩
 સહુપ્યારીપરબોલનાંબો, હવેશાંમસરમકાંઈરાખો-નખરાં. ૪
 તમેફરોછોકામનીસંગે, ઠોંગીરોતમારેઢંગે-નખરાં. ૫
 ગામગોકુળમાંવાતધાયછે, પ્રીતમપતતાંનચછે-નખરાં. ૬
 શુંકરેઅબજાબીચારી, તુંઘેલીફરેછેગીરધારી-નખરાં. ૭
 તારીમોહનીસહુનેલાગે, વાંસલડીકાળનેવાગે-નખરાં. ૮
 વાંસલડીસરવનીવેરી, ડંસેછેસરપણઝેરી-નખરાં. ૯
 સહુપત્નીનયમોહપાંમી, યાઓડાદ્યાવલનનાસ્વામી-ન. ૧૦

ગરબી. ૫મી

રાધાજીતારબોલ્યું, લાગેરઠીયાણુરઠીયાણુ. ॥ રેફ ॥
 તુંરત્નરૂડીનીમડીયુ, રૂપક્યાંબેસીનેઘડીયું-લાગે. ૧
 કોઈબનાવનારનાયુક્યું, ત્રીલોકતણુતેનમુક્યું-લાગે. ૨
 સીરસોત્તેવાળનીવેણી, તુમાન્યનીમરઘાનેણી-લાગે. ૩
 અધરનારીકાનોરંગમળીયો, ઊનચળદંતઘડમળીયો-લા. ૪
 તારીકમળનેડયફાથળીયો, હસઆંગળીચંપકળીયો-લા. ૫
 કુચમંડળકનકકટોરી, તુનઅંગત્વચાદાણીગોરી-લાગે. ૬
 રાધીકારૂપીનહિરંભાતારી, નંગાકળીસ્થંભા-લાગે. ૭
 નેઈનેગીનેધાયચરપટી, શાંમાસીગસરખીફટી-લાગે. ૮
 પગપાનીનેપુરઅમકે, તેંમુનનેફળીયોઅમકે-લાગે. ૯

તારીનાભીનોતમ રંગની અલબેલી સોભા અંગની સાગે. ૧૦
 રૂપકુપતુનેયો નભેયો વલત્તનો વાસો મોહ્યો સાગે. ૧૧

ગરબી. ૧લી.

નીદલ્લીરે નીદલ્લીરે. એ રાગ.

ગોળી ફોડીરે ગોળી ફોડી. નુઓ નસોદા ગોળી ફોડી. ॥ રેક ॥
 છાના માના માંમાં ખણ ખાધુ છાસ તો પીધી થોડી થોડી. નુ. ૧
 ગાયની ગમાણ માંગો વીદ પેઢો વાછડી ને છાની છોડી. નુઓ. ૨
 ગેડી ઊંચારી કામાં ભેરવી તાંણી ને નાંખ્યું તોડી. નુઓ. ૩
 નીશાંની બંધ ખતાવું તમને. આવ્યો તો ફાળી કામળી હોડી. નુ.
 ત્રીકમત મારો તો ફાંન ફરે છે. વ્યાસ વલત્ત ફેરવે નેડી. નુઓ. ૪

ગરબી. ૨જી.

રંગરશીયારે રંગરશીયા. રૂદેક મળનારંગરશીયા. ॥ રેક ॥
 વાકા ફીડી ને વળગણ મેલ્યુ વ્હાલા વીરુલ મનમાં વરીયા. રૂ. ૧
 પરનારીની નરવર તો એવા વેદનો તમ નસીયા. રૂદે. ૨
 મીઠું ભાંખી મોહ્યની નાંખી માયા ફરી ને શું ખરીયા. રૂદે. ૩
 વાગે છે વાંસળી વીધે છે પાંસળી ફાળુડાના ગધઈ નેડીયા. રૂ. ૪
 નુઓ નરવર નધીલા તમને ગુલવાત સોફમાં ભસીયા. રૂ. ૫
 વ્યાસ વલત્તના વાસા વાલ્યમ એમ સાંભળી ને શામ ફસીયા.

ગરબી ૩ જી.

ઘેલી ફરી રે ઘેલી ફરી જ્ઞાન અલબેલે ઘેલી ફરી. ॥ રેફા ॥
 કાંઈ પાણુ નુદુ ક્રષ્ણે કર્યું મારે ગાંડી રાઈ ખરેખરી જ્ઞાન. ૧
 પ્રભુની પુંઠે ફરછુની દયા પાણુ મુખ દેખી નજીકી જ્ઞાન. ૨
 રાંમના સંગમાં સન્યામેલી માખા પથી હું નહીંડરી જ્ઞાન. ૩
 અંતે રંગી સેરઝળાવ્યાં હમને સ્નેહ ફરી ને દીધી છરી જ્ઞાન. ૪
 હવે તો ફરજ નથી બોલાવતા પાણું રહી છુ ધ્યાન ધરી જ્ઞાન. ૫
 એય તુરવીના નથી ચાલતુ મ્હોડુ ન્ને ઊછુ ફરી ફરી જ્ઞાન. ૬
 રાત દાહાડો સેલાગી સાસની પ્રેમની પીડાયે ન્ન ઊછું મરી જ્ઞા.
 વ્યાસવલ્લભનો દ્રપાણુ ફપરી અંતે મુનને પર ફરી જ્ઞાન. ૮

ગરબી ૪ થી.

રસ્તે રું રોકો રસ્તે રું રોકો આઘારો રાંમ રસ્તે રું રોકો. ॥ રેફા ॥
 રસ્તે રોકવાની ટેવ પડી છે દુરફો નહીંતી પાડું પોકો આઘા. ૧
 ફાળા ફામળા થી નહીંડરવાનાં બીરાવવા રું રાખ્યો યોકો જ્ઞા. ૨
 ધીરે ધીરે બુધ્ધો સવું રીખ્યા પરનારીને ક્યમટોકો આઘા. ૩
 મારગમાં મને ફેરાં નફરે છે આવો રેગો ફુળગામના સોકો જ્ઞા. ૪
 વ્યાસવલ્લભના નાથને પકડો બેયારમળીને મારો મોકો જ્ઞા. ૫

ગરબી ૫ મી.

મારગે મળ્યારે મારગે મળ્યા જ્ઞાન ફરજ મને મારગે મળ્યા રે

दुःखारोहरीयमेवोत्ताव्याप्तुणीसांमणीयोद्वज्जन्तान्मान्. १

अथ ज्ञानमुपयुक्तव्याख्यायाः प्रस्तावनायाः प्रस्तावनायाः प्रस्तावनायाः

अमेरिकादेशे आसीत् तत्रोन्नतं वस्त्रं आसीत् यत् ३

सातत्यमपि परद्रोहदेयोऽसाध्योऽसिं समलुछोगाणाच्छण्डायाः

अमेमङ्गलीकरगरीनेकरिचीनतीत्यारेक्षणादीनरण्याऽप्या.

अपुत्रानोसंगछेकालो,पुत्रानोसंगअणया.आन्.५

पेहेसाअतडानेअतडारेहेताहयेअमारासंगमांनणयाअः

यं हराय न नीकुं न गसनमां रंगान्नो गरमवावी सुखज्या ग्मान्

आन नो दीन आणं द नो गि यो, हो ह्वा वता मां त रत क्ण या आन ६

व्यासवसन्तनोनाथप्रसन्नधर्मागोष्ठमपच्छीप्रीतेपञ्चाङ्ग

ગરબી-૬મી

मनेमारीरेमामनेमारी। राधाप्रहेमामनेमारी ॥टेङ्ग॥

सरणीसैयरममेरमतीहुती, त्यांम्याव्योपेतोगीरघारी. राधा. १

छोगाणानेछंछेउयोन्तोतो. तोपण्छांटीपीयफ़ारी. राधा. २

गायनागोष्परमुतरनीजिडाडी। श्रीलुयोनेछांटीसारीसारीराधा. 3

हुयेइसीनेअङ्गणावीनांघी, जेवामणीतीप्रीननारी. राधा. ४

गामनागोवाणसकुन्नेर्घव्या ताप्तेर्घये नाराज्योयारी-राधा. ५

व्यासवसन्तनोन्नुगदीरीन्जरोहयेतोहुंमेनापीहारीराधाः

ઝરબી-૭મી.

છેયાનેમાર્યોછેયાનેમાર્યોન્નેનસોદાછેયાનેમાર્યો. ॥ટેક॥
 રાંકડોગરીબડોદીકરોમારો,માટેતારાત્રીફમથીહાર્યોન્ને. ૧
 છેકછોગાળોછળીગયોછે,કોઈએમદનાઊતાર્યોન્ને. ૨
 મ્હોડેચડાવીમસ્તાંનફર્યોછે,ચોટીસેઈનેનાવાર્યોન્ને. ૩
 સાંઠીયોસડફણોસાડકોતારો,પણએકદીનફુટવોધાર્યોન્ને. ૪
 વ્યાસવલત્તનોનાથનુનગરોપ્રભુનાઘરનોવીસાર્યોન્ને. ૫

ઝરબી-૧લી.

કાંમણ ગાળોફોકાંમણોરલીવાળોએવાય.

મનેગુલતાનફરીરે,મનેબેભાંનફરી;
 વાંસળીવગાડીનેવાલ્યમાયે. ॥ટેક॥
 સુધ્યસાનનેભાનભુસી,બનીગઈછુંગાંડી;
 સાસરીયાંસહુસત્રુધયાં,સ્વામીયેપણછાંડી. મને. ૧
 નાવુખાવુંનવુનસુને,ભમીનેભગવાંભાણુ;
 કાંછસડીકરમાંરહેને,ઓદુખવળોસાણુ. મને. ૨
 ચાલુતોસડધીયાંખાવું,બોલુસોયાપડતું;
 પીયેરીયાંયાતોફરેકાંઈ,નુતપ્રેતછેનડતું. મને. ૩
 ભાઈમુખાભુખાલાવે,મારખાઈનહીસુણી;
 ચીઠીદોરાદાણાબાંધે,દેમરયાનીધુણી. મને. ૪
 કુનદુવાળાનેગીઆવે,મીડુંમુખેભાંખે;

જતીઆવેન્નેર કરતાઆરેતુરફીનાંખે. મને. ૫

માતામારીનાણાઆપે, સફુનામુખપરમાંણે;
મારે અંતરછેડીવેદનાતેતો ક્ષેઈનાન્નણે. મને. ૬

કામકાનકાંઈકરૂનફીને, ફરૂસામળીયાસાથે;
વંતરીસરખુવળગણમેફેલ્યું, વ્યાસવલ્લભનાનાથે. મને. ૭

ગરબી. ૨જી.

મોરલીચાગીકાનાની, બંસીચાગીકાનાની;
ચાસોસખીનેંચે, સુંદીરશાંમકને. ૥ટેક૥
ન્નેબેનમધ્યરાતેમાધચેવાંસસડીવગાડી;
ત્તરફુંગમાંફુંફુંગીતીપણ, બંસીયેનગાડી. મોરલી. ૧

પ્રભુનેપીતાંમરસોન્ને, સોન્નેપાંમરીપટકો;
પગેપાવડીચારેગાવડી, રૂડોસાસનોસટકો. મોરલી. ૨
માથાગિપરમુગટચળકે, કાનેસળકેમોતી;

ફોઠફીંગળોફસરખાસોલે, નાકદીપકનીન્નેતી. મોરલી. ૩

ખાંધેગેડીફોડીકાંમળી, ન્નયગોવાળાસાથે;
ઘણીરીતેમોફલગાડ્યો, વ્યાસવલ્લભનાનાથે. મોરલી. ૪

ગરબી. ૩જી.

માયાસાગીમોફનની, મોબતસાગીમોફનની;

એવ્યતુરનરવીનામારેચાસેનફી. ૥ટેક૥

ચંચળજ્ઞેનીચતુરાર્થસાંનમાંસમન્નયછે;

વંચતજ્ઞેવાંયાન્નંવગાઉજ્જકતેવાંગીતગાયછે. માયા. ૧

ચંચળનારીનાંચીનવરતે. પારખુંપોતેફરેછે;

નેવોસ્વાસતેવોજિત્તર. બોલીચીત ફરેછે. માયા. ૨

મ્હેલમાંઆલેમનેબોલાલે. વ્હાલોવાતફરેઆનુ;

રાતસડીરંગીસોરફીને. રાખેરંગમાંરાનુ. માયા. ૩

ઘણફઘરનીવાતોજ્જણે. તેસહુમુનનેફેફેછે;

રમવાનમવાહસવાસાડુ. પ્રભુપાસેરેફેછે. માયા. ૪

આખીરાતઊદમાતફરેને. મીડુંમુખેજાંખે;

સાળુઓટીસયનફડતો. સાંમજીઘેડીનાંખે. માયા. ૫

મુનનેફેફેશૈમાનુંની. તુનનેનેઈખુશીયાતો;

રૂનનીરાંમાનહીજિંઘવાદેઉ. ફરમુનસાથેવાતો. માયા. ૬

મારીરાંધીરસોઈલાલે. મુખ્યમાગીલેખાવા;

વસત્તનાસ્વાંમીનીરીચા. ફવેફેમદેજિન્નવા. માયા. ૭

ગરબી. ૧લી.

જિભારોહોતોફુવાતડી. ખેરાગ.

ગુમાંનીગોવાળાલેગાથયા. ઓનંદનુ;

સાંડીયાસોફલડવાગયા. ઓનંદનુ. ૧

તમસુતકાંમનીમાંફરતો. ઓનંદનુ;

ખેનીતેનીમસૂરીફરતો. ઓનંદનુ. ૨

ધુમરા તાણેસા ખોલતો, ઓ નંદલુ;

સેમ તેમ બુડ ખોલતો, ઓ નંદલુ. ૩

ઘણી પ્યારીનો પલ્લો સાદ્યછે, ઓ નંદલુ;

ઊર ફાધેનાં ખીનારી ન્યછે, ઓ નંદલુ. ૪

લોક લન્યાયે નથી લાગતો, ઓ નંદલુ;

તમારો બેરો બળે બાઝતો, ઓ નંદલુ. ૫

સફુ ગોપીફાને ઘેલી ફરી, ઓ નંદલુ;

અબળા અમારી નરી ફરી, ઓ નંદલુ. ૬

તમારું ગામ મેલી નર્છયે, ઓ નંદલુ;

બીને વનવારી પુરી રહીયે, ઓ નંદલુ. ૭

વંઢવાન દેયે ગોપી સાથેને, ઓ નંદલુ;

નહીતો વારો યલનના નાથેને, ઓ નંદલુ; ૮

ગરબી. ૨લુ.

નંદલુયે સુણી સ્વાલ ફાફાડીયો, ગોવાળીયા;

તમારી નારીયે વંઢાડીયો, ગોવાળીયા. ૧

માખણ દેઈ દેઈ ભીખવ્યો, ગોવાળીયા;

બુડ ખોલતાં બુડ સીખવ્યો, ગોવાળીયા. ૨

ખોલું તમે ખોલ્યા તે ફારણે, ગોવાળીયા;

ન્યારે સર્વ નવછો બારણે, ગોવાળીયા. ૩

પછી ભાખ્યનીયો ભરાયછે, ગોવાળીયા;

- ત્રીકમલુ ને તેડી ન્નયછે. ગોવાળીયા. ૪
- સોમસાંમી સાન લેવરાવેછે. ગોવાળીયા;
- અંન્યો અંન્ય ગાળ દેવરાવેછે. ગોવાળીયા. ૫
- હરનુ ને ફસફો પાડશે. ગોવાળીયા;
- ચરણ બાહાર સહિ ફાફાડશે. ગોવાળીયા. ૬
- ગોકુળમાં ગોપીની લપછે. ગોવાળીયા;
- મુદિતો કુન્યાનો ખપછે. ગોવાળીયા. ૭
- ફોફોતો ગાંમ છોડી નર્દયે. ગોવાળીયા;
- વંનમાં વાસપુરી રહીયે. ગોવાળીયા. ૮
- નહીતો છોડવો સ્ત્રી સાથેને. ગોવાળીયા;
- શું વાડ વસત્તના નાથેને. ગોવાળીયા. ૯

ગરબી. ૩૯

- રંગધી રાસ રમાડ્યા. ઓ બેનડી;
- અંતર આનંદ પમાડ્યા. ઓ બેનડી. ૧
- વાગતીતી તાળમ્રદંગરે. ઓ બેનડી;
- લેતાતા લાલ અરધંગરે. ઓ બેનડી. ૨
- ત્રીકમ તંબુરો વગાડતા. ઓ બેનડી;
- મોહની બહુ લગાડતા. ઓ બેનડી. ૩
- ચાલે યાદા બનમાળીરે. ઓ બેનડી;
- આગતી ચીફલની તાળીરે. ઓ બેનડી. ૪

એવું નેઈને જીવ ન્નય છે, ઓ બેનડી;
 નીસામાં સ્વપનાં ધાય છે, ઓ બેનડી. ૫
 મારે માતતાતની ચોરીરે, ઓ બેનડી;
 શું ફરું સપુતની છોરીરે, ઓ બેનડી. ૬
 ન્યાં ત્યાં નેજી એનું મુખડું, ઓ બેનડી;
 ફાંઈ ફરતાં ધાય સુખડું, ઓ બેનડી. ૭
 સૈયર દુખી તારા સાધની, ઓ બેનડી;
 મોહ્યની વલ્લના નાધની, ઓ બેનડી. ૮

ઝારખી. ૪ થી.

વાલા શું રોકો વારમાં વીફૂલજી;
 નધી સમન્તા ફાંઈઘાટમાં વીફૂલજી. ૧
 ફાંઈની પુંઠે ના ફરીયે, વીફૂલજી;
 આંખ્ય આણસારો ફરીયે, વીફૂલજી. ૨
 લોક દેખતાં ગાળો ભાંડીયે, વીફૂલજી;
 હોયફો નનર ન માંડીયે, વીફૂલજી. ૩
 નારીને ઘેર ન વાધીયે, વીફૂલજી;
 ચોરી સરખો સમો સાધીયે, વીફૂલજી. ૪
 બીજી ઉપર બોલ નાંખીયે, વીફૂલજી;
 આડું નેઈને મુખ ભાંખીયે, વીફૂલજી. ૫
 પ્ફેલી પજશીથી માયા ફીજીયે, વીફૂલજી;

પછી ઘન તન તાણી લીલુ યે. વીફલલ. ૬

પરાયા મુખે ન કુલીયે. વીફલલ.

અબજાનો ગુણ ન લુલીયે. વીફલલ. ૭

આ રીક્ષા તમારા કામની. વીફલલ.

વીનંતી વસત્ત રામની. વીફલલ. ૮

ગરબી. ૧લી.

મારે ઘેર આવો નંદલાલા. એ રાગ.

ફંસરાયને ફેફેવાયો ફાના.

ફારારે ઘરમાં પેસો છો છાના. તે ફંસરાયને. ॥ટેક॥

છાનામાના ઘરમાં પેરી ન્ખો છો. માંખણ ફારું છુટીને ખાઓ છો.

છાસને દફીતે ગોવાળને પાઓ છો. તે ફંસરાયને. ૧

ગોફીળીયાનાં સોફલેગાં થઈશું. મધુરામાં ફરીયાદી નઈશું;

મફીનાં મુલગણી ગણી નઈશું. તે ફંસરાયને. ૨

ફાનામારે મ્ફેલેથી તુન્નને, ઘેરે ઘેરમાં ખણ માગી ખાને;

ફાલો ફોયતો તું તારી માને. તે ફંસરાયને. ૩

નીત્ય ખેલ ફેરે છે તુ આવા. આને તો તને દેડી ધું નવા;

અલ્યારું તારા ઘરમાં નથી ખાવા. તે ફંસરાયને. ૪

એવું સુણી ચાલ્યા અંતર નમી, પછી નારી પસ્તાયો પાંમી;

એવો ફાલો વસત્તનો સ્વામી. તે ફંસરાયને. ૫

ગારબી. ૨જી.

નસોદા કાનાને ક્યમ ફરીયે;

નસાં નેત્યાં ફીફરમાં ફરીયે નસોદા. ૧૧૨૬॥

મોહમતારો મરકટને સાયે છોગાજો છાજો માનો સાયે;

એવું નીત્ય ચમને નહી ફરવે નસોદા. ૧

હમીદાંત કાફાજીને દમતાના ગાન ચરાં મેલ્યાં સમતાં;

એવાં સાડ ચમને નથી ગમતાં નસોદા. ૨

કેટલા દીનદાબેલાં રહીશું અનુયરીતો મધુરાં નર્છશું;

સરવવાતો કંસાસુરને ફહીશું નસોદા. ૩

મહીમાટે શીકાં સહીત તોડે કોરી કબાળા કાડી દોડે;

નેઝાલવા નર્છયે તો દોડે નસોદા. ૪

ધીના ગુણીયાણી ધાવાળે એવું કીધું કાનુડા કાળે;

લુડુબોલીને ફેંચું બાળે નસોદા. ૫

એવું ન્યાન નેઈ નેંયે ઊડી વ્યાસનાનાથને દ્યો સીક્ષા રૂડી;

નહીતો મારા નેવી નથી લુંડી નસોદા. ૬

ગારબી. ૩જી.

યાસો ફાવા સાડકા કાના;

લાર્છનારો શો રહો જાંના યાસો મારા. ૧૧૨૭॥

યાસો બેટા ઘરમાં ધવરાવું ઊનું પાણી સર્છને ત્રવરાવું;

મોહમમાના માંબળા બદરાવું યાસો મારા. ૧

स्यो नार्धनेष्टीका असायुं हारतोरांठे घसायुं;

घुघरा यणे वांधी यसायुं व्यासो म्हरा १

छानां रोहो रोवुं छेडायुं मारा प्यारा पाखो पाजयुं;

छिपर तने अम अोजयुं व्यासो म्हरा ३

तने पुरी दीप्ती पुरी धावुं छानारो ज्वाता मरी न्नुं;

यसलना वासा हासो गावुं व्यासो म्हरा ४

जारजी. ४ वी.

हुंगो मारा हरी हासो हासो;

जेटा तुं धापने ज्वा क्हासो हुंगो ॥टे॥

तने मणवा मामा आवरी, तेने ज्यो जे रमवानुं शयरी;

पुरी धेई ज्वावानु सावरी हुंगो १

तारी शेई ज्वाचीने साउरी, वांधाने वयमा ज्वाउरी;

सेरी नाएउने नाम पाउरी हुंगो २

जेटा तने हार रहे ज्यो पी, रमाउवा आवरी गाम गोपी;

तेतो सावरी आगसां रोपी हुंगो ३

सुओ नार्ध पारएउ असायुं साउरुज पवन छिजयुं;

व्यास यसलम देहे गुण गावुं हुंगो ४

સાવણી. ૧ સી.

નોફરી ફઠણ સીધીયાફી. એ રાગ.

સાંભળજ્યો સાંમળીયા પ્યારારે, સાંભળજ્યો સાંમળીયા પ્યારારે

અમને મેલીના ધારીતો નરવરના ગરન્યારા. ૧

અમે સફુસખીત મને વળગીરે, અમે સફુસખીત મને વળગી;

અલબેસા ફઠ મેલી દ્યોને, સીદ કરો અળગી. ૨

મોફનનુ મધુરાં ના નરીરો, મોફનનુ મધુરાં ના નરીરો;

ફંસકાળે ફપરમાં તેજ્યા પછીથી પસ્તાવીતો. ૩

ફંસરાયછે પીર્યો પાપીરે, ફંસરાયછે પીર્યો પાપી,

બેનબનેવી વસુદેવ, દેવકીને કેદ રાખી. ૪

માટે ના નરીરો અંતર નમીરે, માટે ના નરીરો અંતર નમી;

તમને મારા સંમદે ઊંચું, વસલના સ્વામી. ૫

સાવણી. ૨ નુ.

સાંમળીયો ફફે સુણ્યનારીરે, સાંમળીયો ફફે સુણ્યનારી;

ફંસકાળ મને શું કરશે, ઠેર નાખું મારી. ૧

ફપરમાં તેજ્યો ફરી ફરીરે, ફપરમાં તેજ્યો ફરી ફરી;

મધુરાં નગરી ઊભડ ફરી, રેલાવું રૂઢીવ નહી. ૨

ઘાલી દેઊ ધોળે દાફાડે ધાજ્યારે, ઘાલી દેઊ ધોળે દાફાડે ધાજ્યારે

ફોટ ફાગરા પાડી ફડું, ફાટા ફેરી વાણ્યો. ૩

વસુદેવ દેવકીને લાવું, વસુદેવ દેવકીને લાવું;

झाणाग्नेहमां नांज्यांछे ते, बंधी छोडावुं ४

अमेम फही व्याह्यो नं हला सो दे अमेम फही व्याह्यो नं हला सो;

इंसने मारी लुती जेगे, यल्लननोयालो. ५

ज्यास. १ सो.

ज्यतादे सासु पंनप कीतनी दुर. ज्ये राग.

नसोछा तोरे कनेये कपट कीया. ॥ टेक ॥

ज्यीन ज्योले ज्ये व्यायो कनेयो गुप युप ज्यस्तर दीया. नसोछा. १

लास लुट कर गडे कदम पे, डासो जाले ज्यी टहीया. नसोछा. २

ना द्यो के अमनी कसी नल से, ज्यस्तर ज्यीन तल से लुया. न. ३

पाय पडी नन नल में ज्यी न ज्यस्तर दीया. नसोछा. ४

ज्यास यल्लननाना धि लु ज्ये सा, राधे प्यारी कापीया. नसोछा. ५

ज्यास. २ ज्ये.

सुंदीर छेल छांले सोरी ज्येयां. ॥ टेक ॥

ज्येयां पद डे व्यापरी ज्यनात हो कपट करत कनेया. सुंदीर. १

ताप पडत इंधीर नलत हो, गजोरे कदम छेयां. सुंदीर. २

नने सगांस हुसायि सलोहरा समन शांम सैया. सुंदीर. ३

नसोछा बुझा हेर करहे छी, लजेगी तोरी मैया. सुंदीर. ४

ज्यास यल्लननाना धि तुल्ले कुं, हं मे दे प्यां छी उँया. सुंदीर. ५

ખ્યાલ-૩ ને.

સાહેલીનેને કાનુડે કાંમણ કીધાં. ॥ટેકા॥

મહીવેચવા નતાં મુનને રોકી ગોર સમારાં પીધાં. સાહેલી. ૧

એ કાનુડે વાંસળી વગાડી, ચીતડાં ચોરી લીધાં. સાહેલી. ૨

મટુકા મટુકી ખાલી કીધી, વાસણ ગણાં દીધાં. સાહેલી. ૩

વલત્તના વાસાએ નેન મારી, કાળજાં વીધાં. સાહેલી. ૪

ખ્યાલ-૪ થો.

સાહેલી મેંતો નેયો ગોવીંદ ગોપાળ. ॥ટેકા॥

એ રે ગોપાળો અતી લટકાળો, નંદ ન સોદાનો બાળ. સાહે. ૧

ગોવર્ધન તોળ્યો બગાસુરોળ્યો, કંસ મામાનો કાળ. સાહે. ૨

મારી માસી રાખી દારી, સાંખે ગોપીયોની ગાળ. સાહેલી. ૩

નંન્મ માં કાલે ન મુનાયે નેયો, ચડ્યો તો કદમની ડાળ. સાહે. ૪

વ્યાસ બલત્તનો નાથ ખીફારી, નગતનો દીનદયાળ. સાહે. ૫

ખ્યાલ-૫ મો

આ અવસરે ત્તને અધી નારી. ॥ટેકા॥

પૈરાની પુંલુ લેકો ઇંચિંચી, પ્રભુની પુંલુ ખારી. આ. ૧

તાર્યો રાબણ રણમાં રોળી, તારી કુબળ્યા દારી. આ. ૨

કંસાસુર આદે અતી તાર્યો, તારી પુતના મારી. આ. ૩

નામ દેતાં નાણ નથી બેસતું, તોયે શું પડે રારી. આ. ૪

લનન કરે તેને ઘેર છે ન ત્રા દ્વાર કાં મધુરાં ફરી. આ. ૫

ઘડી ઘરમાં ઘનરીામ સંભારો તેમાં નહીં ન જોગારી. આ. ૬

વસલના નાથને લગી તો ધરી વેઈ કુંધારી. આ. ૭

ખ્યાલ. ૬ઠો.

ગોપી શું મને તરછોડીને ચાલી. ૥ટેક ૥

નથી જોલ્યો કે નથી ચાલ્યો, મીનન કરે છે ખાલી-ગોપી. ૧

સહુને છોડીને થયો તારો, એવી તું ફાલી-ગોપી. ૨

તુ નય પણ ફુંકે મન્યા દેહી, એમો પાલવ ઝાલી-ગોપી. ૩

વ્યાસના નાથનું કહ્યું ન માને, બહુ મદમાં ફાલી-ગોપી. ૪

પદ. ૧જું.

ને કોઈ પ્રેમ હું સખવતરે. એ રાગ.

થૈન ફરીને સરણ દુષ્તું થૈન ફરીને સરણ;

વેળા વીચાર અંત સ કરણ દુષ્તું થૈન ફરીને સરણ. ૥ટેક ૥

ઢોંગ ધંતુરા ફરીને કીધું, પૈરાનું પેટ ભરણ;

શન ઘ્યાને દીન તારે, તરવા નાએ તરણ દુષ્. ૧

ફેરી હોડીને ઘણી ફ ફાટ્યો, લોમીન મેલ્યો ચરણ;

તો વેસતી સાધવી સાપીતે, ચાલવા દે છે ધરણ દુષ્. ૨

પર પુંલ પેટે પડે ભારે, એમ પારીંણ નુશરણ;

જાટે મોહ માયા તું મેલ્યને, કરનામનામ નુશરણ દુષ્. ૩

આસીક્ષારીણાનેસારી. સુણોઅષ્ટાદસચરણ;

આસચલ્લભસત્યવાક્યયદેછે. સેનેનણનેચરણદુષ્ટ. ૪

પદ. ૨ નું.

નીધ્યાનફરરો ઘાફાડી. ડાહ્યાનરનીધ્યાનફરરો ઘાફાડી;

તમેકુપલીનાંબોઢાફાડી. ડાહ્યાનરનીધ્યા. ૧

કુપલીફરેતેકુપુતનંણવો. અધ્રમવંતઅનાડી;

નુડીવાતભુડોનનબોલે. નેનીનનુનીઘેલફાડી. ડાહ્યા. ૧

નાદીદીહોયનાશાંભળ્યુંહોયવાતઊડાડેઆડી;

મોક્ષગતીતેનનનવપાંમે. વાંભળીનારફીમાડી. ડાહ્યા. ૨

નીધ્યામાંથીસદ્ધીનાસે. નવધેવસ્તીવાડી;

છાફભરેલોછફીનેબોલે. નેમપીધીહોયતાડી. ડાહ્યા. ૩

ઝેરીલોનરનીધ્યાફરરો. નટનેબુધ્યન્નડી;

બેમાબાપનોહોયબેટડો. પાપધુએપછાડી. ડાહ્યા. ૪

મરણવખતનમઝાલીપટકે. તુખાતોતોઆડી;

તારૂંધેખીનેબીનરીખ્યા. બુદ્ધગનાંબુખગાડી. ડાહ્યા. ૫

વલનફેકુપલીફરેતો. ઊગેઅધ્રમઝાડી;

નીધ્યાબાળોનફેકુંડમાં. પડેપુર્વનંપાડી. ડાહ્યા. ૬

પદ. ૩ નું.

ભાવફરીનેલન્ને. ભક્તનનભાવફરીનેલન્ને;

દુરમત દુરબુધ્ધી તન્ને. લક્ષ્મીન. ॥ટેક॥

તરવાની તમે આશી રાખો. તો દેવ રક્ષણ ન્ને;

કોઈ જીવને કડવું ન કરેયું. સાંત ગુણ રાખ્ને. લક્ષ્મી. ૧

ઝેર ન કરવું એમ સમજવું. સહુ નુસાર રૂને;

લક્ષ્મી કરીને વૈકુંઠવાસી થયા સાંમગ્રી સન્ને. લક્ષ્મી. ૨

કૃષ્ણ પ્રભુની કાંતી કરીને શીયામાં ત્યાર થન્ને;

વ્યાસ વલ્લભ સત્ય વાક્યં વદેછે. મોહન વીના નહીં મન્ને. લ.

૩

પદ. ૪ થું.

દુરમત મુકો હાંકી. દુરી નન દુરમત મુકો હાંકી;

દુરી નેરો ટાંકી ટાંકી. દુરી નન દુરમત. ॥ટેક॥

નરના નેરે નેર ન કરવું. છેક નન્નવું છાકી;

છાકેથી મરણ વેળા નમ. રહે આલવા તાકી. દુરી. ૧

નર વાળો હતો રાન્ન રાવણ. તે પણ ગયો થાકી;

નન્નેયું હોય તો નેઈ લેન્ને. કાંઈ ન રાખશો બાકી. દુરી. ૨

પૈશો દેખી પાખંડ માંડે. કરે સરવસે ભપાકી;

કુડાં કર્મમાં કાઢાડે નાણું. કુંબ વગોવે માકી. દુરી. ૩

વલ્લભ કેહે એમ સ્વાન પુછડી. દેખાડુ ધુળમાં ટાંકી;

ઘણેક દીવશી બહાર કાઢાડે પણ. રહે વાંકી ને માંકી. દુરી. ૪

પદ. ૫ મું.

સંભાળ મારીલ્યોને, સાંમળીયા સંભાળ મારીલ્યોને;
સમવા મુન ગટમાં રહોને, સાંમળીયા. ॥ ટેકા ॥

સહુ દુનીયાં મને રીવેતે, શામત મારા મ્હોને

તરવાનું તત્વ સોધુતે, પ્રભુ પુછુ કોને. સાંમળી. ૧

રણવા સાડા રામ રટુ પણ, નુગ પતી સાંમુ નેને;

ફર પ્રકારે તને ભનુ છુ, સહુ ની દયા કરે છોને. સાંમળી. ૨

રમતાં ભમતાં ગાતાં ભતાં, નાંમ શામનું દ્યોને

વસ ભ ફે ફે કુચ્છી કરે પણ, સાગે ન શાંમતા રીને. સાંમ. ૩

પદ. ૬ મું.

શાંને ઝેરમાં મરો, ઝેરીલા શાંને ઝેરમાં મરો;

અન્નીમાં ન મદ રી કરો. ઝેરીલા. ॥ ટેકા ॥

નર ન નર નઠારી રાખી, પરાઈ પુંજુ ફરો;

ખીન્નનું બગાડી નાંખી, બાણ પોતાનું ભરો. ઝેરી. ૧

પડ પંચ પાપને દગો કરતાં, નરા ન દીસમાંડરો;

ગરીબ સોફનાં ગળાં વેંસવાં, ખોળયો બે પાર ખરો. ઝેરી. ૨

ભોળાં ન નોને ભોળવીને, સ્નેહ કરી દ્યો છરો;

હાસ કરેને ઘેર કુરાળ છે, પણ પુર્યે નહીં ઠરો. ઝેરી. ૩

મનથી બાણો ફે ફે મ્હો રો, મસ્કરી કરતા ફરો;

વસ ભ ફે ઝેરીલા સોફો, ત્રી સોફે નહીં તરો. ઝેરી. ૪

પદ ૭ મું

નીંદ્યા ફરવીના તુલે મુરખ નીંદ્યા ફરવીના તુલે;
 નાગાને બાવળીયો ફુલે મુરખ નીંદ્યા ॥૨૩॥
 ફુલર વખત રીખાંમણ દેપણ ફેયું નરના તુલે;
 પરાઈયાતો છોછી પાડે, પોતાની વાતમાં ફુલે મુરખ. ૧
 વાત ફરી ચતુરાઈ વ્યતાયે, પણ તે ચતુરાઈ તુલે;
 ઘોબી ધોયાનું મુલ માગે, મુંઠ ધુએ વણ મુલે મુરખ. ૨
 નીંદ્યા વાળો પુંઠે દુખ પામે, ઘરબાર પૈસી તુલે;
 યૈકુંઠ યાસો ન થાય તેનો, નર પ્રેતમાં તુલે મુરખ. ૩

ઝારબી. ૧ છી.

શીખ સાસુલ દેહેરે. એરાગ.

તારેખમ તાલી બોલ્યાંરે, નાંદત્યાં બેઠાં નઈને;
 ફુંતો સમલ છુંરે, ફેફેવા દ્યો તમારા નઈને. ૧
 સાંમળીયા માટેરે, ફેરાતમે ફરોછો;
 નંદને ઘેર બેસીરે, ઊદ્ય માત ફરોછો. ૨
 રમોછો છોરા સાથેરે, પ્રીત નફરો સરવથી;
 અમો લાલ મરીયેરે, ફુલેતમે નાના નથી. ૩
 તમારે નથી માબાપરે, રેફેવું તારીને આરીરે;
 આવા અવગુણેરે, કેમ સમારી સાસરે. ૪
 યુસ્ત્ર સણગાર ફેરોરે, તેની અદેખાઈ આયે;

રાખોછો ચક્ષુ આજોરે, તે સ્વામીને ઘેર ફાવે. ૫

સફુની વાત સુંળીરે, પેર પાસુ બળેછે;

નીત્ય નમુનાની તીરેરે, ત્રીક્રમ તમને યજેછે. ૬

મનનેડે ન્હાવા આવતાંરે, સંગ કેમ નહીં કીધો;

ફરનો સંગ ફરવારે ન્હાવા નીત્ય નેમ લીધો. ૭

સાંને ગાયોનું ઘુર લેઈરે, પ્રભુ ન્યારે આવેછે;

છાંણનું બાનું ફાફાડીરે, તમારે નવું ફાવેછે. ૮

ઊછાંછળ મ્હેલીરે, સાસરે નજોતો માણ;

અમે બહુ લનવાંણારે, ફહ્યું માંનો માણ. ૯

તમારો બાઈ નળણીરે, તો નરૂં વલેશે;

તોયે હમારે માંથેરે, ફાળા ટીલી રેહેશે. ૧૦

મુખે સાસરે નઈનેરે, ખારી રીતે રેલો;

પણ વહુલના નાથનીરે, હવે સંગત્ય મેલો. ૧૧

ગરબી. ૨૭.

નાણદી વહ્યાં વાણીરે, બોનેં છાંનાં રોહોને;

પેહેલું પોતે વીચારોરે, પછી બીજને ફોહોને. ૧

તમે આરણું ફહ્યુરે, ત્યારે મુખે સ્વાણું છું;

હાથે ફરી કેવરાવોરે, બધી બીના ન્હાણું છું. ૨

છોગાજોછે તમારોરે, મળવાને મરોછો મથી;

પાગ ફાંફાં ઘરમારે, માટે મજાનું નથી. ૩

ખીલુ નારી ફરતાંરે, તમારી ઘોરી ચાલછે;
 હું નણદી નઢારીરે, તમોને મારું સાલછે. ૪
 મારો ભાઈ ભય દ્યારણેરે, ત્યારે ક્રષ્ણ હૈં આવે;
 પણ હું થઈ મ્હોટીરે, હવે રોવું નહીં ફાવે. ૫
 ન્હાંની હતી ત્યારેરે, તમારી દુલાવી દુલી;
 મને તેડવા મોકલતાંરે, તે હું નથી ગઈ લુલી. ૬
 મારો ભાઈ છે લોળોરે, તમે ખૈંબલસ કીધું;
 પરપુરોને લાવીરે, સરવ સુરાવી દીધું. ૭
 હવે કહુ મારા ભાઈનેરે, પછી તેકેમ ચુકશે;
 લડી વટી ઝગડીરે, તમોને ફાફાડી મુકશે. ૮
 પીયર પેટ ભરનેરે, આઘેર રહેવાનું કઈ છે;
 વ્યાસ વલભનો સ્વામીરે, તેતો મારો ભાઈ છે. ૯

ગરબી. ૩ ભ.

મારગે મચ્યો ઝગડોરે, શ્રી રાધા ક્રષ્ણ લડે;
 ગોપીયો થઈ લેગીરે, છબીલાને છંછેડે. ૧
 આડીને અવળીરે, સરવે ગોપી કા ફરે;
 છાંનીને માંનીરે, ફરીને આંગળીયો ફરે. ૨
 ઝબકી કુદે ફરેયોરે, ગોપી સહુ સુખ માણે;
 કોઈ મુગર ઊછાળેરે, કોઈ ખંસી તાણે. ૩
 થાય ઝાસીને ખેંચેરે, કોઈ આઘા ઠેલે;

ખાણે કુખમાં ચુંટીરે માંથે તરણાં મેલે. ૪

ઘનશાંમ ગભરાયોરે આડું અવળુ ફરી નુએ;
ફોઈ હાથ ન આવીરે ત્યારે કાલું બોલી રુએ. ૫

અલી મને રડાવ્યોરે મારી માને ફેફેવાણ્યો;
ત્યારે સહુ સખી બોલીરે સૈયર ફેવે રેફેવાણ્યો. ૬
પછી ગોપી થઈ અળગીરે ક્રષ્ણ સહુનાં ચીત ફેરે;
વ્યાસ વસન્તનો સ્વામીરે એમાં ચરીત્ર ફેરે. ૮

ગરુડી ૪ થી

સાંઠ વેળા સાંમળીયોરે સણગાર સજી ગયા;
ગોપીયો થઈ ભેગીરે એ ત્યાં નઈ ઊભા રહ્યા. ૧
દેખી ગોપીકા બોલીરે મોહન માં ખાણે રાયો;
પેટ ભરીને દેઈ એરે અમારી આગળ નાયો. ૨
ફરી ફેફે આ નાયુરે એટલે બીજાં છેયાં આવ્યાં;
તાજ મરદંગ ઢોલ ફેરે સરોદ સરણાઈ લાવ્યા. ૩
ગોવીંદે બાંધ્યા ઘુઘરાયે ગોપીકાને સાડાલાગે;
સરોદો ચાલે સુરમાંરે તાંસ તંબુરો વાગે. ૪
ત્રતી તાં ઊથાપ પડતીરે ઝડતી આવે તાજ તાજી;
ફરી પર હાથ દઈનેરે નાયે છે શ્રી વનમાળી. ૫
ફેરે અતી અદા નખરાંરે નેન નેન ચાવે;
ફેરે પાપણ ચાજોરે ઘણી ધુંમ મચાવે. ૬

ધુધરાની ગત્યોરે, શ્રીગીરધારી ફાફારે;

છુંમછુંમછુંમછુંમનાચેરે, છછીછાછામાન્યપાડે. ૭

ગોધીયોધઈખુશીરે, નટવરનાગરરમે;

વ્યાસવલત્પનો સ્વામીરે, માગીને માંખણબમે. ૮

ગરબી. ૧લી.

સોનાફેરમારૂખેડલુવાસમનુ. ચેરાગ.

પગપાવડીચારેગાવડી. મોહનનુ.

બાંધપરબારીખેરીરે, મોહતારોલાગ્યો. મોહનનુ.

ફેડેફાંમળીબાંધીઆંમળી. મોહનનુ.

તંમરભ્રગુડીખેરીરે, મોહતારોલાગ્યો. મોહનનુ. ૧

ફારતોશેફેડેફંદોરોરે. મોહનનુ.

હીરાફણીફુંડળફાનરે, મોહતારોલાગ્યો. મોહનનુ.

મધુરીચાલમનેસાલેરે. મોહનનુ.

ઘણોભાવતોભગવાનરે, મોહતારોલાગ્યો. મોહનનુ. ૨

વાંકડીઆંખડીફાંકડી. મોહનનુ.

ધુધરીયાળીગેડીફાધેરે, મોહતારોલાગ્યો. મોહનનુ.

તેનનીફરામનેમારીરે. મોહનનુ.

વાફવાવલત્પનાનાધેરે, મોહતારોલાગ્યો. મોહનનુ. ૩

ગરબી.૨૯

મીરનો છેડલો ફાટરી. ઓ ઘેલજા
 પીયેરીયાનો છે ત્રાસરે ઘેરીશું ઊભો. ઘેલજા.
 વાટ નેરી સાસુ માફરી. ઓ ઘેલજા.
 કંથિનુ ફરરી તપાસરે ઘેરીશું ઊભો. ઘેલજા. ૧
 દેવાણી ઘાઝે બળતી. ઓ ઘેલજા.
 નેઠાંણી ઝેરનુ ઝાડરે ઘેરીશું ઊભો ઘેલજા.
 નાણદી નઠારી નાંનકી. ઓ ઘેલજા.
 એનું વેણ વાગે ફાડરે ઘેરીશું ઊભો ઘેલજા. ૨
 નેઠ મ્હારા ઘરમાં સેઠ છે. ઓ ઘેલજા.
 ઘીયેરીયો છે નાદાંનરે ઘેરીશું ઊભો ઘેલજા.
 યલત્તના નાથ ફાલમળરી. ઓ ઘેલજા.
 નેરીત્યારે ફરીરી શાંનરે ઘેરીશું ઊભો ઘેલજા. ૩

ગરબી.૧લી.

જાના મેલો મારગ મ્હેને ચેરે. એ રાગ.

મોહન મારે મ્હેલતમે રીદ આયોરે.
 તમને વીહોય તેને ઘેરે ન્યો. મોહન. ॥ટેક॥
 મ્હારૂયગોણુ ગામમાં થાયેરે સાસુ નાણદી મ્હેણાં દેઈ ન્યેરે.
 પરણ્યો પીળીડો તેલુવડો બાયે. મોહન. ૧
 હુંતો મ્હોરાં માબાપની ડોરીરે મને મકે ફેરો ગોરી ગોરી

મારી ગાળખારી કઠોરી મોહન. ૨

સોફો કાફાડે હમારો વાંકરે, તારી સોબતે ચડીયે ચાકરે;
મારાં માખાપનું નયનાક મોહન. ૩

ફાના રું મેંનત ફરે મધીરે, અધ્યાવેર ન ફર સરવધીરે;
અમે તારે હાથે આવવાનાં નથી. મોહન. ૪

હજી સાનમાં ફુતો રહીરીરે, જાનુધારી તો સસરાને ફહીરીરે;
ત્યારે મારખાઈને તુનઈરી. મોહન. ૫

એવાં વચન ફહ્યાં કાઠારે, સાચ્યાં વલત્નના સ્વામીને માઠારે;
નારી પરમુખ મરડી નાઠા. મોહન. ૬

ગરબી. ૨જી.

વાંકું નેઈને વાલ્યમ ક્યમ ફરીગ્યારે;

સાચે સાચુ કેન્ને રંગરરીગ્યા. વાંકું નેઈને. ॥ટેકા॥

આતો ગોકુગ ગામનું પીરુરે, તે વચ્ચે ફરીયા મુખમીરુરે;

કેફેન્ને કોતક નવું રું દીકું. વાંકું નેઈને. ૧

તારી ચાલ નેઈ નય કાંપીરે, દર્ષણે રહે વ્રીજનાર રાંપીરે;

હોઠ પીરિયો ત્રશુટી ચાંપી. વાંકું નેઈને. ૨

નેઈ રહી છુરછે ત્રાળીરે, વાંકી પાત ફરી વનમાળીરે;

શ્રીકમ શાની દીધી તાળી. વાંકું નેઈને. ૩

રહ્યો નનમ આયો અન્યાસરે, મારા સમ છે રીકી ધો ક્યાસરે;

કને ધીનવે વલત્ન વ્યાસ. વાંકું નેઈને. ૪

ઝાવળી. ૩૯.

વાલા રહો વેગળા ગાળો ખારીરે;

હરી ઠાણાઝાઝા નવ થારીરે વાલા. ૧૮૬૬॥

કાના તમે છો નંદના સાલારે, વીઠલ સર્વ વનીતાના વાલારે;

પણ અમને નહીં ગમે ચાળા વાલા. ૧

કાના નુગમાં નહીં તારો નેડોરે, મેલી છો ને અમારો અંબોડોરે;

કાના કંચુકી મારી છોડો વાલા. ૨

મારા ચોટલાની લટ છુટરીરે, માંધેથી બેડી સુકુટરીરે;

છોડો કંચુકી કસતુટરી વાલા. ૩

હરી હુડ મસ્તી મેલો ઝાલુરે, અમો અમે નયઈ અેરાલુરે;

તારી સોબતે મરી અેલાલુ વાલા. ૪

સાચી વાત માનો ને મોરારીરે, ફૂંતો નથી કાં નરની નારીરે;

કંચા નીષ્કલંકી છુકુવારી વાલા. ૫

તેના કવતાં નેરાબો મેઢેરે, ઘનશ્યામ પધારને ઘેરે;

સૌ થારીં છીલા લેર વાલા. ૬

સુણી વેણ સીધું ઘનકીયામેરે, અબળા ગઈ પોતાને ધામેરે;

કરી વીનંતી યસવરામે વાલા. ૭

ઝાવળી. ૪૦.

વાંકા વણાગીઆ તું નનેરે;

ફૂંતો ફૂંકી દઈ તારી માને વાંકા. ૧૮૬૭॥

યણ પુછે શું ખારણા ખોલેરે ન દીશે તફરતુન તોલેરે;

મુખમાંથી મીઠ્ઠનનું બોલે વાંઝા. ૧

ચોરશાખમાં જુદાઈ જાનરે, સોને તુન ઉપર છે દાઝરે;

માટે રહ્યો કુંવાનો માફારાન વાંઝા. ૨

તારે સંગ વાનરની સંન્યારે, સોફ દેખે છે અતી અંન્યારે;

માટે નથી દેતું કોઈ કંન્યા વાંઝા. ૩

હવે જાણ્યો થા અંતર નંમીરે, પછી બેરીશ કંન્યા પામીરે;

ત્યારે ફરીશ વલ્લભનો સ્વામી વાંઝા. ૪

ગરબી ૧લી

રાગ ફેરબાનો.

આઘો રેહેને કનેયા કાણુજ. ॥રેક॥

દામોદર તું દાંણ સેવા આવી ઊભો વારે;

મેહેનતે મફીડાં મેળવ્યા, તે શું તારે માટે આઘો. ૧

કાના કાળો કદ અડેને, હું પણ થઈ નહી કાળી;

મોહનનું મધી મરે પણ, નહી દાંણ દેવા વાળી આઘો. ૨

દાંણનું તુ નામ દે છે, નનર તારી નરબી;

બીજી બાચરીઓને ભોળબે, નહી હું તેના સરબી આઘો.

શામતને આશા છે એવી બેસે મારી સંગે;

માત ભ્રાતની ચોરી મારે, રેહેને તારે દંગે આઘો. ૪

હી યેગવાની યપ્તે વીતીશું કે છે ગોપાળ;

વ્યાસ વસન્તના નાથેહુ, હુયુકીને દેઈશી ગાળ આઘો. ૫

ગરબી. ૨જી.

ઊભી રેફેને તું નેર કરી ક્યાં ન્યય છે. ॥ટેક॥

તું ન્નણે કે નેર બતાવું, પણ અમે નાડરીએ;

તારા નેવી મહુસ્ત્ર છંદી પંડે પતના કરીએ ઊભી. ૧

મહીડું તારું કે મુંમીડું, સ્વાદ કેવો સારો;

ખાટું મીડું ચાખિયા દે, પ્રાણ ફરખે મારો ઊભી. ૨

ત્નત્નકા બોલી ને બતાવો પાખંડી તું પાકી;

સો નેદી ધું શામળો તે હું ક્યમ મેલું બાંકી ઊભી. ૩

માત તાતરું કરશે તારાં કેફેને દેલી ગોરી;

હુક પ્રમાણે માગીએ તેમાં શાની છે ચોરી ઊભી. ૪

ત્યારે અબજા ધાકી પાકી છાણ દેઈ દીધું;

વ્યાસ વસન્તના વાસ માએ પ્રેમ કરીને લીધું ઊભી. ૫

ગરબી. ૩જી.

રામા ક્રુષ્ણ ગોંધીદ ગોપાળ હરે. ॥ટેક॥

એ છે તત્વ એ છે તારણ એ કુરુણા કરે;

ગૌત્રામણને કારણે સરોવર સઘળાં ત્નરે રામા. ૧

એ ધાપેને એ ઊધાપે, એનાં ઠાયાં કરે;

મરણ નરણ ને પરણ ને સહુ પ્રપાળુ કરે રામા. ૨

સુર્યચંદ્ર તારા મંડળ ત્રીભોવનથી તેજ ધરે;

ત્રીકમળની ટાંક મારેલી, ત્રીમાથી નફરે. રામા. ૩

સંત પેઈ સીખ્યા વધારે, તેમાં અર્થ શોસરે;

વલ્લભનો વીઠ્ઠલ ભનેતો, સંસાર સાગર તરે. રામા. ૪

ગરબી. ૧ સી.

છનગારી તારે ફોડણે. એ રાગ.

છોગાળા તારી છેલમાં ગોપીયો છેલડી. ॥ટેક॥

છેલ તારી બેઈ છરાને, ગાંડું થયું ગાંમ;

બાવરી બની બ્રીભનારી, નસુને ફાંઈ કાંમરે. છોગાળા. ૧

સાંભને મરનદ મેલી, ધરે તારું ધ્યાન;

સર્વે સરખી સાફેલી, બની ગઈ બેલાંનરે. છોગાળા. ૨

નળભરેલા દેઘડા, ટોળી દેતારે માર;

મુખને વાદુખ ખોવા, ભયન મુના ઘાટરે. છોગાળા. ૩

વારે વારે તને ન્યાળે, ફરે છે દરસન;

તલ્ય પુરી થાય નહીં, એવું પડ્યું વ્યસનરે. છોગાળા. ૪

માધવ નાંખી મોહ્યનીને, સાગ્યો પ્રેમ પાસ;

અલબેલા આવો આંગણે, વલ્લભ તારો દાસરે. છો. ૫

ગરબી. ૨ ભ.

કાન તારી સાંભમાં, હું સમજી બેઠી છું. ॥ટેક॥

- જાડુનેઈખરબંડ્યાને,બોલ્યામર્મબોલ,
 ત્રીક્રમતારીચતુરાઈ,તેનોકર્યોતોલરે.કાન. ૧
- નેનઢાળીચેનવાળી,બતાવોછોઆંખ્ય;
 શાંમસીદ્યાદેખીછું,હવેનભુડુંભાખ્યરે.કાન. ૨
- છોફરયાદીછેઘણી,તુરોકેવાટઘાટ;
 ઈચ્છાહરીહરભૂતો,બેસાડીશુંભાટરે.કાન. ૩
- માટેહરીઅળગારહો,કોઈનન્નણેવાત;
 પીયરપંથદોહ્યસો,થઈન્યલવઘાતરે.કાન. ૪
- સાસરામાંસાસુખોટી,નેઠાંણીનુંનેર;
 નાદીનાંનીનઠારીતે,બહુફરેબફોરરે.કાન. ૫
- હેતથકીહળીશું,મળીશુંમારાનાથ;
 પ્રીતમપ્રેમરાખને,વલભનેડેહાથરે.કાન. ૬

ગરબી.૩ભૂ.

- ગોવાલંનઘેરીફુંભસો,ભેસાસનંદનો. ॥ટેકા॥
 નંદલાલઘેરીઊભો,મથુરાંનીવાટ;
 ભેરફરીરીશઘરી,મેલાવ્યાંમહીમાટરે.ગોવા. ૧
- ચોળીઝાલીચીરીનાંખે,તોડેમોતીહાર;
 અંખોડેઅતીઆંમળે,મસ્તાનોછેમોરારે.ગોવા. ૨
- સીસઊપરછાસછાંટે,યક્ષભીભૂભય,
 નીતરતીચાલેનારીયકે,તોફાનઝાનુથાયરે.ગોવા. ૩

ફઈ નારીને માન્ય આપે, ફઈને ત્હાંડે ગાળ;

છે ફછ ફી ગયે સો છે, નંદળુ નો બાળરે. ગોવા. ૪

છુટી બસા ફેફતોને, ચળવળે છે ફાય;

બુરૂ સીખ્યો બોલતાં, એ વસત્તનો નાથરે. ગોવા. ૫

સાવણી. ૧લી.

અદબીય મોખત તોડી, એ રાગ.

નુઓને નસોદા માવડી;

તારો ફાનો છાનો માંનો, છોડી ગયો ગાવડી. ॥ટેફા॥

તારા દીકરાનું નેર ઝાનું, એણે ફુડ મસ્તી ફીધી;

મારી વાછડી છોડી છાનીને, ધવરાવી દીધી;

તમે ચડાવી મેલ્યો મ્હોડે, ત્યારે એવી રમત આવડી. તારો ૧

મેં ગાયને ગોતર મેલ્યું, પછી ફુંઘર માં ગઈતી;

ફાંઈ પાળ નાણતી ન્હોતી, ફાનો આવ્યો ફઈથી;

એ ગાયને છબી સે છોડતાં, ત્હાગી ગોતાની તાવડી. તારો ૨

ફેફ નસોદા સાચુ ન માનું, તું રું ફેફે વાચાવી;

તારે દેવો તો ઇપકો, કેમ નીશાની નવ સાચી;

નારી ફેફે વસત્તના તાથની, ફેફે ફાડી સાચી રાખાવડી.

તારો ૩

સાવણી. ૨જી.

સાહેલીને સોજા સુંદીર શાંમની;

એ રણછોડનું રૂપ દેખી સુન પડે નહીં કામની. ॥ટેકા॥

એ રંગીલાને રૂપે રૂદે લાગ્યો ચરકો;

સો થઈ ઘેલી ગાંડી, નેઈ ને લાલનો લટકો;

એણે બાવરી બનાવી દીધી, ગો પીગો કુળ ગામની. એ. ૧

મને ફરે મોહનમાં નીતી, તો નીત્યે ન માડું;

એ રંગીલાને રોળી, રંગે થી રમાડું;

મારા મમની ફલપના રળે, મુન ઘેર રહે નંમની. એ. ૨

પ્રભુ છે પાતળીયો પ્યારો, આવે મારા હાથમાં;

તો પછી નવાના દેડિ, રાખું સખી સાથમાં;

હું મારો ફરીને માનું, વીનતી થલ ભરામની. એ ૩

સાવણી. ૩જી

દ્રષ્ટા કેમ બંસી વગાડી;

મધ્યરાત્રીને સમે, મને સીદને નગાડી. ॥ટેકા॥

તારી બંસીનો સર સુણી, થઈ ગાંડીને ઘેલી;

નીફળી પ્યુલ્લે બારણે, આંધી છું ઘર મેલી;

તારી બંસી બોલી મીઠી, મને મોહ્યની લગાડી. મધ્ય. ૧

મુસ્તફ પર મુગટ રીતે, તારી લટક લટકાળી;

પ્યારો પાંપણનો ચાળો, આંખડલી અણીયાળી;

તારો ઘણો મોહ મને લાગ્યો, આવી ઊભી અગાડી. મ. ૨

હું નીફળી છું નીમાંની, માટે ઘણો ડર લાગે;

તારીયઃસલડીનો શીબ્દા મારે કાજનડેવાગે;
 ઓધ્યાસયલનના સ્વામી મારીની કાબગાડી-મ.
 ૩

લાવણી-૪થી.

સરખી સાફેલી દેખો, મોયકું ઘેલીકીની;
 મેંભરનેબનવાવાલી, ક્રીષ્ણે લુરીલીની. ॥ટેકા
 મધુરાંકે મારગમીલા, મોયકું અધવચલુરી;
 ક્રીષ્ણે કપટસેંપકડી, ઊરહારગયાતુરી;
 ફીર મોયકુંબુબસતાઈ, સોમેને ગાલીદીની. મેં. ૧
 ફાથિફેયાપરડારે, બહોતબનીબુરીબીના;
 મેંઆપબાલકુંવારીસો, ક્રીષ્ણે રસલીના;
 મેંહડીલીયે હઠકીતી, તોયેનેબનલીયાછીની. મેં. ૨
 બીગડાસબહુસનમેરા, અબસાસરીયાનસો;
 સખીદેખણાંહોયતોફાનતો, હુંમારીસંગચલો;
 એબુરાવલનકાસ્વામીકરડારીરંગલીની. મેં. ૩

ગરબી-૧લી.

કાંનુડો કાંમણગાળોરે. એરાગ

રનેફકરીદગોદીધોરે, ઓફાનકાળા. રનેફકરી. ॥ટેકા
 રનેફકરીદગોદીધો, કપટનોખેલકીધો;
 આનધીમેંનેઈલીધોરે. ઓફાન. ૧

મળવાહું આવુંતને, બોલાવતો નથી મને;
 એવી રીતી રોજ બનેરે. ઓ જ્ઞાન. ૨
 વાંકા બોલાવન માણી, પૈરમાં રાખે તું પાણી;
 કાલી છે કુબળ્યા કાળીરે. ઓ જ્ઞાન. ૩
 નન્મ નુઠો ગીરધારી, કુઆમાં તેં તો ઊતારી;
 આંતયડી ફફળે મારીરે. ઓ જ્ઞાન. ૪
 ખરું કેહેતાં લાગે ખામી, હવે તો પસ્તાવો પાંખી;
 વીલાવલભના સ્યાંમીરે. ઓ જ્ઞાન. ૫

ગરબી-૨૯.

લાવે ભલુ લે હરીરે, ભુંડાભવ લાવે ભલુ લે હરીરે. ॥૬
 લાવે ભલુ લે હરી, વખત ન આવે ફરી;
 નર નવું છે મરીરે. ભુંડાભવ. ૧
 હરી વીના સર્વ ઠાણું, ખોટું છે સગુને ફાણું;
 મસ્તાનો ધર્મ શું ફાણુરે. ભુંડાભવ. ૨
 મરતી વખત રોરી, પછી પુંભ ખોળી જોરી;
 કેડેથી ખોતાં નુ લોરીરે. ભુંડાભવ. ૩
 પૈરી ઝેર ન કરવા યાજો, પાછળથી પાડે ફાણો;
 વેંચતાં તું ખૈરી ગાજોરે. ભુંડાભવ. ૪
 ભોગવરી કરો તેવું, નામ નાચણ દેવું;
 તેનાથી સુક્રીત કેવુંરે. ભુંડાભવ. ૫

શાંમસાથે ચીતલાગે. આડખીલી નહી વાગે;

નમડાનો લય ભાગેરે. ભુંડાભવ. ૬

આત્મા ચીન્યોછે ઝેણે. સંત સાધુઓને વેણે;

ઈશ્વર ઓળખ્યો તેણેરે. ભુંડાભવ. ૭

ઓળખીને રીવાઝરશો. લક્ષ્મીના ભંડાર ભરશો;

યક્ષત્ન ફેફે તરશોરે. ભુંડાભવ. ૮

ગરબી. ૩૭

આઘા રહો નહી ખોલું રાધાના પ્રભુ. આઘારહો. રેક

આઘા રાંહો નહી ખોલું. ડોલાવે ફું નહી ડોલું;

ઊંડી આંટી ફેમ ખોલું રે. રાધાના. ૧

ઘેરે ઘેર ઘેસો ફૂરે. સરવની સ્તુતી ફરે

મુરખનું મન ફરેરે. રાધાના. ૨

ઊભારહી વગાડો બંસી. વ્રત વનીતાને ડંસી;

પણ ફું પાડી ન ટૂંસીરે. રાધાના. ૩

કામનીને કામ ભગે. લોળી પત્ની પડે પાગે;

મને મોહ નવ લાગેરે. રાધાના. ૪

આન પકી સુધા આસો. ન્યાં ત્યાં પુછેડા ત્રાસો;

ધાયક્ષત્નને વ્હાસોરે. રાધાના. ૫

ગરબી.૪થી

જોજાનાથનાવેત્તનેરે. જગતનન. જોજાનાથ. ટેક

જોજાનાથનાવેત્તને, સર્વદેવમાંછે મને;

ધર્મનાવીવાદતનેરે. જગત. ૧

જોજાનાથજન્યાનેણે. ફરીમળયારીંતુવેણે;

ખતી સુખદીકું તેણેરે. જગત. ૨

રાવણનેરાજઆપ્યું. જસમાંગદનુંકષ્ટકાપ્યું;

હીમાચળનુંમાપમાપ્યુંરે. જગત. ૩

કૃષ્ણીરાહસમસ્તકર્યા. ઊમંગેઊમીયાવર્યા;

જેહજન્યાતેહતર્યારે. જગત. ૪

સુતજેનાગણપતી. સદાઆપેસુખમતી;

પ્રાસ્થીતનરેફેરતીરે. જગત. ૫

ધીન્નસુતકૃષ્ણીરાજ. વન્નખળયંતઝાઝા;

રાખીરામજીનીમાનરે. જગત. ૬

ત્રીન્નકારતીકસ્યાંમી. ગયાવનવૈરાગપામી;

કેફેવલ્લરીરીશનાંમીરે. જગત. ૭

ગરબી.૫મી.

સર્વેથીરીંતુજોજાદેમાંહારકપ્રભુ. સર્વેથી. ॥ટેક॥

સર્વેથીરીંતુજોજા. હાથમાંજન્યુતગોજા;

પાસેવમેપ્રેતરોજાંરે. માહા. ૧

હિમીયાનુ ગ્ગરધંગે. ડાકને ડમડસંગે;

સર્પગ્માલુરીણ ગ્ગેરે. માહા. ૨

સોલે નેગી નરાધારી. શીશી ગંગા ઘણી સારી;

નંદી પરછે સવારીરે. માહા. ૩

ઘણું ગોડ ગોડ ગાત્રા ફરગ્ગરહ્યુ તંબી પાત્ર;

વસ્ય રોગ દોગ માત્રરે. માહા. ૪

લગવી લંગોટ સારી. સોની તાત્રસુજ ધારી;

વ્યાસની ધીનંતી લારીરે. માહા. ૫

ગરબી. ૧લી.

લટફ ત્રૈણ ફડકે ગાવાનો રાગ.

રવીયારે રણછોડ દીડા. સાહેલીરે;

યચન વાલાનાં છે મીડાં. થૈં છેલીરે. ૧

સોમે સુંદર રામ મળ્યા. સાહેલીરે;

મારા દુષ્પનાદન રજ્યા. થૈં છેલીરે. ૨

મંગળે મોહનનુ ગ્ગાવ્યા. સાહેલીરે;

મુષ્પધરી મોરલી લાવ્યા. થૈં છેલીરે. ૩

ખુધે બળદેવના ત્નાઈ. સાહેલીરે;

બીરાન્યા મુન મેલ માંહી. થૈં છેલીરે. ૪

ગુરુએ ગોવીંદ ગીરધારી. સાહેલીરે;

એને મુગટ શોભા સીરસારી. થૈં છેલીરે. ૫

મુકરે શામળીયો રૂઝ્યા. સાફેલીરે;
 મારી સંગે લડી ઊઝ્યા. થૈં ઘેલીરે. ૬
 સનીયે સુતને નંદતણો. સાફેલીરે;
 મારે ઘેર ફર્યો ફૂંદ ઘણો. થૈં ઘેલીરે. ૭
 સાતે વાર સમજી ગારો. સાફેલીરે;
 તેના દુષ્પદનદર નરી. થૈં ઘેલીરે. ૮
 સોભા સુંદીર શામની. સાફેલીરે;
 વીનતી વલભ રામની. થૈં ઘેલીરે. ૯

ગરબી. ૨ જી.

રૂપાળા રણછોડ રૂડા. ઓબેનીરે;
 પણ ફવે ધયા ભુડા. વરીયરેનીરે. ૧
 છળ ફરીને સ્નેહ ફીધો. ઓબેનીરે;
 છેવટ મુન્ને દગો દીધો. વરીયરેનીરે. ૨
 વચન આપીને ભુઠા પડ્યા. ઓબેનીરે;
 સાંમા સત્રુ થૈંને નડ્યા. વરીયરેનીરે. ૩
 શામળીયાને સમન્નવો. ઓબેનીરે;
 મનાવી મુન્ન પાસ લાવો. વરીયરેનીરે. ૪
 વળગણ મુન્ને મેલ્યુખરૂ. ઓબેનીરે;
 નાચે નહીતો આપ ઘાત ફરૂ. વરીયરેનીરે. ૫
 રેવી યાચદા વીદ્યા જાણ્યો. ઓબેનીરે;

नसोघाये नुगे नएयो वरीयेनीरे ५
 फेलो गरनं धियो सोंगो ओ व्हेनीरे;
 हवे थै पज्यो मोघो वरीयेनीरे ७
 मजेतो मुगर करी थापुं ओ व्हेनीरे;
 नहीतो करी हत्या थापुं वरीयेनीरे ८
 खररर खे ठोंगी ठीलो ओ व्हेनीरे;
 ना धव्यास वल्लनो वीलो वरीयेनीरे ९

गरप्पी. ३७.

करतइ मासे द्रष्टु गया मने मेलीरे;
 मोहन मधुरां मांय रया झोए व्हेलीरे १
 मागरीरे माधव नुघरा धया मने मेलीरे;
 दामोदरने नपी दया झोए व्हेलीरे २
 पोसे प्रनु पाणी याणा मने मेलीरे;
 हुं नुगदीशनी नपुं माणा झोए व्हेलीरे ३
 माहा महीने मनना मेला मने मेलीरे;
 गोवींदे कीधां घेहेला झोए व्हेलीरे ४
 दूगए दूसामां नांषी मने मेलीरे;
 गया गोकुलमां नांषी झोए व्हेलीरे ५
 यर्धतरे यंयण हता मने मेलीरे;
 सुगनु वन रया नता झोए व्हेलीरे ६

વેળાએ વીઠલવીના મનેમેલીરે.

બેળે બુધુ બુરી બીના કોણ બેલીરે. ૭

ઝેડે જીવ જીવતો સાડું મનેમેલીરે;

રણછોડ રત્ન ગયું માડું કોણ બેલીરે. ૮

અરણાડે અફળાં મણ લાગે મનેમેલીરે;

લગવાનના ભણકાર વાગે કોણ બેલીરે. ૯

શ્રાવણે સપનામાં નમળ્યા મનેમેલીરે;

નીરદે ધઈને પંથ પળ્યા કોણ બેલીરે. ૧૦

ભાદરવો ભારે માંથે મનેમેલીરે;

તરછોડી ત્રીકમ નાથે કોણ બેલીરે. ૧૧

આશોમાં એફલડી રહી મનેમેલીરે;

ફરમની ફાણી તુનને ફહી કોણ બેલીરે. ૧૨

વીન્નેશી ધઈછું શાંમની મનેમેલીરે;

વીનતી વલત્ત રામની કોણ બેલીરે. ૧૩

ઝારબી. ૧લી.

મટુકી મારી મેલોને એ રાગ.

મારગડો મેલોને મોહન કેડે આવે ફુડીસો ફંથ;

ભલાનુ કેડે આવે ફુડીસો ફંથ. મારગડો. ॥૬૬॥

ફંથ ફુડીસો દીયર ડંસીસો;

નંણો તો આંણો મારો અંત. મારગડો. ૧

સાસુ ઠગારી નણદી નઠારી;

સસરો બીચારો સંત. મારગડો. ૨

દેરાણી દાઝે બળે જેઠાણી ફળફળે;

દુનીયાં ડંસી રહી દંત. મારગડો. ૩

સંસાર સાગર નથી જુતાતો.

નણોછો ઘ્રસ્તા સમી ગંધ. મારગડો. ૪

સગાં સહોદર સન્નુછે સર્વે

તાત માત નમુકે તંત. મારગડો. ૫

યલ્લના નાથ પુઝીમારો પાકો;

નણેતો ઝલાવે પંથ. મારગડો. ૬

ગરબી. ૨જી.

બળદેવના બંધવા ચાલો રમવા નેયે બેઠી બાગ

તલ્લાનુ ચાલો રમવા. નેયે બેઠી બાગ. ૧૧૮૬૧

બાગ બગીચામાં ફુલ રહ્યાં ફુલી;

ત્યાં નહીં હોય કાળો કાગ. બળદેવ. ૧

સ્નાન કર્યાનું સરોવર સુંદીર;

મીઠાયાનું નળ અધાગ. બળદેવ. ૨

હોળી રાંછું અલબેલું નગરમાં નહીં ખેલું;

ચાલો જી ત્યાં રમીશું કાગ. બળદેવ. ૩

ફળફળ ખાન્ને યગડામાં વેણ વાન્ને;

હડા ઊડાવજ્ઞે રંગ રાગઃ બ્રજદેવઃ ૪

વ્યાસ વલ્લભના નાથ આજ પછી
નહી આવે મારેતો ભાગઃ બ્રજદેવઃ ૫

ગરબી.૧લી.

ચાંદલીયા ચાલીરીમાં એ રાગ;

ત્રૈણ રત્યોની રૂબની નય કેઈ પેરની. ॥ રેફ ॥

ફેલો સત્રુ રીયાળાનો દંનજ્ઞે;

પ્રભુજી પધાર્યા મધુરાં નગમાં;

માટે હુંતો રોજ ફરૂં રૂંદંનજ્ઞે. ત્રૈણ. ૧

ટાડ પડેને ટુંટીયાં વાળી બેસતી;

એ કોને ફુલ દુખડા કેરી વાતજ્ઞે;

સરીરસો સાય સંતાપ આવીને પડ્યો;

ગળવા માંડી જીવરી મારી નતજ્ઞે. ત્રૈણ. ૨

બીજી રત હુંનાળો અતી આજરું;

માટે સાંભરે મોરલીઘર મોરારજ્ઞે;

વાત ફરવાની નહીતે ઊંઘ આવે ઘણી;

બગારાં નાંખું નેંનરફે પારજ્ઞે. ત્રૈણ. ૩

એ દાહાડા સાબાનેં રાત્યો ટુંકડી;

ઊંઘ બેસુદન દુસમનના નયજ્ઞે;

તાપ પડેને તપેછે અંગ માહ્યરું;

ઘાવાયને વંદોળીયા બહુ ધાયન્ને ત્રૈણ. ૪

ત્રીજી રત ચોમાસુ ચડી આવીયું;

ઠંડો વાયું વાદળાં વાદળી અપારન્ને;

કાયા કંપે કંથ કોઈ નો ન્નેઈને;

ઘનગાને ને ઘીનળી ફરે ચમકારન્ને ત્રૈણ. ૫

દાદુર મોર બપૈયા સોર ફરે ઘણો;

ધાય નળ વ્રહ્મી અંગે પ્રગટે કામન્ને;

અંતરનો અગની નળે હોસવાય નહી;

વળી વળી વીનવેછે વલત્તરામન્ને ત્રૈણ ૬

ગારબ્બી. ૨જી.

સુરજ દેવતા તુન્ન ફેસો આથમી. ॥ટેકા॥

આજ મ્હારે ઘેર આવરી નંદ કુમારન્ને;

દીસથી દીવાળીનો દન છે માહારે;

તેથી તું આથમતાં ન કર વારન્ને. સુરજ.

બીછાનું બીછાવીને મેં મેલીયું;

તે બીછાનું અતી મુલે ગળવાળન્ને;

સાંજ પડેને ઊગે મારો ચંદ્રો;

એટલે ફેલ માં ફૂટીથે અનવાળુન્ને સુરજ. ૨

પીવા રૂપાના પ્યાસા નળે નયારી;

રમવા માટે માંડી છે ચોપારન્ને;

પવન ખાવા મેલી છાંડયો વીનણો;

હીચવા માટે ખાંધી ફીચોળા ખારને. સુરન. ૩

શાંમ માટે મેં સેનડી ફુલડે પાધરી;

ફરી મેલ્યાં છે નમવા પાંચ પકવાંનને;

આખાનહે આવીને બીરાનશે;

ધીરે ધીરે આરોગશે જગવાંનને. સુરન. ૪

આશાની તરેલી ફું બેરી રહી;

હમણાં આવશે છેલફનેયો કાનને;

સર્વિંગ ઈસાઈચી નયફૂળ સાવી મેલીયા;

મેલી છે જવંત્રી સોપારી પાનને. સુરન. ૫

એવે સુરન દેવતા ફુસ્ત પાંમીયો;

સાંન પડીને આવ્યા સુંદર શાંમને;

અબજાએ ફરખીને ફીધા દીવડા;

વળી વળી વીનવે છે વલત્ત રામને. સુરન. ૬

ગરબી: ૩૯

ચાકુળી થોં છેરે વ્રીનની નારીયો. ॥ રેફ ॥

સપનામાં પણ દેખે સુંદર શાંમને;

વણ દીઠે જય વાસાને વળગવા;

લક્ષણવંતો ક્યાં મળે તે ડાંમને. વ્યાકુળી. ૧

ત્રણકારા યાગેને જગવાંન ત્રાજતી;

રામા રરણ રંગીલાનું કરતીને;

મળવા માધવને મોહની લાગે ઘણી;

સુખી થવા શાંમનું ધ્યાન ધરતીને વ્યાકુળી. ૨

રણછોડનું મુખ જોવાને સૌ ઇચ્છતી;

નગતમાં એવો નથી કોઈ શાંમને;

રાત દીવસ લે લાગી નંદના લાલની;

મળવી ઊભે અક્ષર કવીનું નામને વ્યાકુળ. ૩

ગરબી. ૧ સી.

કરમે કનેડુ જુગમાં વગોણું એ રાગ.

રાધા ફેરે તુ સુન મેરી મૈયા નૈયા સેંપરનું

સુન માત કૈયા સેંપરનું મેરે કષ્ટ કામ નહીં જરનું. ૧

ચીત પ્રીત ચંચલ ચંચલ રણછોડ સેં લાગી;

સુન માત રણછોડ સેં લાગી રંગીલો વર લેતી કું માગી. ૨

સબ મેરી જોનાદેતી હે મેના બીજા ચાંહી કરના;

સુન માત બીજા ચાંહી કરના નહીં તો મેરે અપુસે મરના. ૩

કાંહાંન કૈયા તો રાન મૈયા બેઠે આંગન કું;

સુન માત બેઠે આંગન કું આનંદ હોવે મેરે મન કું. ૪

નંદબાબાકે આંગન નતુ બીજા કરદે નામી;

સુન માત બીજા કરદે નામી મોરું કાલો વસત કો સ્વામી. ૫

ઝારખી. ૨જી.

માત ફરે તુ સુન મેરી છોરી ચોરી ફરે ન મૈયા.
 સુન છોરી ચોરી ફરે ન મૈયા. ફપટી ક્યા કામકા ફરે નૈયા. ૧
 નાચ નાચ કર પેટ ભરતરી જાવે આંગન ફું.
 સુન છોરી જાવે આંગન ફું. લોક ફરે ઘર નવે માગન ફું. ૨
 બંસી બન્નવત મધુરા ગાવત. ફરત પર નારી;
 સુન છોરી ફરત પર નારી. સાલ ફું લંધુર ફીયારી. ૩
 એ સાલ મૈયા ન ચૈયે ફરે નૈયા. સગે ફુલ મે ખામી;
 સુન છોરી સગે ફુલ મે ખામી. બુરા ફે વસત કા સ્યામી. ૪

ઝારખી. ૩જી.

ન સોદા ફરે સુણ છોકરા આબરૂ ગુમાવી;
 છોકરા આબરૂ ગુમાવી. કોણ ફંચ્યા દેશે આવી. ૧
 તારા ભૈબંધ મરફટ લેઈ ને. તરફટ તું કરતો;
 છોકરા તરફટ તું કરતો. બાપની સાલ નથી ધરતો. ૨
 નથી લેઈ નગત નું મેણું. સાંત્રળીને બળતી;
 છોકરા સાંત્રળીને બળતી. ભ્રેને ફંચ્યા નથી મળતી. ૩
 ભ્રષ્ટ્ર બાંનને ઘેર વીવાની વાત. ફરવાને ગઈતી
 છોકરા ફરવાને ગઈતી. તારી બહુ ગોઈ બોલે ધઈતી. ૪
 લુચ્ચો લફંગો લાલ નંદનો. ફૂગડા થૈ ફરતો;
 છોકરા ફૂગડા થૈ ફરતો. માટે ફહું બનથી ધરતો. ૫

એવી અમ્મવાહિડે ગાંમમાં કુંન્યા કોણ દેરી
 છોકરા કુંન્યા કોણ દેરી, નનમ કાળી સીટી રેફેરી. ૬
 મોહન ફફે સુણો માત મારી, પાસવેતો દેરી
 સુણો મા પાસવેતો દેરી, નહીતો તેને ઘેર બેસી રેફેરી. ૭
 ફરગાર્યાનું કામ નથી મા, વીધાતા સાવરી
 સુણો મા વીધાતા સાવરી, કાસચર્હે નમતી આવરી. ૮
 એટક એના ચીતમાં સગાડું, કાયા ઘણી કાંપે
 સુણો મા કાયા ઘણી કાંપે, ને ને પેરાં મણી સૈત આપે. ૯
 એમ ફરતાં બે ધીન ધયાને, ત્રપ્તુભાન આવ્યો;
 નુઓ મા ત્રપ્તુભાન આવ્યો, રીફળ મ્હોર વીવાની સાચો. ૧૦
 તે ને ઈને નસોદા ફરખ્યાં, તુઅંતર નમી;
 છોકરા તું અંતર નમી, હવે પ્યરો વસત્તનો સ્વામી. ૧૧

ગરબી. ૪ થી.

રક્ષમની ફફે સુનો પીયાલ, અમધર કબુમત આઓ;
 પીયાલ અમધર કબુમત આઓ, નંબુવંતી કેવાં તુમ ન્નઓ. ૧
 ઓબી કાલી તું મબી કાલો, ગોરી ક્યા કામકી;
 પીયાલ ગોરી ક્યા કામકી, સંગત અમન ફીરખે રીમાં મકી. ૨
 ખુબ રીમાં મસુરતકી સુંદરી, ફે છોટે બેરી;
 પીયાલ ફે છોટે બેરી, આપબંધ્ય હો બાંકે કેરી. ૩
 લંબાદંતી નંબુવંતી, ખુબ ચરવી નારી;

પીયાલુ ખુબ વરવી નારી, તેના પરલદુગીર ધારી. ૪
 ગોલનેં નચોર પીલી કીકી, કુકુપ કાલ સગાડે;
 પીયાલુ કુકુપ કાલ સગાડે, નારી કાપતલી હોઠ નડે. ૫
 એરી અબલા કુંબર ચકુએ ન્નહુડા કીયા;
 પીયાલુ ન્નહુડા કીયા, કુંમારા પ્યારે કુંસીયા. ૬
 સોફસડી એ હોગઈ સાચી, અબલ ડાઈ સગી;
 પીયાલુ અબલ ડાઈ સગી, વલભ કા ધન કુંઠી. ૭

ગરબી. ૧લી.

પડયાની પડપીત. એ રાગ

વળાયા ચાલી વ્રીનનાર, ફરી ક્યાં ન્નચો છોરે;
 આમેલી ગોકુળની બ્હાર, મધુરાંના ધાઓ છોરે. ૧
 કોઈ કુઘાડે છોગે ન્નય, વાતો કરવારે;
 આ કઈક નળી ગમખાય, લાગી ડરવારે. ૨
 કઈક ઢાળે છે ચક્ષુ, બહુ ગણગણતીરે;
 આ પગ અંગુઠાને નક્ષ, પ્રથવી બાણતીરે. ૩
 કઈક બળે મન સાધી, મ્હોડે હીસેરે;
 આ કઈક દેસ મળે હાથ, દાંત ન પીસેરે. ૪
 કોઈ બતાવે સાંન, કોઈ મુખ મરડેરે;
 આ કઈક ધઈ બેભાંન, હોઠ ન કરડેરે. ૫
 કોઈ ને હાંસું ન્નય, ઊભી ટુંકેરે;

- આ આડી અવળી ધાય, ની સાસા મુકેરે. ૬
 ફોઈ રોતી તાંણે સાન્ન, મરન્નદ પેઠીરે;
 આમળવાને માહારાન્ન, આગળ બેઠીરે. ૭
 રાંમા ફહે સીર છત્ર, સંભાળ લેન્નેરે;
 આ ફોઈ દીન સખી પત્ર, મોફલી દેન્નેરે. ૮
 ભેગી પેઈશું બે ચાર, સંભારી બળશુંરે;
 આ વલ્લના દાતાર, કે દીન મળશુંરે. ૯

ગરબી-રુ.

- કારતક માસે કૃષ્ણ આંહી આવોરે;
 આ ન્નેયુ ન્નેરીયે પ્રસ્ત, ફેતન સાવોરે. ૧
 માગરીરે મોહન, ઘેર પધારોરે;
 આ નરીોદના તન, વ્હાલ વધારોરે. ૨
 પોસે પુરૂશોતંમ, લ્યો નમાડુંરે;
 આ તમને મારા સંમ, આવો રમાડુંરે. ૩
 માં મહીને મોરાર, ઘરમાં પેસોરે;
 આ નંદુના કુંવારા બાન્ડ બેરીરે. ૪
 ફાગણે ફગુયા બેલ, ખુરીથી બેલોરે
 આ ફરોને રંગ રેલ, મુમત મેલોરે. ૫
 ચૈતરે ચત્રુ લુન્ન, રાન્ન ચૈયેરે;
 આ મને પડે ફાંઈ સુન્ન, ગીતાં ગૈયેરે. ૬

વૈંશાખે વાવાય, ભેગાં રૈયેરે;

આ રાત ઝગારે નય, હવા ખૈયેરે. ૭

નેઠે ભુગભ વન ભવડે નયછેરે;

આ ભુખોને ગગન, વાદળાં ધાયછેરે. ૮

અરોએ અલખેલા નાય, આવો ઠમફેરે;

આ ડહુ આલો હાથ વીનળી ચમફેરે. ૯

આ વાણે સારો રંગ, સોભા ભુખોરે;

આ ઢાળી મેલ્યો છે પલંગ, પ્રભુ ભુ સુખોરે. ૧૦

ભાદરવે ભરમેઘ, ઘનનન ગાળેરે;

આ ધાય વીનળીના વેઘ, ફાટકા છાળેરે. ૧૧

આ રો અનવાળી રેન, નરનાર મળીયાંરે;

આ અલ્યા અતુરનાં એન, દુખડાં ટળીયાંરે. ૧૨

બારે માસનાં નામ, ને કોઈ ગારોરે;

આ ફેરું છે યસભરામ, સુખીયાં ધારોરે. ૧૩

ગરબી. ૩ ભ.

આ રો માસના દન, રૂડા આવ્યારે;

આ સોફને બહુ ઊમંગ, ઝવેરા વાવ્યારે. ૧

પ્રથમ પડવે મન, કોન ચોરાવેરે;

આ ગરબા ઘેરે ઘેર, સોફ કોરાવેરે. ૨

લીને ગૈરાં માત્ર, પુરી ધાયછેરે;

આ સગાં વ્હાલાને ઘેર ગાવા ન્યછેરે. ૩

ત્રીને તમામ તંન વાલા લાગેરે;

આ ફરી તેલ ધુપેલ બદામો માગેરે. ૪

ચોથે ચતુરા નારા અંબાને ભભતીરે;

આ ગરબા ગાવા ફાળ સણગાર સભતીરે. ૫

પાંચમે પુરી રીત રૂડી ચાલેરે;

સગાં વ્હાલાંને ઘેર લાંણી ચાલેરે. ૬

છઠે છબીલી નારા ફામણ ગાળીરે;

આ સજી સોળ સણગાર દેતી તાળીરે. ૭

સાતમે સઘળા લોક પ્રેમે ચાલેરે;

આ માતાજીને ફાળ સામગ્રી લાવેરે. ૮

આઠમે ફવંન અતી ઘણા થાયછેરે;

આ દરદાણે નર નારા ઊમંગે ન્યછેરે. ૯

નોંમે નવા બંગા લોકો સુંણેરે;

આ વાઘરી ભુખ્યા ભીલ ડાખલે ધુણેરે. ૧૦

દરીમે દરી થાય ને નરસ પડેરે;

એ દસેરા ફેફવાય સચારી ચડેરે. ૧૧

અગીઆરસે ઊઝમાત લોકો ફરેરે;

આ વ્રધ બેબનને બાળા રાતે ફરેરે. ૧૨

બારવી બહુ બાળા રમત રમતાંરે;

આતે દીન આખી રાત સરવે ભમતારે. ૧૩

તેરરી તરફરી સોફા રોપીયો ઘાલેરે;

આ સાલ પેફેરે મુરવાળા સાફડીયો ઝાલેરે. ૧૪

ચોદરી ચપળા નારા ગાય ફેત આંણીરે;

આતેદા ફાડે આખી રાત, વ્હેચાય સાંણીરે. ૧૫

પુંનમે પુરો ચંદ્ર માણેફ ઠારીરે;

આ નેવા નેવી રાત, ન્હાબલી ફારીરે. ૧૬

પંદર તથોનાં નામ, ને કોઈ ગારીરે;

આ કેફેછે વસાનરામ, મુખીયા ધારીરે. ૧૭

ગરબી ૧લી

સાંભળેરે તું સનની મારી, એ રાગ.

સુણો સામળીયા વ્રનવાં માને, વરેય ફરી વાંસને ફરકેલું;

વાંસની વાંસળી વીધે પાંસળી, સૌના રૂદેમાં ખરકે.

મોહ્યની લાગીલું. ૧

કેવી વગાડે મુતી નગાડે, ચીતરું ચંચળ ચરકેલું;

ફુળવંતી ફોય કાંમની પણ, છેલતને નેઈ છરકે.

મોહ્યની લાગીલું. ૨

તુંવેણ વર્ધને મધુર ગર્ધને, પ્રેમ લગાડી પરકેલું;

નેણ વેણમાં ખડગ નરીયાં, ઠાળી પાડે છે ઝરકે.

મોહ્યની લાગીલું. ૩

તુકાન કાળો ઘણો રૂપાળો, નેઈને લવ ફરકેલું;

ઘણી પ્રકારે ગાંમ ગાંડુ કુર્યું, ત્થામની ચો પુંડે ભરકે.

મોહ્યની સાગીભૂ. ૪

ફું પણ નમવા બેસુ તુ સાંભરે કોળીયો કાળને ખરકેભૂ.

વલ્લભના સ્વામી કુફુ રીશનામી ઘેજી ધેઈ તારે ભરકે.

મોહ્યની સાગીભૂ. ૫

ગરબી. ૨ભૂ

ગોપી ગોવીંદને ઘેર બાવી કુફુ નસોદા કરનેડીભૂ;

ઘેલો ગોપાળ મારા ઘરમાં પેદો, તક્રતણી ગોળી ફોડી.

સીખ્યાં મણ દેનેભૂ. ૧

પરસાળમાં છાસ છબ્બ છબાવી, દધી માંડડને દીધુંભૂ;

ઘરવાખરો મારો ગુમાવી નાંખ્યો, અણ ઘરતું કામ ફીધું.

સીખ્યાં મણ દેનેભૂ. ૨

માટસાં ફોડ્યાં તાળાં તોડ્યાં, એવા દામોદર ડાયાભૂ;

છારીનું સરોયર ભર્યું નેં માંઈ મોહનભૂ નાયા.

સીખ્યાં મણ દેનેભૂ. ૩

રવૈયો મારો મેલ્યો રઝખતો, ફોડીયો ફાંણી ફીધીભૂ;

પયના પ્યાલા ઘરબાવ ઢોળ્યા, ભણે ધારાવાડી દીધી.

સીખ્યાં મણ દેનેભૂ. ૪

ફોડ્યું ઢોળ્યું બફુબગાડ્યું, ન્નેઈને ફૂટકી મરીયેભૂ;

વ્યાસવલ્લભનો સ્વામી સાંમળીયો, તેને તેરું ફરીયે.

ગરબી-૩જી.

ગોપીગઈ નસોદાપાસેત્રોધકર્યો બહુ માટેજી;
માઘવતમારો મસ્તકરીને બતાવો ક્યાંનાઠો.

ચઢવું પડશેજી. ૧

આન આંગણીયે હરજી આવ્યો કરમાં નેહી કાઝાસીજી
મારા છેયાની રોપી ઊઠાણી મુસ્તકમાં ધુળ ઘાલી.

ચઢવું પડશેજી. ૨

છેડ્યા પછીથી છોફૂરડીયું બેચારગાળો નાંખ્યુંજી;
તારાગોવીંદેગળુ ફરીને પ્રથવી પછાડી નાંખ્યું.

ચઢવું પડશેજી. ૩

મુખમાં નેણમાં રેણું નરાઈ તંન ગયો મારો ત્રાસીજી;
ઊપરથી પાટું પ્રાહાર કરીને ગયો ગોપાળો નાસી;

ચઢવું પડશેજી. ૪

ન્યારે તમો ને ઠપકો દઈએ ત્યારે બતાવો છોબાલાંજી
ગ્રહસ્ત ગરીબનાં છોફરાં પણ સૌને સરખાં વ્હાલાં.

ચઢવું પડશેજી. ૫

નશોદાતારો છેયો ઝાંછયો કાંઈએ ના સમાંણોજી;
વ્યાસવસનનો સ્વામી સાંમળીયો નથી કોઈનો અન્ન

ચઢવું પડશેજી. ૬

સાખી-૧લી.

ફેલે પધારો મારા રાજ. એ રાગ.

રૂપાળી રાધારે, ઊભી રે રૂપાળી રાધા;

મારા સમ પ્યાધારે, ઊભી રે રૂપાળી રાધા. ॥ટેક॥

રાધારું રીસે રદ્યાં, પસ્તાય મારો પ્રાણ;

ચંદ્રવદની ચાતુરા, મને વાગ્યાં તારા નેન બાણ. જી. ૧

લંમર ભ્રગુટી સોભતી, હટાક્ક ફી ફી ફોર;

ચપળા ચંચળ ચાલની, તુતો મારા ચીતડની ચોર. જી. ૨

વાંણી રાંણી તુલ તણી, લાગે રસીક રસાળ;

ઝમકે ઝમકે ફીડતી, મારે મોહ્યો હું મદનગોપાળ. જી. ૩

કુચકપોળ ફરફરી, સોભીતા સોહાગ;

મનમોહીતી માન્યની, તારો ચોર સો કાળુ જો નાગ. જી. ૪

લાગુ તારે પાવલે ઘાવલે હું છું શાંમ

સાંભળી રીન્યાં રાધીકા, વીનવે છે વલ્લભરામ. જી. ૫

સાખી-૨લી.

મેલો કેડો મારા રાજ, કાન મારો મેલો ને કેડો;

છોડો છેડો મારા રાજ, કાન મારો મેલો ને કેડો. ॥ટેક॥

વાસાન રોફો વારમાં શાંમરું, ફરો ચાણ;

સમજી ને રહો વેગળા, નહીતો પ્યારો મુખની ગાળ. કા. ૧

કાના કપર ક્યમ કરો, મ્હોડું રું પલકાય;

મટુકી મારી કુટરો માંધા ઊપર મહી ઝલકાય. કા. ૨

અમને સાડ ગમશે નહીં દુર રહો નંદકુમાર;

અછફલા રુંધા અોછો મારો તુટે મોતી ડાનો ફાર. કા. ૩

હું ફહીરી તારી માતને રોકી રસ્તા માંચ;

આઘા રોહો અલબેલડા મારી ટીલડી ઊખડી ન્ય. કા. ૪

છારા દધી ટળી નશે ભીન્નરી નવરંગ ચીર;

હું તો તમારી બેનડી વાલા તમે હમારા ચીર. કા. ૫

એવું વાયક સાંભળી ફરીયે મેલ્યો ફાથ;

ગોકુળ ગોવીંદ સંચર્યા એતો વ્યાસ લખા નોનાથ. કા. ૬

સાખી. ૩ ભુ

કેમરી સાયા મારા રાજા કાનત મે કેમરી સાયા;

હીતારી માયા મારા રાજા કાનત મે કેમરી સાયા. ॥ ટેક ॥

મોહન મોહું રુંચ્યડ્યું હું રડુછુ રાંક

મુનઘેર નથી આવતા એવો શો પડ્યો મારો વાંક. કા. ૧

હું તો રહીતી ટેક માં ભાગ્યું વેણે વ્રત;

મોહ્યની નાંખી મુનને પાછાં તરછોડી મેલ્યાં વ્રત. કા. ૨

ફપટી કાળાં માંણસો ફેલો ફીધો સંગ;

આવું ન્ને હું નંણતી તો રીંદસોં પતમારું અંગ. કા. ૩

મુખેથી મીઠું વહ્યા આવતા મારે ઘેર

અમીત દત્તાવી લેઈ લીધું વીચરો ન માણ્યું ઝેર. કા. ૪

એવી વીનતી સાંભળી તુરી બેઠા અબળા સાથે;
 દુખ ભાગ્યું દયાળુ એવો વ્યાસ વસન્તનો નાથિકા. ૫

ગરબી. ૧લી.

રાધા સોચ ફરે બનમારે એ રાગ.

સુણો સાંભળીયા વીન્નેગવાળા દગો દીધો માફારાનરે;
 સુણો સાંભળીયા વીન્નેગવાળા દગો દીધો માફા. ૧
 દગો દઈને સમમારા અર્ધને ગયા મધુરાં ગાંમરે;
 ગોકુળની રૂઢની નથી જતી ખાવા ધાયછે ધાંમરે. સુ. ૧
 નગર તણ્ણલોક ઘેલુ બન્યું ને ન પડે કાંઈ ચેંનરે;
 તમો વીના સુનુ સોભે ફેવું, જેમ ફીફી વાણે નરે. સુ. ૨
 સણગાર વીના સાંમા સોભે, પુત્ર વીનાની માતરે
 જેમ જળ વીના મરે માંછલીયો, ચંદ્ર વીનાની રાતરે. સુ. ૩
 અંન વીનાનું ઊદર ખાલી, દેવ વીના દેવસરે
 વસન્તના નાથ તમ વીના તેવી, ધર્ષ ડીનારે સલરે. સુ. ૪

ગરબી. ૨જી.

દેખો ગોપીયાં ક્યા હુવો કનૈયેકું, ફૂલરકો પડ્યો ફેઆનરે;
 દેખો ગોપીયાં ક્યા હુવો કનૈયેકું, ફૂલરકો પડ્યો. ૧
 નાહી ઊઘ્યો નાહી બેઠો નાહી ફીયો દાતન પાંનીરે
 એ ફલી દેખ દેખ મેં તો મરતું, રડત યસો ઘરાંનીરે. ૨

ના બનેદેખી ના જાનેદેખી નહીં ઠંડા નફાને કારે;

નહીં ઠંડા પેનને કાનહીં ઠંડા હોડને કાનહીં ઠંડા ખાને કારે. દે. ૨

દેખદેખકે રોવે નંદુલો રોવે બળદેવ ભાઈરે;

કુછ ફીણકા બુરા હોય ગા સો આપ ને કાના હીરે. દે. ૩

દેખદેખકે રોવે સબ્બ સખીયાં રોવે ગામકે ઢોરે;

રોવે પ્રધાને બન જોર બાલકા રોવે બપૈયા મોરે. દે. ૪

કોને નહીં ખાયા કોને નહીં પીયા તનુખ્યા ગોકુલ ગાંમરે;

ચત્ર તનુ ચરીત્ર બતાત ફેં વીનવત વલત્ત રામરે. દે. ૫

ગરબી. ૧લી.

કામણ દીસે છે અલબેલા અંજારાગ.

હું તો પ્રભુને વાને ગઈતી, નમુના પાળ માંરે

હું તો પ્રભુને વાને ગઈતી, ॥ ટેકા ॥

કાનુડાનો કંઠ ન થયો, નવમારો ચોરી ગયો;

મુક્યું કામને નાહી મોહ નંનજ માંરે. હું તો. ૧

સાંમળીયાનો સ્વર ન જાણી તરવાને હું તો ગઈ પાંણી;

બોલતી કોયલ દીઠી કદમની ડાળ માંરે. હું તો. ૨

નદીઠા પ્રભુને ન્યારે, જોરીયાળી હું થઈ ગઈ ત્યારે;

ફટકણ થઈને ફરવા લાગી ફાળ માંરે. હું તો. ૩

બેલાં ન થઈને પાછી આવી, અડધુ બેડું ભરી સાવી;

ગયાણું ભુલી ગાળયું અંગરખા યાળ માંરે. હું તો. ૪

સ્વામીયેમનેમારીબુઝીવાંણીસંનજાવીનુંડી
 તોપણહુંનસમજીએનીગાજમાંરે. હુંતો. ૫
 ઘણીહુંબનીગઈઘેલી, ધુપેલનોપ્યાલોમેલી;
 દીવેલલેઈનેસીચ્યુમુનવાજમાંરે. હુંતો. ૬
 વ્હાલોવ્યાસવલ્લનોસ્વામીએનેહુંસપનેનવપાંમી;
 તેદીનથીજરાઈછુક્રોધકાજમાંરે. હુંતો. ૭

ગરબી-૨જી.

મારાવાલાનહીરફુઊલીતારીવાતમાંરે;
 મારાવાલાનહીરફુઊલી. ॥ટૅક॥
 વાલાજીવાતકરવારહીયે, મુરખમાંખપીલેયે;
 મ્હોરોગોરોપેસેમારીનાતમાંરે. મારા. ૧
 પ્રાણનકાફાડેપ્રથવીપછાડે, મ્હોરામદગજપેરેત્રાડે.
 એવોતમોગુણઘણોમુનતાતમાંરે. મારા. ૨
 ગુનરીનીનાત્યોગુણવાળી, એકપલકમાંનાંખેરાળી;
 નેબોલોતેફાવેઆહીરનીજતમાંરે. મારા. ૩
 સાચીવાંણીવદુહુંતો, ત્રીકમજીમેલીદેતુતો;
 ચવૈયેબંન્યોનણ, લોકનાદાંતમાંરે. મારા. ૪
 મજબનેતમેછોરાજી, મારેમાંથેબીકનજાજી;
 ગાંડાંગણેયેબધીવીક્ષાતમાંરે. મારા. ૫
 આઘારોહોવલ્લનાસ્વામી, માગીલેઊછુંમુસ્તકનાંમી

मंनहशेतो मज्जरुकोर्धदीनरातमांरे- मारा. ५

जरष्पी-३७.

माराप्रनुपवनरुंराज्योछोव्यहूसीरमांरे;

माराप्रनुपवनरुंराज्यो. ॥ रेफा ॥

मेंनांम तांन्कोतुं दीधुः शीसात्रमात्रहसवुं कीधुं;

पानयावीपीयकारीमारीय्यीरमांरे- मारा. १

साततुमुन्नैसेनेनरष्पी, हुंखव्यणाछुं हुंसनासरष्पी;

माटेकेमरुताखनेवा कीरमांरे- मारा. २

लामनीपुठेलटकांमारे, मरन्नघागणवीनहीतारे;

यतुरय्यीतदुंराज्योकांर्धस्थीरमांरे- मारा. ३

नेमतेमतमेगपठोकोछोत्तस्तेरामानेरोकोछो;

मुन्नैसीदघेरीछे नमुनां तीरमांरे- मारा. ४

शांमसांलण शीम्लोटु मेंगुमुन्नपरसीदछिडाडोरेण्डुं;

कस्तारयावीपडशे मारानीरमांरे- मारा. ५

छोगाणारुंछे जोसाज्योछो, ज्याङ्गानेछितावणायाज्यो

गोवीदन्नुठरोडाद्यागंलीरमांरे- मारा. ६

दीनमणीछतांजानेगाने, देष्पीनेदेवतासोफ्ताने;

माटेखणगीनथीतारीमीरमांरे- मारा. ७

नीरसनधर्धनेधार्युकरवुं, दुनीयांघरीथीनाड्यवुं;

ज्योवोखध्रमयावेतमयाहीरमांरे- मारा. ८

इधनमारोइपरोहुडो दीयरीयोडाह्योपणुंजे;
 सासुससरासाधिसहुअधीरमांरे. मारा. ८
 भाततातमारांछे माडादेष्पीनेहमेनेयेनाडां;
 घएउंअरलर्युछे मारा वीरमांरे. मारा. १०
 सांमणीयाइहुछु रीरीनामीअजगारोहोवलनना
 हेतहोयतोमजन्नेमुनमंदीरमांरे. मारा ११ स्वामी

गारप्पी ४थी.

माराशांमनथीसरमातामांजणमागतादे
 माराशांमनथीसरमाता. ॥ रेक ॥
 घेरघेरतमेनेनेननयो. मांजणमारेथैछथैछनायो;
 सेहेकासरकाइरतानथीथाइतादे. मारा. १
 सोइनुंसीजयुंजुइजोलोपरपतनीनाघुंघरजोसो
 सरजांछोइरांदेष्पीनेछेइछाइतादे. मारा. २
 ननरतारीछे नहारी. वीनीयारीतुगीरधारी;
 प्पीनुअपसक्षणयोइवानुं ताइतादे. मारा. ३
 गांडानेवाइरताइरोछो. वृनवनीतानांयीनइरोछे
 वायदासाइरणछोउइनीननतादे. मारा. ४
 सोइमांअइवायासेअल. तेमातमेथाओछोराल
 संसारनीरीतीइंछनथीराजतादे. मारा. ५
 बलननास्वामीइहुअथी. नेनारीनपडेसायी;

તેનાસત્રુથૈ સાંમળીયાસાગતારે. મારા. ૬

ઝારબ્બી. ૫ મી.

મારામોહનમારેમંદીર. તુઆવીશીમાંરે;

મારામોહનમારેમંદીર. ॥ટેકા॥

મંદીરઆવેબંસીબનવે. એવુંતોઅમનેનહીકાવે;

નંણેસાસુભરાયઝાનુરીસમાંરે. મારા. ૧

મારોસસરોસફુધીફપરો. દીયેરીયોપીટ્યોછેનબરો;

ઘરમાંઘયડાંપણપોચાનંણીસમાંરે. મારા. ૨

નેપારખુંનેવુંહોયતારે. બેઘડીજિત્તારેદ્વારે;

નબરોહોયતોઆગળથીબરીશીમાંરે. મારા. ૩

નથીપડવાદેતાંછુટી. પીજિડોનાંબેમારીફુટી

માટેમારેફોલમીરમાંડીશીમાંરે. મારા. ૪

વલનનાસ્વામીસાંમળીયા. પ્રભુપ્રીતમછોપાતળીયા

લાવહરીતોમજરીુંબેચાર. દીસમાંરે. મારા. ૫

ઝારબ્બી. ૬ ઠી.

અલ્યાઅલબેલારહેઆઘો. નંદનીઆંણછેરે;

અલ્યાઅલબેલારહેઆઘો. ॥ટેકા॥

અલબેલાતુઆઘોરેને. મુનનેમારગેનવાદેને;

નાનનણીશીગોપીનીપાસેદાંણછેરે. અલ્યા. ૧

હાગવાંનતુજુલોજમેછે. ટોપલોનેવાટમટમેછે;
 પણતેરોપસામાંછબીસાછાંણછેરે. અલ્યા. ૨
 ખાલીપીલીરસ્તોરોકોત્રીકમજીતમેશુંરોકો;
 દુરીનનનંણેતોજીવનીહાણછેરે. અલ્યા. ૩
 વચનસુંણીબોલ્યાણી. પુરૂશોતમપુરૂશપુરાણી;
 રાધાપ્યારીતુતોપ્રીયપ્રાંણછેરે.

અલીજીનીરેઅલબેલી. ફરીનીઆંણછેરે;
 અલીજીનીરેઅલબેલી. ॥ટેક॥ ૪
 હુંક્રણધયોછુંકેયો. ઘણોઘેલોગાંડાજેયો;
 પુરૂશનામનનીતુતોબહુનંણછેરે. અલી. ૫
 ફાનુડાનેફલપાવીનશો. મુંદરીક્યાંસુખીયાંધારી;
 મનેભોંકેલાંતારાનેનબાંણછેરે. અલી. ૬
 હુંછુ. વ્યાસવલ્લભનોસ્વામીપણતનેકહુમુક્તકનાંમી;
 મુજમોંબતમાંતનેઆનુલાંણછેરે. અલી. ૭

ગરબી. ૧લી.

ફોરમની પીરણીનો રાગ.

નજીનેર નુજીનેસોદાનાબાજનુ. ॥ટેક॥
 હુંતોપાછીઆવીનેરનણીદામોદરથૈબેઠોછેદાંણી;
 પેલીરાધાનીમુંદડીતાંણીરે. બેન. નજી. ૧

એતો મહીનાં માર ખુચી લેતો કોઈ નારને નન્નવા દેતો;
 મદનરેલો નેયો મેંતોરે. બેન. ન્નઓ. ૨
 વાંકુ નેઈ નંનર નરનાં બે, નેમ આ વેતે મલુંડું ભાંબે;
 રસ્તે રાંમાને રોકી રાખેરે. બેન. ન્નઓ. ૩
 દાણ દમી દમીને લે છે. ને શામની સલા માં રહે છે;
 તેને ન્નણી નેઈ નવા દે છેરે. બેન. ન્નઓ. ૪
 કેમ આ વડું ખુંધુ ખમી રેયે ચાલો નંદળ પાસે નેયે;
 વ્યાસના નાથની વાત કૈયેરે. બેન. ન્નઓ. ૫

કારખી. ૨૭

ગાંમ ગાંડું ફર્યું ગોવીંદ ગોવાળીયે. ॥ રેફ ॥
 ગોવીંદ થી ગાંડું બની ન્નય છે. મેલી ધંધો ધ્યાન ધરાય છે;
 સૌને વીઠલ વર્યાનું મન ધાય છેરે. બેન. ગાંમ. ૧
 સીફુફર મનીફરણી. સ્વપૂલ ગ્યુસુતીતી ધરણી;
 ન્નણે પ્રીત મળુને પરણીરે. બેન. ગાંમ. ૨
 માંહ્ય ફર્યું મોરારી સાથે પાનેતર મોડીયો મુન માંથે;
 મીઠળ મુડો પેંયો ફાથેરે. બેન. ગાંમ. ૩
 મને માતા પીતાએ વળાવી. ફુંતો નંદલાવાને ઘેર આવી;
 બીફારી લાલે બોલાવીરે. બેન. ગાંમ. ૪
 શાંમે શામર્યામાં આંખ ધરડી. અર્ધની પાંન બીડી ફરડી;
 મુન સંગ ફર્યો મુખ મરડીરે. બેન. ગાંમ. ૫

શેફળ નમ્યોમારૂ અનુહું, સાગ્યુવ્યાસનાથનેમીહું;
 ક્ષાણુંવાયુંનેકાંઈનદીહુરે. બેન. ગામ. ૬

ગારબી. ૩૭.

આનસાન સીધીપાતળીયાપ્યારે. ૥ટેકા॥
 સોસખીનમુનાયેગઈતી, નારી સ્વભાવેનગનધઈતી;
 ત્યાંકાનોઆવીફોર્યોકઈથીરે. બેન. આન. ૧
 સોનુંમનનહાવાનુંનીરમાં, ચોળીસાણગારવીચ્યારી
 સાચવીમેલ્યાંનમુનાંતીરમાંરે. બેન. આન. ૨ રમાં;
 ત્યાંનંદનુનોસુતનડીયો, ચીરલેઈકદમપરચડીયો;
 અમેદીઠોનેપ્રશિકોપડીયોરે. બેન. આન. ૩
 એણેચોરીકરીચીરસીધાં, છતાંદેખતાંઆંધળાંકીધાં;
 સાગીપગેતોયેનાદીધારે. બેન. આન. ૪
 આવ્યોનગનન્નેવાનેઅનાડી, કદમપરવાંસળીવગા
 સોનેફુધાડેસરીરેકાફાડીરે. બેન. આન. ૫ સી;
 કોઈકાંમાકદમથડેબાનુ, કેરીઠાંકીનેગિભીજાનુ;
 કોઈટુંરીયાંવાળીબહુસાનુરે. બેન. આન. ૬
 સોશાંમાનેકાહ્યરકીધી, નંદનાસાલેસાનસીધી;
 વસ્ત્રઆપ્યાંકાયાઠાંકીદીધીરે. બેન. આન. ૭
 વસ્ત્રવીનાઘણાંસાનુમરીયે, ફવેદામોલધીડરીયે;
 વસ્ત્રનાવાલાનેરુંકરીયેરે. બેન. આન. ૮

(૧૧૪)

ગરબી.૧લી.

સાસાલેરીસોરંગીલ્યો.એરાગ.

હું મોહનનું મુખનેતી. એને કાને નવસર મોતી;

હું મોહનનું મુખનેતી. ॥ રેકા ॥

ચારે ફેરી ખીળી ધોતી. મુખડુદેખી દુખડુખોતી. હું. ૧

બ્યાંત્યાંને ઊગોવી દગોતી. એની કાંતી સરી ઊઘોતી. હું.

વસલના સ્વાંમી વણરોતી. સરખી સૈયર હાંસુલોતી. હું. ૨

ગરબી. ૨જી.

મરુછુ માધવને મળવા. ઘરના લાગે છે ફળફળવા;

મરુછુ માધવને મળવા. ॥ રેકા ॥

ખાંનુ કાફાડીને નહીં દળવા. સગાંને મેં માડ્યા છળવા. મ. ૧

હરખી હું હરજીને ફળવા. મારાં માતતા તસાયાં બળવા.

વ્યાસના નાધરીું લાગી રળવા. મારી નખરી નત માંડી ગ.

મ. ૨
ળવા. મ. ૩

ગરબી. ૧લી.

મથુરામાં માધવ ન્નય છે, મારે ચીતમાં ચીંત્યા યાચ છે;

મથુરામાં માધવ ન્નય છે. ॥ રેકા ॥

નસો ઘાવલવલતી રુએ વારે વારે વાસાનું મુખ નુએ. મ. ૧

કંસાસુરે તેડાં કાવ્યાં છે. આંખે આંસુ ચીંત્યા વ્યાં છે. મ. ૨

માતાસુતને સીખામણ દે છે, વારણાલેઈ વાસાને ફેરે છે.

મ. ૩

દીકરાડાહાપણરાખીનને. ગાહતેબોલેપણમધ્યાને.
 તમવીનામનેકેમગમરી. વ્હેસાનેઆવોતોભુવત્તમરી. મ.
 બેરાઆનસાંનેરાધીને. બેરીરીફાથપગબાંધીને. મ.
 ત્યાંપોગ્યાનાસમાચારફાવને. સાંનેફડાક્યાઅહીંઆ
 ફુંભાગોળેઆવીરીનેવાતુનંવીનાનહીબેસુદોવા. મ.
 ફુંવરકદાપીરાતવેફેરી. તોમારોભુવત્તરસેરી. મ.
 ફોરરાતેપંડફુંપાડવાની. ભુલકરડીનેભુવકાડવાની. મ.
 રાણછોડડનીનારેફેરી. દીકરામનેદુખનારેરી. મ.
 તુનવીનાકામકાનને. ખુલી. રોઈરોઈનેનેત્રનશેડ્ડી. મ.
 ફુંનુંનજકરીમેલુનહાવા. તુનવીનાનહીબેસુખાવા. મ.
 નજપીધાવણરીરાતરરી. નહીઆવેતોતારીમામરરી. મ.
 તમવીનામારીકાય કાંપે. એમકહીરુતનેરૂદયેયાંપે. મ.
 આવનેવ્હેસાસમનુસારા. વલત્તનાસ્વામીસમમારા. મ.

પદ. ૧૬.

આવેઆવેનંદાભુનોલાલ. એનાછેડાનોરાગ.

મારામનગમતામોહન. પધારોલાલસરફેરે;

તાડ્યંદસરીખુવદન. નેઈનેભુવત્તરફેરે. ૧

તારાંનેલનેવેણસાળ. પધારોલાલસરફેરે;

ધન્યદેવકીન્નયાબાળ. નેઈનેભુવત્તરફેરે. ૨

તુતોત્રીભોવનનોભુપ. પધારોલાલસરફેરે;

આવું કોણો ઘણું ફરી રૂપ ને ઈને જીવન રહેરે. ૩

ક્યાંથી રીખ્યા બંસી નોનાદ પધારો લાલ લટકેરે;

તમે કોને કયો ઊસ્તાદ ને ઈને જીવન રહેરે. ૪

રીખી લાવ્યા લટકોની પાસ પધારો લાલ લટકેરે;

હું તો ચરણામૃતની દાસ ને ઈને જીવન રહેરે. ૫

નરાચ્યંભીને વાદ્યો મુખ પધારો લાલ લટકેરે;

મારી તારો લવની નુખ ને ઈને જીવન રહેરે. ૬

મારા રાંમ પમાડો સંતોશ પધારો લાલ લટકેરે

ટપે દુખ દળદરને દોશ ને ઈને જીવન રહેરે. ૭

ફરજી આલોચ્ય મારો ફાય પધારો લાલ લટકેરે;

મળો મળો વલ્લભના નાથ ને ઈને જીવન રહેરે. ૮

પદ. ૨ ન્નું.

પ્રભુ પધારો મારે ઘેર, રઘુનાથ રરીયારે;

તમે ત્રીકમ રાખો મેફેર, રૂદેમાં વરીયારે. ૧

મારા રાંમ કુરો વાયા, રઘુનાથ રરીયારે;

ન્યાંતાંના મતા રૂદેવાયા, રૂદેમાં વરીયારે. ૨

સ્ત્રણી વ્રણી છે તારે ફાય, રઘુનાથ રરીયારે;

દામોદર છો દીનાનાથ, રૂદેમાં વરીયારે. ૩

પંચમાલુ તતુ ન આધાર, રઘુનાથ રરીયારે;

નીચ ઊચ મધ્યમનો હતાર, રૂદેમાં વરીયારે. ૪

રવીસરીવસાવ્યાવ્યોમ, રઘુનાથરસીયારે;
 તુનખાધારપાતાળભોમ, રૂદેમાંવરીયારે. ૫
 નીરંબનનીરાફારએક, રઘુનાથરસીયારે;
 તેનોરીશનપાંમેછેક, રૂદેમાંવરીયારે. ૬
 તારીઅફળલીલાછેશાંમ, રઘુનાથરસીયારે;
 વીનવેછેવલ્લભરામ, રૂદેમાંવરીયારે. ૭

ઝારખી-૧લી

અંબાનેયાનીઆડીરેએરાગ.

સુણોઅમારીઅરનુરેડાહ્યાદામોદરનુ. ૥ટેક૥
 ઊડાકુવામાંઊતારીમેલ્યાં, નનેયાતમબેવાગરનુરે. ૧
 હુંદારીછુરામતમારી, કરોનેમોહનમરનુરે. ૨
 તમેછોડોપણહુંકેમછુટુ, ક્યાંનરીવીઠુસવરનુરે. ૩
 લાનનુવન્યતોનવાદેઊ, તમસાડુનંણેસરનુરે. ૪
 વલ્લભનાવાસાધાઓરાનુ, હુંમેલીલ્યોહાનુરે. ૫

ઝારખી-૨નુ

મેલોનેમસ્તાઈજાનુરે, નથીસરીરેસાનુ. ૥ટેક૥
 લોકલાનલાગેનહીતમને, શુંબોસોગાનુગાનુરે. ૧
 નથીજ્યજ્ઞાસાંનોફરતા, ન્યાંત્યાંઊતારહોબાનુરે. ૨
 નરહ્યાઅજગારસ્તેવળગ્યા, અમેઅમેનહીરાનુરે. ૩

નગતનેઈનેવાતફરેછે, બહીધુદીતમાંદાનુરે. મે. ૪

મસ્દરીફરવીનારીફરવી, તેન્નણોછોમુળાનાનુરે. મે. ૫

નાથિવસત્તનાનીત્યનડોછો, મરવુંપડેસાનુરે. મે. ૬

હોળી. ૧લી.

સાંમરેમતજારોપીચકારીએરાગ

છેસડાફુતોનફીરમુહોળી, છેસડાફુતોનફીરમુ. ૧

રમતાંરાતોતાતોતુંધાયછે, નેમન્નણેન્નતનોફોળી;

એવુંનફરોતોઆવોનુરમીયે;

તરીછેફેસરનીગોળી, બીનુચઝાવીછેઝોળી. છે. ૧

એફવારમનેઘરમાંનવાદે, બધલીઆવુંધીરચોળી;

પછીફોફનેનખરગ્રાહુ;

દેવુજમાંબોળી, તેનીફરવીપડેફોળી. છે. ૨

મુગટઅમુલ્યલેહીહિતારી, નાંખુરેતમાંરગદોળી;

તાંબાકુંડીફેસુડીનીતરી;

તેપણદેહીદોળી, તેમાતનેનાંખુરોળી. છે. ૩

વસત્તનાનાથએફદાનઆવો, સાવોત્તેવંધોનીરોળી;

પંડેસોનેપુરીપડવાની;

કાહ્યરફુખોળીખોળી, નધીકાચીફેત્તોળી. છે. ૪

હોળી રજ.

ફરજીવન હોળી નહીં ખેલુ અલખેલા હોળી. ॥ટેકા॥

નહીં ખેલુ હોળી નાંખે તુ હોળી તોયે નમુ મત મેલુ;

દુરીન નદુનીયાં કાંઈ કાંઈ બોલે;

દેખાય નગમાં ઘેલુ મનના કરી જોલુ મેલુ. ફ. ૧

બીજી વાત હોય તો રફુ ઊભી પણ ફાજુ વાય ક્ષેસ્સું;

ઠગાઈ માં તમે ઠગવા આવ્યા છો;

માટે બોલેલુ ઠેલુ આવું નતી જાણતી ફેલુ. ફ. ૨

વલત્ત ના સ્વામી ઝંઝઈ માં નામ તારું વધેલુ;

અમુલ્ય ચીર છોડે નહીં તો ફાટે;

ફાડી રા તારૂં લુ પછી કોઈ નહીં રહે બેલું. ફ. ૩

ઝારબી. ૧લી.

છેલ છબીલા છોગાળા. એ રાગ.

મારા ગુણવંતા ગીરધારી રે, શાંમસલુણા સુંદીર છો. ॥ટેકા॥

એક અરજ ફરજી હમારી રે, શાંમસલુણા સુંદીર છો. ૧

અફરજી આંખે આવ્યા રે, શાંમસલુણા સુંદીર છો.

કંસાસુરનું લેણા વ્યારે, શાંમસલુણા સુંદીર છો. ૨

દાંમોદરદગો ધારી રે, શાંમસલુણા સુંદીર છો;

ત્રીકમદેહદાજી જરી રે, શાંમસલુણા સુંદીર છો. ૩

એ અસુર પીટ્યો પાપી રે, શાંમસલુણા સુંદીર છો;

ફેલીતો ઊપમાઆપીરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો. ૪
 એના નન્નણોતમેચે. રાંમસસુણાસુંદીરછો;
 મારવાને મોફલીબેનરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો. ૫
 એમાશીથતીઆવીરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો;
 સ્થાંનેવીશમોળીલાવીરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો. ૬
 અગબગનેસફરાસુરરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો;
 મોફત્યાફણવાનરૂરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો. ૭
 મધુરાંમાધવનવલ્લરીરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો;
 વલ્લનનાનાથપક્તારીરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો. ૮

ગરબી. ૨૭

મારામનગમતામાહારાનરે. દુનીયાંદમેછેઘણું;
 પીર્યાસોફલેછેસાનરે. દુનીયાંદમેછેઘણું. ૧
 અલબેક્ષમણરુંઆનરે. દુનીયાંદમેછેઘણું;
 નથીસુનતુઘરકાનરે. દુનીયાંદમેછેઘણું. ૨
 કેમભાવેનજઅનાનરે. દુનીયાંદમેછેઘણું;
 વ્યાસનાનાથદુષ્ટનેદાનરે. દુનીયાંદમેછેઘણું. ૩

ગરબી. ૧૯૧.

મારા મોહન સાલુ. એ રાગ.

ફહોફ્યાંગયાતાઆખીરૂનનીવણીડરમવારંગમાં;

ફહો ફયાં રહ્યાતા ફેઈ ચિતુરાના પાસ ચોથ્યા છે અંગમાં. ૧
ફેઈ નારીને મંદીર મ્હાલ્યા જ્ઞાનમાં અન્તર પુંમજં ઘાલ્યા
પ્રત્નાતે આંખ્યો યોજતા ચાલ્યા રે. ફહો. ૧

આન હર હુ ફેયું હરખ્યું છે, મેં મુખ દેખીને પરખ્યું છે;
થયું સરીર સોચા સરખું છે રે. ફહો. ૨

ફેઈ કામની મળી મદમાતી. કેમડર લાગે ઘડકે છાતી;
ભિન્નગરે આંખ્યો છે રાતી રે. ફહો. ૩

રીર કેરી મુગરમાં ઘાલો છો, રીસુ રુંગ સડતું આલો છો;
કેમ પાછળ નેતા ચાલો છો રે. ફહો. ૪

હરી કેમ ફીડો છો લડથડતા. શાશા ઊડાવી ચાર પડતા;
હોઠ ફાલે છે રુંબડબડતા રે. ફહો. ૫

દાંત ફચેડો છો ગરીગરી. વલત્નના રૂદે રહ્યા વરી;
સુણી સાંમળીયો પડ્યા હરી રે. ફહો. ૬

ગરબી. ૨જી.

મારા પ્રાણ લુંવંન, પરનારીનો પાલવ ફદીના બ્રાહ્મીયે;
વીચારી સ્યોમન, શાંણાથે સમજીને સોધી ચાલીયે. ૧
પરપત્ની ઊપરરી દાવો, પોતે પરણીનેં સ્યોલ્લાયો;
ફ્યાં સુધી ખેલ ફરરી ફાવો રે. મારા. ૧

પરનારી બ્રાહ્મરતાણુ, તેં નુવીંડું વ્યાપે ઘણું;
દાળીનાં ખેવાર નથાઈ દાણુ રે. મારા. ૨

नुगतमांझीतीं बहु आले. कालेशीरीवेरीथें सासे;

हाव आवे तो गवधन घाले रे. मारा. ३

परनारी जिउती रेंगुं धुव्वां यडनरीं जहेंगुं;

हुनीयामां मांथें बाय मेंगुरे. मारा. ४

ने परनारीं सुने हडरे. प्रीती तुटे पस्तार्ध मरे;

घर प्यार मां लुय नरान ठरे रे. मारा. ५

सांभणीया शीप्य मां नो मारी. घेहे सारीं थाओ छो गीरुध

व्यास वल्लनी वीनती. सारी रे. मारा. ६

लावणी. १ सी.

घर मां गोवीं दगातारे. ये राग.

मांन्यमानची मांन्यमानची. मांथें म्हातनीं जणीं रे;

लावकरीने लल्यतुं लुं डारी हस्न हाथ नो घणीं रे. टेक

मारन प्यारी नो मझी करनो. काज कपरो मांथें रे;

पुन्यनरीने रामनाम ते. आवे तारी साथें रे;

नमडां लुलम करतालेरी. छुंटे छणी छणी रे. लाव. १

नगरी लावसो. काफाडीलेरी. नागो कररी छे करे;

वास हुंणीने मुननी घेरी. छिपर वस्त्र ये करे;

मुप्यमां हधी मोहो मेलरी. नराडन डनी करणी रे. लाव. २

मरीण मध्ये तने मुके. व्याजी करे राप्पोडी रे;

तेरही वसे तारानामनी. नन्नण नांजे छोडी रे;

નમની ન્નેડે નઈશીએ ફલો, વીપત પડશે ઘણીરે. ન્નાવ. ૩
 સગાં કોઈ સાથે નહીં આવે, ટેકો ત્યાં કોણ દેશેરે;
 પુત્ર પરીવાર પૈશો પુંજી, પ્રથવી પડ્યું રહેશેરે;
 મરતી વેળા પેરી નશે, તારી તાંમસ ટાળીરે. ન્નાવ. ૪
 મત્યસંગ તેં તો નાકી ધો, નરૂખો યો નનમારોરે;
 માને ઊંઘ અવતાર સેઈને, ઊઘ્યો તુ અંગારોરે;
 મુરખ નનમાતા વગોવી, નવરો મેલ્યો નાળીરે. ન્નાવ. ૫
 નેમ પસુને ત્રેણ દેવ છે, ખાઈ પી પંથે પજવુંરે;
 તે પરમાણે તુ પણી પ્યો, ખાઈ પી નાણું રજવુંરે;
 લોક દેખાડે ટીકુતાંણે, બને સમર પાળીરે. ન્નાવ. ૬
 ને પરમાણે ખરખર સાંણી, ચોમાસે સુકાયરે;
 તે પરમાણે ઝેરી લાતુ, ઝેરે સુકઈ નયરે;
 નખ માંય કોઈ નું નેઈ સાડું, ફરે કુથલી સોતણીરે. ન્નાવ. ૭
 પોતાનો ભય નડસરી ખો, પરને શી ક્ષાદે તોરે;
 નુઠી માળા ખાલી ફરપણ, ઈશ્વર હી સાબ સે તોરે;
 દયાળુ પીઠાણો વાવ્યો, તેડુડાં સે લાળીરે. ન્નાવ. ૮
 તરવાનો તારો નથી આવો, ન્નણે છે બુગદીસરે;
 ખરૂં ફેરે તાં ખોટું લાગે, ઘણી ચડે છે રીસરે;
 ભુંડા નફરો કર્મ ન કુડાં, ભાણો ભગવત નાળીરે. ન્નાવ. ૯
 શી ક્ષા સુંણીનીં દયા કરી, તે નર તરશે કેમરે;
 ઘણા કરીને મસ્તાઈ બેઠાં સહુ પસ્તાશો તેમરે;

સીખવલત્તની માંનો સાચી નમજુ વલેરી ફણીરે ત્યાવ. ૧૦

સાવણી. ૨૭.

માંજનેતુતોમનમારાઘટચીત્યાશુંચાલેરે;

ચત્રુતુનનાચસાવ્યા પ્રમાણે કાયા ચાલેરે. ૧૧

નેલેખમાડ્યા સક્ષમીનાથે તેમીધ્યાનહી ધાયરે;

તુન્નણેનેહુંકરુધુ, ખાલી ક્યમકુરાયરે;

એવીઆશીતુનરાખતો, ધાર્યુંકરીશ કાલેરે. ચત્રુ. ૧

તુન્નણેકેધંનધાંનસૌ, પેદાકરેલુમારે;

ખરચેવાવરેપુન્યકરે, તેટલુસમનબુંતારે

નહિતોપુત્રનુરણતરેછે, એવોઅર્થકોણજાલેરે. ચત્રુ. ૨

નાખાધુનેનાખવશવ્યું, નદીધુંધાનહાથેરે;

લોગતારાતેતુલોપડીયો, શુંઆવ્યુંતુનસાથેરે;

તારેરજેનથીમજતુ, સૌઅસબેસોઆલેરે. ચત્રુ. ૩

ધાયસક્ષમીનયસક્ષમી, ફરુહાંકેતેમરે;

ચીતચોડ્યચત્રુતુનમાં, છેકનકાટ્યોકેમરે;

પૈસાનામદમાંચડેને, પાડાપેઠેકાલેરે. ચત્રુ. ૪

આકાયાનન્નણીતાશી, નતાંનપાઘવારે;

નેતારુબેરચાસતુંહોચ્ચતો, નવાનદેસગારે;

હાથપગનેનૈનનાશીકા, ફરીતાંફસાવ્યાંકાલેરે. ચત્રુ. ૫

દેહમજવાનીમારીબેળી, ફાલતપારોતુંડીકે;

કાયામાં નેતી નુગનુવના તેજની ઝર ઊડીરે
વલન કહે એતલુવડા મસ્તાં ન થઈ શું મ્હાલેરે. ચત્રુ. ૬

સાવાણી. ૩ નુ.

ઈશ્વર મુગને બાહાર કાઢ્યા ત્વાવેલ નવાનો તનેરે;
મળ મુતરમાં હતો ત્યારે માગ્યુ ફરી કનેરે. ॥ ટેકા ॥
નવમાસ આરાધ્યો ઊછરમાં ફરી થેકા ફાડ્યો બાહારે;
ફું ફાંતુ ત્યાં ફરવા સાગ્યો નહીં સુધ્ધ સગારે;
રોઈ રોઈ માતાને વળગ્યો, ધવરાવો મામનેરે. મળ. ૧
એમ ફરતાં મ્હોરો થયો, બન્યો વીલી ચારીરે;
ફરખી ઊઠ્ય મરીખવા સાગ્યો, પ્રેમે પરણ્યો નારીરે;
ને બનમાં નર વ્હાલું સાગ્યુ, ગુમાર નેવો બનેરે. મળ. ૨
કુડક પરમાં ફરતો નાંછું, પ્રાસ્વીતમાં નહીં નુંચરે;
શું માધવ મને મારી નાંખશે, શીંનું કડું પુંચરે;
એવું નેઈને નુગદાધારે, તને કીધો કનેરે. મળ. ૩
દેહ પડતી રહેવા દેઈને, લવન મલેઈ ચાલ્યારે;
પુંથી તને ગનાન આવ્યું, બેકાન ફાથે આલ્યારે;
ફરી પારખું નેવા નન્મ, આપ્યો નુગનુવનેરે. મળ. ૪
બીને નન્મે જાને કાટ્યો, છેક વંઠી નયરે;
ગધે જાને ડૂણાં પડે, પાણી ધુન પાયરે;
પછી નાંખ્યો નફકુંડમાં, રીસ વ્યાસના નાથનેરે. મળ.

સાવણી.૪મી.

મોહનલુ સર્વે મનુશને પલમાં લેછે માપીરે;
 અધર્મીનું પારખુ નેવા, રીધ સીધ્ય સો આપીરે. ટેક
 અભાગીને ધ્રવ્ય મજે તો, ફરે પાપની વાડ્યરે;
 ફસે ને ઘેર ફરી ણરાખે, ધર્મીને ઘેર ધાડ્યરે;
 પાપ તણોડું ગરવ ધારે, પુન્ય પંથ દેઢાપીરે. અ. ૧
 પુન્ય વીનાને પૈસો આપે, ફરવા ફુડાં કામરે;
 મોહ માયામાં આંને નાંખે, તરવા નદે રામરે;
 તે મારે દુબદે નહિં તેને, ફરે પ્રૌઢ નાપાપીરે. અ. ૨
 ગરુસ્ત થાય તો ઘણો ફસાટે, ગુણ કાને નચાડેરે;
 કુપાત્રોની સીવા ફરે, તરગાળા રમાડેરે;
 કામજોધને સંગરતો ગમાં, ફેતર ફેબુ વ્યાપીરે. અ. ૩
 ગુણી ગનાનના કોરડા મારે, પણ તેને નાવાગેરે;
 શેઠશીખામણ આપાસુધી, ગર્ધવને નસાગેરે
 પલજે નહિ પારાંણ સરીખો, છાપપટોજે છાપીરે. અ. ૪
 ચાહ્ય તેટલી શીક્ષા દોપણ, તેને તરણા તોલેરે;
 અંતે ઊધુ કામ ફરે ને, મ્હોડે સુધુ બોલેરે;
 વસત્ત ફેલુંડ સરીખો, સુધરે નહિ ફાપીરે. અ. ૫

સાવણી.૫મી.

વીચારીં સેવાતુ વડા, સંસાર સુખ ફેવાનુંરે;

हाथै ते साधै आवे, प्यासी पण्ड्युं रेहेवानुरे ॥ टेक ॥

दानदयानैराज्यदीनता, सत्यसंगकरफोरोरे;

प्रेमधरीनेपुंनकरे, तेमांनआवेयोरोरे;

परमेस्वरकरेपुन्यकरेतो, फेसुहुषदेवानुरे हाथै १

मीधुनमायाकालीलागो, अधर्मेनचछिज्योरे;

लगवतनेलन्योनही, संसारसीधुमांनुज्योरे;

यमजीतोडीदमजीसांये, सुंसाइज्येवानुरे हाथै २

नंनजमांनरत्नेगुडीधु, जंधाव्यांधरप्यारे;

जंतेजेकसोनवानो, ताइनधीतलज्यारे;

फेसुंकल्याणग्रहस्तकरतां, करेगरीबनेवानुरे हाथै ३

परमारथकरप्रनुप्रीत्ये, तेताराकरमनुरे;

फेवारेहुटंजवरावे, प्याधानीसरमनुरे;

वणज्योणप्यानुंछिदरलरे, तेमागीसेवानुरे हाथै ४

सवारथनुंसर्वसगु, परमारथजोणकरेरे;

जणतामांधीमुठीनुके, तेत्रीसोकेतरेरे;

वसलकेहेइजलनीनही, ज्मन्नंणीरीयामुंरे हाथै ५

गारजी. १ स्ती.

दाणयानुरीनो राग.

सुणोरींमझंमझंमराजीनेकरोन्ने;

आवोमंहीरमांमाधवसुंउरोन्ने सुणो. ॥ टेक ॥

અંધારી રૂનની છે રંગનીને;

માટે આરીવાખુ તમ સંગનીને. સુણો. ૧

મારઘરી કાચે ચંદ્ર ઉદેધરીને;

પછી આવતાં આફેર થૈનરીને. સુણો. ૨

વેળા સાચવે તેને સફુરાચતાને;

ગઈતફેલ્લાં મળ નથી વાંચતાંને. સુણો. ૩

આવો શામળ સાચવી લેઈ રીંને;

કોઈ પુછશે તો ઉત્તર દેઈ રીંને. સુણો. ૪

મુન પાસે બહુ સ્ત્રીનાં ચરીત્ર છેને;

કેહેવાની મારા કંથના મીત્ર છેને. સુણો. ૫

કોઈ નિધી નવં રૂતમને ખાલવાંને;

ફહીરી આવ્યા તા પીળિનો પત્ર ખાલવાંને. સુણો. ૬

આન રૂનની અહીં સુખી થયાંનેને;

કાણું વાતાં ચતુર આલ્યા નનેને. સુણો. ૭

કોઈ નહીં દેખે છાના છૈંસ હોડનેને;

મારો કાળો કામળો અંગ હોડનેને. સુણો. ૮

કાળે કાંમળે થી કોણ પરમાણરીને;

સફુસોફ અબજા નતી નણરીને. સુણો. ૯

કહ્યું માનો સુખના સાચી છેને;

ઘણા વીચીસાશ વલત્તના નાચી છેને. સુણો. ૧૦

ગરબી ૨૭.

- આઘો રહે પ્રભુ પુંઠે પડીશમાંને;
 નંદ સુત હોયતો અડીશમાંને આઘો. ॥ટેકા॥
- હુંતો સંગન ફડ ફદી આપનોને;
 મને બોલાવેતો તુ બે બાપનોને આઘો. ૧
- બીજી બાવરીયોને બોલવું ગમેને;
 ને હોય તુંડી તે પુંઠે ભમેને આઘો. ૨
- શાંને રોકી રાખી છે પ્યરાધુપમાંને;
 નહી અંનઈ નહી તારા રૂપમાંને આઘો. ૩
- મારે બાપ નથી પાલી તારી વાતનોને;
 અડકીશતો ફહીશ બે માતનોને આઘો. ૪
- કહ્યું માને નહીતો લડાઈ સળગેને;
 વલભના વહાલા રું વળગેને આઘો. ૫

ગરબી ૩૭.

- સુણ સાંભા ફઠીલો ફું અડુને;
 નથી નંદ પુત્ર મારે પુંઠે પડુને સુણ. ॥ટેકા॥
- તારા સમનુ રું મુલ સીર પાપ છેને;
 નંદ વસુદેવ બે મારે બાપ છેને સુણ. ૧
- તારો ટેક છેક નાંખુ મોહ કુપમાંને;
 દીલ યોરી દાસા દાબી દેંછી રૂપમાંને સુણ. ૨

આનહાથઆવીવનીતાવાતછેને;

મારેદેવફીનસોદાબેમાતછેને. સુણ. ૩

તેવુંમેંણદીધુંતેવુંછેમાહારેને;

હવેબોલ્યશુંબોલવુંછેતાહારેને. સુણ. ૪

આનઅસબેલીનહીફરઅજગીને;

વસઅનોવાસોરહ્યોવજગીને. સુણ. ૫

ગરબી-૧લી.

મીતડુગ્યોર્યુતેફોનેફેયેરેઅેરાગં.

રડતીમેલીતેફ્યમફરીયેરે. સૈયરશાંમસસુણે;

ફોનહીબેલીતેફ્યમફરીયેરે. સૈયર. ૥ટેફા॥

ગોફુજગામમાંઘેફેસાંબન્યારે;

ફોનેદેખીનેઅમેફરીયેરે. સૈયર. ૧

શામનુંમુખસપનેનધીદેખતાં;

બેભાનથૈનેફોગટફરીયેરે. સૈયર. ૨

અેનાસાડુઆપઘાતફરે;

દેહછાંડતાંનહીડરીયેરે. સૈયર. ૩

છગોદેતાંઅેનેદયાનવઉપની;

પંધોછોડીનેધ્યાનધરીયેરે. સૈયર. ૪

છળફરીગયોછેલછોગાજો;

ગસીનેગણાંકાપ્યાંછરીયેરે. સૈયર. ૫

દુખનો દાહાડો કેમ કરીને કાઢીયે;

નળસંપાપાત કહીયેરે. સૈયર. ૬

રોતાં રોતાં આંખી રૂનની ન્યછે;

જ્યાં સુધી આંખે આંસુ નરીયેરે. સૈયર. ૭

વીળેગ વસત્તના વાલાનો પડીયો;

વીખડાં પીને કમ્હોતે મરીયેરે. સૈયર. ૮

ગરબી. ૨૭.

માયાસાગી તે કેમ છોડુરે. સાંભળ રાધા રૂપાળી;

ન્યાંતીભાગી તે કેમ છોડુરે. સાંભળ. ૧૧ રેફા

રાધા રૂપાળી કામણ ગાળો;

ચખ્ખાડો ચક્ષેચંદ્ર મ્હોડુરે. સાંભળ. ૧

તુતો રીસાંણી દીસદયાન આંણી;

તેથી રુંબીનું દુખ થોડુરે. સાંભળ. ૨

સોકસડીનું તને સાસન હોયતો;

સૌ તારૂંણી રુંમાયા તોડુરે. સાંભળ. ૩

કહેતો નારી તારી આગળ નાયું;

ફેડાંછસડી ચીર હોડુરે. સાંભળ. ૪

કાલી તને હું રહ્યો વળગતો

નેમ ચક્રમ્હને વળગે સોહોડુરે. સાંભળ. ૫

વસત્તનો વાલો હું નંદસાલો;

પણ તુજ આગળ કરન્નેડુરે. સાંભળ. ૬

ગરબી-૩ ભ.

છેલછોગાજાને કોઈ સાવોરે. રીસઈ ગયો રંગીલો;

લાલલરકાજાને કોઈ સાવોરે. રીસઈ. ॥૨૬॥

શું મેં એડીધું શું ફડવું કીધું;

શું છીનવ્યું તે પુછી આવોરે. રીસઈ. ૧

મોહન મને એકવાર મળેને;

એવો સંદેસો કોઈ કાઢાવાને. રીસઈ. ૨

હું દુખીયાણની દયાલાવીને;

નંદધર સુધી ફેરો ખાવોરે. રીસઈ. ૩

મોરારીને મારો મોહ લગાડો;

મીઠું વ્યોલીને કોઈ મનાવોરે. રીસઈ. ૪

નર મુનુલવનો નારી થારો

મારે શામને સમન્નવોરે. રીસઈ. ૫

સંગ ફરંતા મને સમનણો લાગ્યો;

ફેલો મેં નહોતો નાણ્યો ફાવોરે. રીસઈ. ૬

વલત્તનો વ્રાસો સમને નહિતો;

દેવ ઊપર શાંનો દાવોરે. રીસઈ. ૭

ઝારબી.૧ સી.

સાડકડીયડીરેકમાડઁએરાગઃ

આવ્યોઆવ્યોનંદનુનોસાડકોરે;

સોગટડેહુંરમાડુંપ્રેમેથીપુન્નકરે;

દુધસાકરેત્તરુઆડકોરે;

તોનનત્તાવતાંનમાડુંહૈયેમોતીહારઘરે. ૧

દાળત્તાતરોટસીત્તથદાળોરે;

કંસારસીરોનેંશીમોત્તનુયાંત્તાતત્તાતનાંરે.

વાલવટાણાનેંમગથાણારે

ઘ્રાખચારોળીનેમેચોત્રીકબત્રીત્તતનાંરે. ૨

વેડમીમલાર્છિત્તસુદીયોરે;

શીખંડનેદુધપાકયડીવડાંચારીયોરે;

કચોળીપોળીત્તુદીયોરે;

બરફીપેંડાઆડેઆંકપીવાનજઝારીયોરે. ૩

નસેબીઘેબરગલપાપડીરે;

અડદીયામાકમસુરગુંદરપાકપુરીયોરે.

બરફીચુરમુમેલ્યુંપાપડીરે;

નયકુળઈસાઈચીત્તરપુરફળધરઆદામુળીયોરે. ૪

ત્તાડુમુરબ્બોમીઠાંમહીરે;

માંખણલ્યોનંદનાલાપાનબીડાંમુખધરોરે.

લવીંગસોપારીસુધ્યાંમહીરે;

નમો વલ્લભના વાલા પ્રીતેથી પાવન કરોરે.

૫

ગરબી. ૨૯

આઘા રહો અલબેસડારે;

નારી શું નકરો આજા ડાહ્યા ઘમોદર થીયેરે

ગોરી દેખી થાઓછો ઘેસડારે;

પણ કોઈ ચુકી દેગાજા તોતો વીલે મુખરેયેરે.

૧

છોગાજા છેલે નરાખીયેરે;

નુએ નગતમાં લોકા સન્યા નય બાપનીરે.

ધીરે ધીરે ફાડી નાંખીયેરે;

નહી તો ઊપને શોકા ફૂલે તી થાય આપનીરે.

૨

સુણીને શાંભ વાંણી વહેરે;

નથી હમારો વાંક, નારીયો પુંઠે પડેરે.

તાડુણી તુ ઘરને રહેરે;

હું વ્યાસનો નાથ રાંક, પ્યારીયો મુનને નડેરે.

૩

લાવણી. ૧૯૧.

નાગર નટરે મીસલ્લઓ. એ રાગ.

ગ્નાનમાં ગજ્યરે, ગુમાંની ગરવી ઘેસા

ગરવી ઘેસા મુંઢ ફેસા. ગ્નાનમાં. ॥ ટેકા ॥

શું દુખ છે ગોવીંદ ગુણગાતાં, નાનથી ફેફેતા ફરી નનધાતાં.

नरनबजै मारग नतां। प्पाजघोषजयरे गुमांनी. १
 हरीवीनारुं ब्बीनुं वप्पाएउं। हरीनही आवे मुनसाधे।
 रामरूपीनंगने नां एउं। तेतुरजयरे गुमांनी. २
 संसारमां सत्यहरीरीया। सौमजरौ मीठा मेवा;
 मोहमाया मुंमत देरे हेवा। लननमां लजयरे गुमांनी. ३
 परकुपसीनां प्यतुफाहाजी। छोकरवाही देछांड़ी;
 आल्यमीठी घृष्टीमांड़ी। दानेन बजयरे गुमांनी. ४
 नरने बजमां रुं माहासे। पछी पुंठणथीतने सासे;
 व्यासनीरीक्षयेन आसे। तोतुटजयरे गुमांनी. ५

सावणी. २७.

जरियकर मनरे। मोहनमीलेगातुने;
 मीलेतुने अरन सवसुने। बसकर ॥ टेक ॥
 मोहनमीलेहु बजवे। रीधसीसै बघर आवे;
 दुष्टबडबीला सुबपावे। होनहरीननरे मोहन. १
 नसनुगलवनकागाना। कुडकपटमें कबुनाहीनना
 माधवसुं मनमीलांना। देतनधनरे मोहन. २
 सबसंसार बालु नुटी। देहसें आत्मायसे छिड़ी;
 तबरेहेगी प्पासी मुठी। लज्जतुबनरे मोहन. ३
 हुनीयामें दीनता सें। इरनां कबुमनुरानी दयानही कर
 लवनेपमइरते उरना। देनाअनरे मोहन. ४

લાવસે બનસે નંદલાલા ઊત્તમ દેહ મે તુને ડાલા;

સમરસે વસત્તન કા વહાલા કરદરરી મરે. મોહન. ૫

સાવણી. ૩જી.

નુગદીસ નમ પ્રસે, મરણ નમ છે માંધે;

મરણ માંધે નમ સાધે. નુગદીસ. ॥૨૬॥

રું સંસારની મત્ય સુલ, મરણ વેળા નેરી ધુલ;

ફરીસે પ્રભુ નામની પુંલ. આવરો જ પરે. મરણ. ૧

ગોળ ચમતો નમતો રેહે છે. ઝેહે સમાં બીજને દુષ્પ દે છે;

ફાલ આપ સંસાર સુખ સે છે. તે પુર્વનુત પરે. મરણ. ૨

ગાંડા જીવ રું ગોધાં ખાય છે. અત્તી માને રું અથ ડાય છે;

તાશ નન નનાદ ફાડા નય છે. ચપોચ પરે. મરણ. ૩

ઘેલા જીવ રું ધાય ઘર બારી. અંતે મીલકત ન પીતારી;

છેયાં છો ફરાં ને નારી. નંદાને સ પરે. મરણ. ૪

ફેમ ફરે ફળની યોરી. નગ્ય નગ્ય રું ઊંઘે અધોરી;

અલ્યા તારા આયુરીની દોરી. તુટી રૂપ પરે. મરણ. ૫

નુંડા કાયા નુકોરું કામું. નમઝાલી નાગરી પ્રમું;

વસત્તનું વેણ છે સાચું. નનાલીરી ગ પરે. મરણ. ૬

સાવણી. ૪થી.

સંતોરિ ધરે. ધારે જુંધણી નું ધારો

घणीनुधारी दुष्पन्नरी. संतोरी. ॥ टेङ्क ॥

शासाउरूपतीयां भारे. शिंसावुंसावुं ग्रेमघारे;

मजरी हरी आपरी त्यारे. नक्ती करे. धारेसुं. १

प्रलुआपेनेआतु पोहोडी. नहीतो देरीं देरीं नेधोडी;

पए नहीमजे अकहोडी. टीयैमारे. धारेसुं. २

नवपंडधरान्नेनते. के पारपेती करआते;

लेधंधो दीवस्यने राते. यायत्यां करे. धारेसुं. ३

बसलनी टेवडे हवानी. करे आशा हरांम लेवानी;

पए परो पदकतरे हवानी. दीलपी उररे. धारेसुं. ४

गारब्बी १ली.

आरमासीनी आया नो राग.

नैदके घरमत नखोरे. अउि अरवां;

इनेयाकुं नाही ओलाओरे. अउि अरवां. १

नईन होके कुंयो करोरे. अउि अरवां;

लाल मरनहमें उरोरे. अउि अरवा. २

ससुरवामें ग्रेसानही आवेरे. अउि अरवां;

हुं मारा घरकी सोला नवेरे. अउि अरवा. ३

सीरपे झाला टीली आयोगीरे. अउि अरवां;

बलनका कालासें लाल नयगीरे. अउि अरवां. ४

ઝારણી. ૨જી.

- મુનકેબળીઅત્રાબોલીરે. નનંદીયા; ૧
 દીલકીઆંરીધુબબોલીરે. નનંદીયા. ૧
 અંસાબગનનાકીનેરે. નનંદીયા;
 બુઠાઆલસીરપેનાદીનેરે. નનંદીયા. ૨
 ફહોતોપીયેરીયેબળીરે. નનંદીયા;
 ફબુતમઘરનહીઆઊરે. નનંદીયા. ૩
 ફનૈયાફુબનતહોકેસારે. નનંદીયા;
 હુમારેતોહરીવીરનેસારે. નનંદીયા. ૪
 વ્યાસવલત્નકોવાલોરે. નનંદીયા;
 ચરીત્રદેખ્યાહોયતોચાલોરે. નનંદીયા. ૫

ઠુમરી. ૧લી.

સામનઆયેરામનનફપુર. એરાગ.

- બનુનીનેજિદરઅવતારસેઈને, નરૂપોયોનનમારોરે;
 અલ્યાનરૂપોયોનનમારોરે, નનુનેજિદરઅવતાર. રેફ
 નાખરયાયુંનાવવરાયું, નાસેવાયોનસહાયેરે;
 ઠાલોઆવ્યોનેઠાલોગયો, નેયુત્રીનોવનનાથેરે. ૧
 પ્વાધુપીધુખલાસકીધું, માન્યનીમાયામાંમોયોરે;
 પુત્રપરીવારપૈશોસાંચ્યો, તુનેયોઠગનાનેયોરે. ૨
 તત્વતારણત્રીનોવનસૌનો, અલખેલોઅંતરૂપીરે;

सर्वछोडीनेसमरोछबीसोव्यासवल्लनोस्वाभीरे.
न. ३

हुमरी २ ॐ.

परमेश्वरपतराप्पन्नेमाहाइवीपतवेणानाक्कासारे;
हरीवीपतवेणानाक्कासारे. परमेश्वरपत. ॥ रेफ ॥
पतराप्पुंतमेमीरांज्वाहनुं कुप्पन्न्यानुं यं धनस्सीधुरे;
सन्त्याभी तमेअहल्याप्पनावी. रीवडने सुप्पिदीधुरे. प. १
जोरनम्याज्जिंठांरीवरीनां. सुंदीररांमसरीररे;
नरसुत्तामीधुपतीसतीनां. प्रेमेपुयंयीररे. प. २
मघरमुप्पथीगन्मुद्राव्यो. उगार्यंमंनरीव्वाणरे;
व्यासवल्लनीवीनंतीसीची. मानीसेन्नेहयाणरे. प. ३

हुमरी ३ ॐ

अवतारधरीनेरणीत्तेल्लवडात्तामनामनुंनांएउरे;
नांछंमनामनुंनांएउरे. अवतारधरीने. ॥ रेफ ॥
फेसोपुइरीकीयोरणीयो. त्मन्न्यो. नारायणनामरे;
बीन्नेपुइरीकीयोरणीयो. इदेपरमारथझंमरे. अ.
बीन्नेपुइरीकीयोरणीयो. हाथैवावरीन्नाणेरे;
मोंधोपुइरीकीयोरणीयो. रीत्रुसंगां परमांणेरे. अ. २
पांरमोपुइरीकीयोरणीयो. परनीष्ट्यानंइरेरे;
छहोपुइरीकीयोरणीयो. परदुप्पेदुप्पधरेरे. अ. ३

સાતમો પુરૂષીકીયો રળીયો સોનેનમતો ચાલેરે;
 આઠમો પુરૂષીકીયો રળીયો પુન્યમાં આડન ઘાલેરે. ૪
 નવમો પુરૂષીકીયો રળીયો પંચવશમાં પુન્યવરોરે;
 દસમો પુરૂષીકીયો રળીયો વેણવચનનો ખરોરે. ૫
 અગીયારમો આત્માના દુન્યો વૈકુંઠ તેનો ડાંમરે
 અગ્રતે ભવમો ક્ષિપાંમ્યો ક્રેફેછે વસન્તરામરે. ૬

કુમરી. ૪ થી.

નીહ્યાવાળો નર બાળુ લવો પાપ નગતનું ધોવારે;
 બધુ પાપ નગતનું ધોવારે, નીહ્યાવાળો નર. ॥ ટેકા ॥
 આપણી નીહ્યા કોઈ કરેતો, સાંભળી રાલુ થૈયેરે;
 પુર્વના પાપનો મેલ ચણ્યો હોય, તે નળવણ ધોવૈયેરે. ની. ૧
 નીહ્યા કરે તેમ રાલુ થૈયે, ડરીયે નહીં. સગારે
 લોહી લુછીને પ્રાશ્યીત ફાફાડે, ઊંટારે ભવ પારે. ની. ૨
 પ્રપંચ પાપને છળ કર્યો હોય, તે નરફે આપ સાથેરે;
 પ્રભુના ઘરનો ગુનો કર્યો હોય, તે નીહ્યા જાને માંથેરે. ની. ૩
 નન્મથી કુમલી કરતાં શીખ્યો, તે કદીયે ના ભુલેરે;
 ધોબી ધોયાનું મુલ માગેછે, નીહ્યા જો ધુએ કમુલેરે. ની. ૪
 નેમ કબીરલુ નીહ્યા કરાવાં ચાલ્યા ગુણ કાસાંથેરે;
 પ્રાચીત ખોવા મધુ પાન કરો, શીશો ગરદો તો હાથેરે. ની. ૫
 પુન્ય કરતાં કુમલી કરે કોઈ, તેમ ફત્યા દુર થાયેરે;

વલત્ત ફે નીલ્યા યેયેથી રાગત જોડ સફુ ન્યયરે ની. ૬

ગરબી. ૧ સી.

નમનાં નળ ત્તરવામારે. એ રાગ.

મારા રંગીલા રણ છોડ, હું રું ચુકીરે.
શી આવી ખાંપણ ખોડ, રડતી મુકીરે. ૧

નથી ફહું નીચ વચન, હું રું ચુકીરે.
રીશાયા દેવકી તન, રડતી મુકીરે. ૨

મારો ગુન્હો બતાવો નાથ, હું રું ચુકીરે.
રાખી નહીં તમારી સાથ, રડતી મુકીરે. ૩

માના કીયા નનમનાં ક્રતા, હું રું ચુકીરે.
કુવેણિતારી વાણ્યું વ્રતા, રડતી મુકીરે. ૪

નેમ ફરણી રોળેથી રાણી, હું રું ચુકીરે.
પેટમાં પેરેથી મારી પાળી, રડતી મુકીરે. ૫

છગોદી ધો નુગદાધાર, હું રું ચુકીરે.
મને કા ફાટી ચરણ બાહાર, રડતી મુકીરે. ૬

પ્રનુદાશી તમારી રાંક, હું રું ચુકીરે.
શો પડ્યો અમારો વાંક, રડતી મુકીરે. ૭

કેવો દીધો તો વીસવાસ, હું રું ચુકીરે.
હવે ફરી મુકી નીસવાસ, રડતી મુકીરે. ૮

હરી ને કુધુ બેઠિ ફાથ, હું રું ચુકીરે.

મજો મજો વલ્લભના નાથ, રડતી મુકીરે. ૬

ગરબી. ૨૭.

સૈયર પુછી ને વાત, હું શું દમીરે,

પુરી લાગી મારી નત, માટે નગમીરે. ૧

શામી રીશાયા નંદલાલ, હું શું દમીરે,

મ્હારી રી ખોટી નેઈ ચાલ, માટે નગમીરે. ૨

મેં દીધીતી નાથને બાથ, હું શું દમીરે,

તે ખુબ્યા મ્હારા ફાથ, માટે નગમીરે. ૩

હેતમાં દાબ્યા લગાર, હું શું દમીરે,

મ્હારી વાગી ચુડીની ધાર, માટે નગમીરે. ૪

છુટા રહ્યાતા મારા કેરી, હું શું દમીરે,

તેથી રૂપ નહેબાણુ બેરી, માટે નગમીરે. ૫

નેત્રે સાર્યુતુ કાળજ, હું શું દમીરે,

તેથી મુખ મરજ્યુ સાંમજ, માટે નગમીરે. ૬

મારી વાગી શું નેન ફટાર, હું શું દમીરે,

મેંશો માર્યો અદાનો માર, માટે નગમીરે. ૭

મેંશો ચમ કાવ્યો પ્રાણ, હું શું દમીરે,

મેં માર્યાંતાં નેનનાં બાંણ, માટે નગમીરે. ૮

કેમ છોડ્યો અમારો સાથ, હું શું દમીરે,

નથી બોલતા વ્યાસના નાથ, માટે નગમીરે. ૯

(१४३)

उारब्बो. १ लो.

राग लोलनो.

- सांमणीयाना संगमांरे लोलरमी हुंरंगमांरे लोल. १
फेसी हुती दुषमांरे लोल. हुवेपडी सुषमांरे लोल. २
या लो मारामंनमांरे लोल. दैप्पुछु सपनमांरे लोल. ३
छोगाणाना इंदमांरे लोल. रहुछु आनंदमांरे लोल. ४
माधवनी मेहेरमांरे लोल. घणी छु संहेरमांरे लोल. ५
मनघनरीममांरे लोल. गोफुणगाममांरे लोल. ६
दीसदामोहरमांरे लोल. नरहुघडीघरमांरे लोल. ७
नरही लोहलानमांरे लोल. मनमाहारान् मांरे लोल. ८
यीत्तनधीहाथिमांरे लोल. वसन्नानाथिमांरे लोल. ९

उारब्बो. २ लो.

- नलो नन्नमांरे लोल. जेसो हरीन्नमांरे लोल. १
नन्नओ नाटारंगमांरे लोल. नन्नओ सतसंगमांरे लोल. २
सुषसाधनमांरे लोल. तरोत्रीन्नो वंनमांरे लोल. ३
नंणो सुषमनमांरे लोल. देवहरसंनमांरे लोल. ४
जैजयो पुत्रमांरे लोल. नुगाघर सुत्रमांरे लोल. ५
हुंही हुंनारीमांरे लोल. नणयो वीनीयारीमांरे लोल. ६
रहीये संसारमहीरे लोल. मनराप्पीयेनहीरे लोल. ७
त्यागीथैयेनहीरे लोल. मायामांरेयेनहीरे लोल. ८

બેરીતીફીનુયેરેલોલ. ફરીનામધીનુયેરેલોલ. ૯
 શીક્ષાસોનાકામનીરેલોલ. છેવલનરામનીરેલોલ. ૧૦

ગરબી. ૧લી.

ઝ્યાંગયો પેલોમોરલીવાળો. ખેરાગ.

સુણો સાંમળીયા. પ્રભુ પાતળીયા. ઘોઘારાને નદૈયેરે. ૧
 ઘારાદુખીયા. ઘાસીતમારી. તેતરછોડી નનૈયેરે. સુ. ૧
 પુઠેથી પ્રીતિ તોડવી. હોય તો, પ્યારા ફેલેથી ફૈયેરે. સુ. ૨
 વનીતાનો બાંકડા લેડા લે. સમનુ નરગમ ખૈયેરે. સુ. ૩
 તારણીતરછોડે સફુને. માટે નુઘરાયૈયેરે. સુ. ૪
 સરવે પ્રેમઘા પુંગળ ફેફે છે. રત્નજાવ્યાં નંદને છેયેરે. સુ. ૫
 પ્રેમઘા સાથે સંગનેડીયો. તો દુખ સુખ સૌસૈયેરે. સુ. ૬
 વલ્લભના વાલાવન માળી. વચને બાંધ્યારૈયેરે. સુ. ૭

ગરબી. ૨જી

સાંભળ સુનની સામળીયાની. મોહની મુન પરચાવીરે.
 પ્રથમ પ્રભુ રીડે ફરાખતીતી. ન્હોતી બોલતી બોલાવીરે. સાં. ૧
 હવેએના પરમનુમાન્યુ. રહ્યો છે ભગવાં નભાવીરે. સાં. ૨
 કોણ નંણે રીતો ન્હુડી ધો. ગોવીંદે ગાંડી બનાવીરે. સાં. ૩
 સપનામાં સાંમનુ સુખ આપે. ન્હગુતો ન્હયરડાવીરે. સાં. ૪
 સંગફરવણીમાં મરંગને. અંતરની વાત ફાહાવીરે. સાં. ૫

ફેલાપુછતાનેઆડુનેતી, હવેરહીરીશીનમાવીરે-સા. ૬
 પાયેપડતાતોનતી જોસતી, ઊભીરેફેતીખત્તાબતાવીરે-સા.
 હાસન્નણુંક્યાંનુવણમળરી, તનનાંખ્યુછેતપાવીરે-સા. ૮
 વસન્નનોવાસોવનમાળી, ક્યાંજોસેમુખહસાવીરે-સા. ૯

ગરબી. ૧ સી.

રાગફેરખાનો.

તમનેવારુધુવાસમનુ, વારુધુવાસ્યમનુ;
 આધારોઅસબેસાનાય, તમને. ॥ટેકા॥
 અજગારેઆળકરોછો, અોઆળકરોછો;
 કોઈકફેસાસરીયામાંવાત, તમને. ૧
 સાસુનનંદસ્વાંમીસોકસડી, સ્વાંમીસોકસડી;
 જોલીનેસારેદીનરાત, તમને. ૨
 માશાપીયેરીયાંપુંઠેપડીયાં, પુંઠેપડીયાં;
 ભાંડીભાડીપાડેભાત્ય, તમને. ૩
 રસ્તામાંરોડીક્યમરાખી, રોડીક્યમરાખી;
 નયછેસૌસૈયરોનોસાથ, તમને. ૪
 વાસાવસન્નનારુંવળગો, વસન્નનારુંવળગો
 મોહનમેસોમારોહાથ, તમને. ૫

ઝારખી. ૨ ભ.

અમને નરોડો ગીરધારી. નરોડો ગીરધારી;

શું પેલા ધયાગોપાળ. અમને ॥ ટેક ॥

મારો મીનન મદનો ભરેલો. છે મદનો ભરેલો;

ફેફવારો ફવડધી ગાળ. અમને. ૧

મ્હારા ફંથનો ફરપછે ભારે. ફરપછે ભારે;

શાખે છે સાસરીયાં સંભાળ. અમને. ૨

દુરામન વધારી ફરે વાતો. વધારી ફરે વાતો;

ફોફ દેખીને પડે ફાળ. અમને. ૩

વાસા વસત્તના વીડલુ. વસત્તના વીડલુ

દયારાખોને દયાળ. અમને. ૪

ઝારખી. ૧ સી.

ગોસેલુ ગોકુળમાં પધારીયા. એ રાગ.

મધુરાંથી વેલા આવન્ને. મોરારીરે;

ફોઈ સંગ સમાચાર ફાવન્ને. મોરારીરે. ૧

તમારે ત્યાં આનંદ ફરી. મોરારીરે;

અમારા દન ફેઈ પેર નરી. મોરારીરે. ૨

અન ઊદક આપશે નહીં. મોરારીરે;

ઘડીયે ન ગમે ઘર મહી. મોરારીરે. ૩

વેલા આવોતો ઊદર ત્હડુ. મોરારીરે;

ફુળદેવ્યાને દીવો ફરું. મોરાસીરે.	૪
ગોવરધનને પુનવાન્યું. મોરાસીરે.	
મુખનેયા પછી ગ્રથ ખાવું. મોરાસીરે.	૫
ફર નહીં ઘાસુ શામશાફમાં. મોરાસીરે.	
ફાંટો ન પેરું મુનનાફમાં. મોરાસીરે.	૬
ઊર મોતીહાર નહીં ધરું. મોરાસીરે.	
શૌન્દડી સયન નહીં ફરું. મોરાસીરે.	૭
સાખી સંગવંગે નહીં રમું. મોરાસીરે.	
સ્વાહરફીત ભોનનનમું. મોરાસીરે.	૮
નીર ન ભરું નળઘાટમાં. મોરાસીરે.	
મહી નહીં મેળવું માટમાં. મોરાસીરે.	૯
તમવીના હું સુની ફરું. મોરાસીરે.	
વીફસ ગાયે વસોણું ફરું. મોરાસીરે.	૧૦
નેયાફરીરી પગ પાવડી. મોરાસીરે.	
નહીં ઘોડી તમવણ ગાયડી. મોરાસીરે.	૧૧
ફળશોનફુળન્યા સાધિલું. મોરાસીરે.	
ગાયલે વસત્તના નાથિલું. મોરાસીરે.	૧૨

ગારબી. ૨૭

પધારો પ્રભુવર પ્રેમથી. મુન મ્હોલેરે.	
નંદ સાલ રહી છું નેમથી. મુન મ્હોલેરે.	૧

દીવાબત્તી રૂબણાઈ કરી.	મુનમ્ફોલેરે;	
પયપ્યાસામેલ્યાભરી.	મુનમ્ફોલેરે;	૨
પાંનબીડાંને સોપારીયો.	મુનમ્ફોલેરે;	
નડીત્ર નડાવ નળઝારીયો.	મુનમ્ફોલેરે.	૩
આયો ને મારા નાવલીયા.	મુનમ્ફોલેરે;	
સેને પોઢો ઢોણુ વાવલીયા.	મુનમ્ફોલેરે.	૪
ચરણ રીવીને પાવન ધાણિ.	મુનમ્ફોલેરે;	
સદાગોવીંદના ગુણ ગાણિ.	મુનમ્ફોલેરે.	૫
માટે નેડું છું બેહાઈલ.	મુનમ્ફોલેરે;	
પધારો વલભના નાથિલ.	મુનમ્ફોલેરે.	૬

ઝાવખી ૧લી.

નાથકેસેગનકો બંધછોડાયો. એરાગ

ભાવકરીભલુલ્યોનેભ્રમાંણી;

એછે કાયાની કલ્યાણી. ભાવકરી. ॥ રેક ॥

કળીયુગમાં દેવતા સોફ સર્વે, બેઠા સાંત ગુણ આંણી;

ચોસઠ દેવી નનુની નેવી, થૈંછે દુનીયામાં ઘાંણી. ભા. ૧

ઘાસોળિગારે દુષ્ટને મારે, નુવે પાપીનું પાંણી;

નેનનભતે નીકળે નબળો, તેને તરત લેતાંણી. ભા. ૨

નગતી નેત લીદોલ અંબીકા, પ્રાણી માત્રે પ્રમાંણી;

રીવકળિપર સાય રાખો માઠાસ તમારા ન્નંણી. ભા. ૩

(૧૪૬)

લક્ષ્મીનારણદુષ્ટસંહારણજંમાતરંગીલીલાણી;
દાસદીપરદયાબહુરાખ્યો, વ્યાસવસન્નનીવાણી-લા. ૪

ગારબી. ૨૭.

લક્ષ્મીનનભાવેલનનેલવાંની.

ભેથીફરીજારેનવાંની, લક્ષ્મીનન. ॥ટેક॥

ચુંડમુંડનેયોળીનાંખ્યા, ફરીમહીસાસુરનીફાંની;

ત્રીસુજઘારીદુષ્ટનેમારી, કીધાસરવનેધ્યાંની. ૧

સેવકનેસીરદુખપડેતો, નનુનીનરફેછાંની;

નામેમ્હોટીપ્રાદ્રમેમ્હોટી, રૂપેદેખીતીનહાંની. ૨

ભેનેભુગતઅંખ્યામાંથે, તેનેશોરીનાશાંની;

લ્હમાવીષ્ણુરિંકરસરખા, રહ્યામાત્મેમાંની. ૩

દુરમતીતનેલગવતીલને, તેનીચડતીથવાની;

પલ્લભસુરનરામછેતારો, કરસાયશેવકનવાની. ૪

ગારબી. ૧લી.

સાંમળીયાવાસારોવેગજારે, એરાગ.

આચારહોઅસબેલાફરુરે, ગોવીંદતમેછોગરુરે;

મેંતોનંણીતમારીમરુ, છોગાળાછેસનાછેડીશેરે. ૧

તમારેશાનારીનાશોરારે, ઘેરેઘેરઘાલ્યાછેગોરારે;

તમેનહાંનાનેઅમેમ્હોરાં, છોગાળાછેસનાછેડીશેરે. ૨

મહુનેત્તોળચોછોછેસારેતમેઊત્તજાનેઅમેમેસારે;
 તમેડાહ્યાનેઅમેધેસાંછોગાળાછેસનાછેડરીરે. ૩
 સીદાહ્યાઓઅમારોહસ્તરેમોહનયયાછોમસ્તરે;
 અમેગરીબનેતમેગ્રહસ્તછોગાળાછેસનાછેડરીરે. ૪
 તમેરૂપાળારણછેડરેમારીતમારીનથીનેડરે;
 ન્હાંનામ્હોટીપડરીબોડરેછોગાળાછેસનાછેડરીરે. ૫
 ગુણવંતગરૂડાગાંમીરેપ્રીતફરતાંનથીમનેબાંમીરે;
 વ્હાલાછોવસત્તનાશ્વાંમીછોગાળાછેસનાછેડરીરે. ૬

ગરબી. ૨૭.

અલ્યાઅસબેસારુંહસ્તોરેરંગીસક્યમરોફ્યોરસ્તોરે;
 આપ્યપુલ્લોમારગરહેષ્તોમોરારીમનેનબોસાવતોરે;
 અલ્યાવીહસવાંસળીયાળારેમુનસંગરીાંનાફરેચાળારે;
 હઠઆઘોફાંનુંડાફાળામોરારીમનેનબોસાવતોરે. ૨
 હુંતોનહીત્તોળયાઊવનમાળીરેતમેરીાંમનેહુંતોરૂપાળીરે;
 સંગફરનેથૈન્નઊફાળીમોરારીમનેનબોસાવતોરે. ૩
 મારેતારેસરમછેરીાંનીરેશોધીલેબીજીયોમનમાંનીરે;
 તુતોમ્હોટોનેહુંતોન્હાંનીમોરારીમનેનબોસાવતોરે. ૪
 અમેનાંજાંતેસંગમફરીયેરેપુરૂદેબીનેડરીયેરે;
 રંગેરમતાંસરમાઈમરીયેમોરારીમનેનબોસાવતોરે. ૫
 હુંનન્નંજાંમયાયસંગરેફેવોરમાતોહરીરંગરે;

માટે કેમ સૌંપુ માડુ અંગ મોરારી મને નબોલાવતોરે. ૬

તમે વાત કરી પતબોયુંરે, શું નહાંનાં ઊપર મન મોયુંરે;
સાસડસપને નથીનેયું મોરારી મને નબોલાવતોરે. ૭

નવાણ્યો આવી ચડશે છોઈરે, શું સાંમુરહ્યાછો નેઈરે;
અડશે તો હું પડીશો છોઈરે, મોરારી મને નબોલાવતોરે. ૮

મારી માતન જો ફેધિફરે, છબીલાલુ ધાય છે છીફરે;
મને સાગેત મારી બીફરે, મોરારી મને નબોલાવતોરે. ૯

ફાનલું છે ફરું થાઓ ફાસારે, અજગાર ફે ને નંદ સાસારે;
મેલીયો વસત્તના બાસા, મોરારી મને નબોલાવતોરે. ૧૦

ગારબી. ૩૯.

સુણી સાંમળીયોલ બોલેરે, તારૂણી નહી ફોતુન તોલેરે;
મેઘ્યુમુમત ખાલી શું જોલે, છબીલી છેડીને કેમ છોડશુંરે. ૧
બીલ નોસંગ સાગે ખોટોરે, હું છું તુન સરખો છોટોરે;
તારા ફરતાં નથી ફાંઈ મ્હોટો, છબીલી છેડીને કેમ છોડશુંરે. ૨
રસરંગીલો ને આવાનોરે, તને મુકીને નહી નવાનોરે;
નથી વાઘતે તુન ને ખાવાનો, છબીલી છેડીને કેમ છોડશુંરે. ૩
નંણીનેઈ શું ધાય છે છોટીરે, ખાલી વાત કરે છે ખોટીરે;
દેખીતી નફાની પણ મ્હોટી, છબીલી છેડીને કેમ છોડશુંરે. ૪
તુંડી તુલે છે આરાંણેરે, નસ્તા સમીશિ અતું નંણેરે
તારૂં ખોલવું મ્હોટાં પ્રમાણે, છબીલી છેડીને કેમ છોડશુંરે. ૫

પાકીભીમરેકાળનુબળેરે. તેઘડેદીનતારોનવળેરે
 મારાસરખોનરનહીમળેરે. છબ્બીલીછેડીનેફેમછોડશુંરે. ૬
 મુનસુબનેણેનહીલીધુંરે. તેણેપુર્વેપ્રાસ્વીતકીધુંરે
 ખરેખરૂંબતાવીદીધું. છબ્બીલીછેડીનેફેમછોડશુંરે. ૭
 તારામનનેશોડરસુનેરે. ભુડીફનુનથીઅડ્યોભુનેરે;
 ત્યારફેલીપ્યારીરિંધુંરે. છબ્બીલીછેડીનેફેમછોડશુંરે.
 સુણીઅફળાયુંઅબળાનુંમનરે. ફાંસુંઢાળયાંઆપેભોયનરે;
 થિયોઓરીયાળોભુગભુવનરે. છબ્બીલીછેડીનેફેમછોડશુંરે.
 અબળારડતીગઈનારીરે. માઘવરદ્યામુખવીકારીરે;
 વાલોવલભનોવેંકુંઢવારી. છબ્બીલીછેડીનેફેમછોડશુંરે. ૧૦

ઝારબી. ૪ થી.

રાધીકાનેદુખથયુંઅળગુંરે. લલીતાનેફેહીત્તીસળગુંરે;
 મનેવાલાનુંવળગણવળગ્યું. સૈયરોશાંમનેતેડાવન્નેરે. ૧
 ઘનશાંમરુંલાગીધુંન્યરે. સખીનેફહીનેથઈસુંન્યરે;
 લીધુંરાધાયેબોંધાનુંમુંન્યાસૈયરોશાંમનેતેડાવન્નેરે. ૨
 પછીસૌસખીસમભરેફેછે. અંન્યોઅંન્યવીચારીલેછેરે;
 સર્વેરાધાનીમાનેફેફેછે. કાનાનેભવોતમેતેડચારે. ૩
 નરારાધીકારીંમુભાળોરે. એનોછેમૂન્યુનોચાળોરે;
 નશોદાનોસુતભદુવાળો. કાનાનેભવોતમેતેડચારે. ૪
 એતોનહાનોનંદકીરીરોરે. નસોદાનોછબ્બીલોછોરોર;

એનીપાસેકરાવોદોરો કાનાનેજવોતમેતેડ્યારે. ૫
 ઘણીદુનાયરાધાઓજીરે. એનેદુખેનાખીછેરોજીરે;
 ગોંધીદોખ્યાપે કાંઈગોળી. કાનાનેજવોતમેતેડ્યારે. ૬
 સુણીરાધાનીનનુનીજયરે. પ્રેમેસાગીપ્રભુનેપાયરે;
 માધવચાણોમુનઘરમાંચારાધાનેદુખમરાડ્યારે. ૭
 હામોદરગયાદોટકાફાડીરે. જ્નેડેઆવીરાધાનીમાડીરે;
 નઈઝાલીનટવરેનાડી. રાધાનેદુખમરાડ્યારે. ૮
 હરીરાધાનીમાનેકેહેછેરે. રામરામરાધીકામરેછેરે;
 એનોજીવકામજ્યરલેછે. પરણાવીનેકરોપારકીરે. ૯
 હુતોઆવ્યોધુરાધાનાદમનેરેરાધાનીમાફેપાડ્યારે;
 જ્નેજીવેતોપરણાવુંતમને. જોસેજીવચનઅમેપાળશુરે. ૧૦
 શુણીરામેનાડીમુકીફેઠીરે. અત્રુભુજનેચીત્યાપેઠીરે;
 કરઝાલીનેકરીબેઠી. જોસેજીવચનફરેપાળજ્નેરે. ૧૧
 રોગદોગરાધાનોગયોરે. વલ્લભનોવાસોખેશીરહ્યોરે;
 વરકંન્યાનોવીવાધયો. પ્રભુજીપ્રેમેથીપરણ્યારે. ૧૨

ગરબી. ૧લી.

નંદનાનાંનડીયા. એરાગ.

મુનનેઅડશોમાં. વીકસતમનેવાડ;
 પુઠળપડશોમાં. સુણશોખાડુંખાડું. ॥ટંક॥
 ગાળદેહીતોદુખસાગેતમને. માટેમનવીચાડું. મુનને. ૧

वल्लभोत्साव्यादिं वणगोछोछेइ सुलांभो नगइं मुनने १
 लोइदेवेने लांछनमेसे थायवगां एउंअमाइं मुनने ३
 सासरीयां वातसां लणीधीई तेमां सुन्यतमाइं मु ४
 में एउमाइने नरीो दाव्वाभे पुठेछे नषइं लाइं मुनने ५
 परपुइरीनो संगन करीयो अमेन हीनाइइइं मुनने ६
 संगमां रंगमणेडे मतुटे नारहें छुट्याव्वाइं मुनने ७
 सगां सहुसत्रु थैछे येरो नानी पनेकां छेसाइं मुनने ८
 वल्लभनावाला हरलुवन तमसंगसउतां हाइं मुनने ९

गारव्ही २७

ललनमां लजावीना नपीतुं तरवानो;
 दुरमती रणयावीना मुमतमां मरवानो ॥ टेक ॥
 मोहमायामां मुरब्ज बुज्यो तेन नइयां हरवानो लल १
 लवतां सुक्रीत थियुं नही त्याहे मुख्या पछीरुं करवानो ल २
 लनेव्यनमां नरकरल्ले गुपए त्यां शो अरथ सरवानो ल ३
 हुनीयमां देहुहुपडे ते हरीवा एको एकरवानो लल ४
 हासहरअमां नएरी शिताइ अंते आं सुत्तरवानो ल ५
 नपीउरतो दामोहरथी नमन्नेछे नेउरवानो लल ६
 अमुह्यअवसर नयछे तारो वीहुसवरवरवानो ल ७
 अवावतारे हरीओणयेतो हरीनही नम धरवानो ल
 वल्लभडेहे लवसमलुसनहीतो सक्षयोशरीइरवानो

ગારબી. ૩ જી.

ભક્તી કર્યાવીના તારૂં તે સૌ ખોયું;

હરીચ્યાન ધર્યાવીના પાણી આચીત પરોયું ॥ રેક ॥

પાણી પીત જને હાડલડાવ્યાં તેમાં જીવતડખોયું ભક્તી

દયાળના ઘાસનું ઘાં મનહીંડું સાડું સાડું મંદીરનેયું ભક્તી

ભ્રમદીપક રવીસરી નરી વ્યાહરી નનનામવગોયું ભક્તી

અગ્નીમાં અંદેડું બુડું હોખ્યું સત્યજળમાં મળધોયું ભક્તી

વલભફેઢાં મધું મદેખેત્યાં મરવેનું મનમોયું ભક્તી. ૫

ગારબી. ૪ થી.

પ્રેમે પધારોલાલ અમસંગડનનીરમવા;

ફાલવધારોલાલ અમસંગડનનીરમવા. ॥ રેક ॥

ડનનીરમવા અમ્રીત નમવા ક્રેલાગ્યો છે દમવા પ્રેમે. ૧

શાંમળારીવાફડંતમારી આરાપુરો અમારી. પ્રેમે. ૨

સખીયોફેફે છે સંગ સુખમીડું તેમેફું નુનથીહીડું; પ્રેમે. ૩

સાસરીયામાં મનરફેભમતું ગોફુળવીના નથીગમતું પ્રે. ૪

સેનેસુતાંની દાના આવે અનભીદફનાભાવે. પ્રેમે. ૫

નેખનનું નેરમુનનંદમતું સમાવે મનનથીસમતું પ્રે. ૬

ભરનીશથીઝખફીજગુમોફનમળવામાગું. પ્રેમે. ૭

નદેખુનેરાંફડીરોઊખુણેખુણેખોળીનેઊ. પ્રેમે. ૮

રાતદીનલીનથીલેલાગીમાટેલેઊસુખમાગી. પ્રેમે. ૯

अमेसुणीनेसंतरनंमीरीन्योवसत्ननोस्वांमी. प्रेमे. १०

जारबी. १सी.

पीडिरोनन्ननेमोरीपीर. अरेराग.

सांमणीयेडीधीसांनसांनसननननन. सांमणीये. ॥ टेक ॥

डानुडानीबंसीसुणी. बनीगर्धवेत्तांनत्तांन

त्तननननन. सांमणीयेडीधीसांन. १

पासेआवीप्रेमनत्तावी. वासेआप्युंवीडीपांनपांन;

पनननननन. सांमणीयेडीधीसांन. २

धुधड्ढन्नवेनेनबतावे. डिडावेडुड्ढुबतांनतांन;

त्तननननन. सांमणीयेडीधीसांन. ३

ताजबंघयात्तेमुननेसात्ते. पाडेमांनपरमांनमांन;

मननननन. सांमणीयेडीधीसांन. ४

व्यासवसत्तननोनाथवीहारी. अमारोलुवन्ननन्नन;

त्तननननन. सांमणीयेडीधीसांन. ५

सावणी. १सी.

तमडुर्यैयेडुसगुताबी. अरेराग.

सांमणन्नेसोतान्नसरवे. तावेत्तन्नेहरीने;

आमुनरीादे. नआवेडूरीडूरीने. आमुनसादे. १

ससयोरारीमांसौपडरी. समन्नेसायुन्नंणीने;

પસુનન્મે મરશોભારતાંણીને. પસુનન્મે. ૨
 અન્નચબ્બળદ્યૈને અવતરશો. દુબ્બપાંમશો છોડીને;
 ગણીયાધીશો. તોયેનમેસેછોડીને. ગણીયાધીશો. ૩
 પંડમાંપ્રાણહરીત્યાંસુધી. ઊભોફરશોત્રાડીને;
 મુખ્યાપછી. સેરીયાંમડુંફાડીને. મુખ્યાપછી. ૪
 પક્ષીધાવતોફરતાફરો. મનમાંત્રયલાળીને;
 પારધીફાથે. ગડેનમેબાળીને. પારધીફાથે. ૫
 પક્ષીમાંઉત્તમઅવતરશો. મીઠુંબોસશોમ્હાસીને;
 તોફોપકડે. રાખેપાંનરેઘાસીને. તોફોઈપકડે. ૬
 કીતધાઓતોસીતતાપને. મેઘનડેચોધારીને;
 ભોમીદરમાં. પેસોનબમારીને. ભોમીદરમાં. ૭
 ગ્રાન્સીક્ષાનથીદીધી. માનોસાયુંફરીને
 વસત્તકેફેછે. દેહનઆવેફરીને. વસત્તકેફેછે. ૮

ગરબી. ૧લી.

વસત્ત વીહસસીજી. અરણ.

મઘનમોહનમોરાશી.	તારીસેતુતો;	
એટલીઅરનછેમારી.	ડુબ્બોધુહુંતો.	૧
સઘળેવીહસયરવાપ્પો.	તારીસેતુતો;	
માતાઉદયનન્મઆપ્પો.	ડુબ્બોધુહુંતો.	૨
રદ્ધોનયમાસમાનીકુપ્પે.	તારીસેતુતો;	

મજમુતરમાં મ્હાદુખે.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૩
પછી સંસાર વાયુ નેયો.	તારી સે તુતો;	
માતાયે ઘોયો ને સાંયો.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૪
પંચ વરશે શીખ્યો રમતાં.	તારી સે તુતો;	
દસે શીખ્યો સાડુ નમતાં.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૫
પંદર વરશે ન્નેબન વાપ્યું.	તારી સે તુતો;	
ફુડાં ફર્મમાં મન આપ્યું.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૬
રૂપાળો થૈં થૈં ને ફરીયો.	તારી સે તુતો;	
અધ્રમ અનરથ ફરીયો.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૭
વીરો કાલુ સાગુ નાણું.	તારી સે તુતો;	
સદ્દમી નેચું કાંઈ ન નાણું.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૮
નાઈ ને નામની ફડકાસાં.	તારી સે તુતો;	
યાદ સાવું બચ્યાં બાસાં.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૯
માત પીતાને નરીચું.	તારી સે તુતો;	
એથી તે અધ્રમ કેચું.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૧૦
લગની ત્રામણ નથી પુન્યા.	તારી સે તુતો;	
પઈશા સમેટવાના સુન્યા.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૧૧
સાધુને સીધાં નથી દીધાં.	તારી સે તુતો;	
સૌના મફદરી ડડા ફીધા.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૧૨
પુંન્યાં ન વ્રતનારીખ્યો.	તારી સે તુતો;	
પેટ પાપી ત્રવાનીખ્યો.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૧૩

આખો નમ્ર અવરથા ખોયો.	તારી સે તુતો;	
નધી નારાણ્ય સોધી નેયો.	ડુબ્યો છુહુતો.	૧૪
રીવા અરચ્યા નથી ફીધી.	તારી સે તુતો;	
રીરીતે થશે મારી રીધી.	ડુબ્યો છુહુતો.	૧૫
મને સાગે છે મોહન એવું.	તારી સે તુતો;	
કેવા સત્ય સંગીને રીવું.	ડુબ્યો છુહુતો.	૧૬
રણતાં ખપતાં ઊંમર ખોઈ.	તારી સે તુતો;	
રહ્યો માયામાં મોહી.	ડુબ્યો છુહુતો.	૧૭
હવે રીંકરું માયા અળગી.	તારી સે તુતો;	
પત્નીયો પુઠે વળગી.	ડુબ્યો છુહુતો.	૧૮
નધી શાંમળીયા રીવન થાતું.	તારી સે તુતો;	
અલબેલા ફાથ મારો સાતું.	ડુબ્યો છુહુતો.	૧૯
તારા નામને રળી ખો છુ.	તારી સે તુતો;	
ગાડા દોલા ગુણ ગો છુ.	ડુબ્યો છુહુતો.	૨૦
પ્રેમ વાણી મુન પાસે છે.	તારી સે તુતો;	
સોફો ગમે તેવું કેફે છે.	ડુબ્યો છુહુતો.	૨૧
તેને મેં તારાં ગીત ગાયાં.	તારી સે તુતો;	
સવણુ માનરી નનડાયા.	ડુબ્યો છુહુતો.	૨૨
અવળો અરથ સેઈને ગારી.	તારી સે તુતો;	
નર્કમાં વાસ તેના થારી.	ડુબ્યો છુહુતો.	૨૩
હું છું ફરી નામે તરશો.	તારી સે તુતો;	

મને પાવન કરારે કરશે.	ડુબ્યો છું હું તો.	૨૪
ધ્યાન ધરીશ એક વગાં.	તારી સે તુ તો;	
સફુછે પૈશાનાં સગાં.	ડુબ્યો છું હું તો.	૨૫
જીવું ત્યાં સુધી પુઠે કરશે.	તારી સે તુ તો;	
રણતાં સુધી ભાઈ ભાઈ કરશે.	ડુબ્યો છું હું તો.	૨૬
મુખે કાફાડશે પગે ફાથે.	તારી સે તુ તો;	
ત્રીકમ નાંમ તારૂ સાથે.	ડુબ્યો છું હું તો.	૨૭
થોડું કહ્યુલ્યો ઘણું માની.	તારી સે તુ તો;	
નક્તી કરીશ તારી છાની.	ડુબ્યો છું હું તો.	૨૮
દામોદર દરશાણ દેન્ને.	તારી સે તુ તો;	
સંભાળ સાક્ષરીની સેન્ને.	ડુબ્યો છું હું તો.	૨૯
ભ્રામણ તરવાડી મેવાડો.	તારી સે તુ તો;	
તરવાનો તાપ ટાઢો પાડો.	ડુબ્યો છું હું તો.	૩૦
નયુડ્યો નંનળ કામની.	તારી સે તુ તો;	
વીનંતી વસન્ત રામની	ડુબ્યો છું હું તો.	૩૧

ગરબી. ૨૭.

વીકૃષ્ટ વીનંતી મુણો.	ઓ અંતર નંમી;	
તારા ભગનમાં છુ ઊણો.	ગરૂડા ગાંમી.	૧
હું છું દુઝીતનો ભરેલો.	ઓ અંતર નંમી;	
પરોપકાર ન કરેલો.	ગરૂડા ગાંમી.	૨

હંસા થતાં નેયુ ફરી.	ઓ અંતર નંમી;	
દીઠાનું પાપ કેમ નરી.	ગડડા ગાંમી.	૩
હરીગનના હાથે જાલ્યા.	ઓ અંતર નંમી;	
પુન્યમાં પગ જાડા થાલ્યા.	ગડડા ગાંમી.	૪
ગરીબોને દુષ્પદીયાં.	ઓ અંતર નંમી;	
દેવદર્શણ નથી ફીયાં.	ગડડા ગાંમી.	૫
ન્યાં નીઘ્યા થાય ઘણીયો.	ઓ અંતર નંમી;	
ત્યાં બેસી હાથે ફાળણીયો.	ગડડા ગાંમી.	૬
પર આત્મા મેં દુલ્લાવ્યા.	ઓ અંતર નંમી;	
બીજાના રુચાસ મુઝાવ્યા.	ગડડા ગાંમી;	૭
સમન્યો ત્યારે રીસી કુદુ.	ઓ અંતર નંમી;	
એ પાપથી રીસી રીતે છુદુ.	ગડડા ગાંમી.	૮
કાયા છોડીને નૈસ ત્યારે.	ઓ અંતર નંમી;	
રીગતી થાય ત્યારે.	ગડડા ગાંમી.	૯
ગમજનો ભય ત્યારે સાગે.	ઓ અંતર નંમી;	
માર મોઢરીયોના વાગે.	ગડડા ગાંમી.	૧૦
જસાવે ધીકત્ત અંગારા.	ઓ અંતર નંમી;	
ઊંચકાવે કાષ્ટના તારા.	ગડડા ગાંમી.	૧૧
નુસમ અતીરી આરંભે.	ઓ અંતર નંમી;	
ચળગાડશે ફું ને સ્થંભે.	ગડડા ગાંમી.	૧૨
રીસા સાડ ભમ રોળે.	ઓ અંતર નંમી;	

નકના કુંડમાં બોળે.	ગરૂડા ગાંમી.	૧૩
તે બીક રળવાની ક્યારે.	ઓ અંતર નંમી;	
તુબીના પાર ફોણ ઊતારે.	ગરૂડા ગાંમી.	૧૪
તુલ્યો ચુક્યો તે માફ કરને.	ઓ અંતર નંમી;	
દયાળુ કાંઈ દયા ધરને.	ગરૂડા ગાંમી.	૧૫
અલ્પ લવણું ફરત તારો.	ઓ અંતર નંમી;	
અવગુણ નાનેરી મારો.	ગરૂડા ગાંમી.	૧૬
કાટ્યો સંસારમાં સર્વથી.	ઓ અંતર નંમી;	
તુલ્યના છુટકો નથી.	ગરૂડા ગાંમી.	૧૭
લવું ત્યાં સુધી મદ ચડશે.	ઓ અંતર નંમી;	
અંતે તુલકને આધું પડશે.	ગરૂડા ગાંમી	૧૮
હાસલાં કાફાડી રીત ન મારો.	ઓ અંતર નંમી;	
પછી ક્યાં છુ નારી છુટનારો.	ગરૂડા ગાંમી.	૧૯
તારા ભનનમાં તે લજીયાં.	ઓ અંતર નંમી;	
નન્નમરણ તેનાં રળીયાં.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૦
વીલી કિણે રીવા કીધી.	ઓ અંતર નંમી;	
ચોદ ચોકડી તેને દીધી.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૧
તને લલ્લો તેનું દુખ કાપ્યું.	ઓ અંતર નંમી;	
ધુને અવીચળ પદ આપ્યું.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૨
વીધુર ભક્તની ભાલુ સીધી	ઓ અંતર નંમી;	
ભમીને મોલિ ગતી કીધી	ગરૂડા ગાંમી.	૨૩

સુધનવાસાફટાફાહાડી.	ઓ અંતર ન્નમી;	
પ્રીતમ તેં રાહાડી પાડી.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૪
શાવરી બાઈનાં બાંર હીધાં.	ઓ અંતર ન્નમી;	
ગાંડા ઘેલાને પાવન ફીધાં.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૫
કુબ્જન્યાને તારી રંગ હીયા.	ઓ અંતર ન્નમી;	
ફેલાદને સ્થંભે વરીયા.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૬
નરસૈ મેહે તાને તમે મળીયા.	ઓ અંતર ન્નમી;	
સફુલાન રાખીને વળીયા.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૭
એવાં ભક્તોનાં કાર્ય કરતા.	ઓ અંતર ન્નમી;	
પારન આલે ઓચરતા.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૮
સૌને તાર્યા તેવો તારો.	ઓ અંતર ન્નમી	
નન્મ મરણથી ઊગારો.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૯
વસન્ન ફેલાગું ચરણે.	ઓ અંતર ન્નમી;	
હું છું તમારે સરણે.	ગરૂડા ગાંમી.	૩૦

ધુન્ય.

રામ ક્રષ્ણ ફીરતાર, ગોવીંદ ગીરધારી;	
મુકુંદ મોહન વીઠ્ઠલ માધવ મોરારી.	૧
રામ ક્રષ્ણ ફીરતાર, ગોવીંદ ગીરધારી;	
મુકુંદ મોહન વીઠ્ઠલ માધવ મોરારી.	૨
રામ ક્રષ્ણ ફીરતાર, ગોવીંદ ગીરધારી;	

मुकुंद मोहन वीहूल माधव मोरारी. 3

राम कृष्ण कीरतार, गोवींद गीरधारी;

मुकुंद मोहन वीहूल माधव मोरारी. ४

राम कृष्ण कीरतार, गोवींद गीरधारी;

मुकुंद मोहन वीहूल माधव मोरारी. ५

आरती.

रवीये श्रीरणछोड, नै नै रवीये श्रीरणछोड;

कृष्ण कृपाणु कनैया, पुरो मनना होड.

नै नै नै नै श्रीरणछोड. १

सोमे सुंदर शाम, नै नै सोमे सुंदर शाम;

देवकी सुत दामोदर, नारायण नरसीगनाम.

नै नै नै नै श्रीरणछोड. २

मंगणे मोहन, नै नै मंगणे मोहन;

छप्पीसा छेस छोगाणा, नुगदीसी नुगलुवंन.

नै नै नै नै श्रीरणछोड. 3

बुधे बंसीधर, नै नै बुधे बंसीधर;

मोरसीधर मुकुंदा, नमे नारीनर.

नै नै नै नै श्रीरणछोड. ४

गुड्ये गीरधारी, नै नै गुड्ये गीरधारी;

गोवींदलु गोपाणा, माधव मोरारी.

(૧૬૫)

નેનેનેનેશ્રીરણછોડ. ૫

શુક્રે સાંમળીયા, નેને શુક્રે સાંમળીયા;

પરમેશ્વર પુરુષોત્તમ, પ્રભુપાતળીયા.

નેનેનેનેશ્રીરણછોડ. ૬

શનીયે શેક્ષે નાથ, નેને શનીયે શેક્ષે નાથ;

હરહરી અંતરભ્રમી, શીવકુન્ડ નેડે હાથ.

નેનેનેનેશ્રીરણછોડ. ૭

આરતીના સાતેવાર, નેને આરતીના સાતેવાર;

ગાયત્રીખેને સુંળો, તે જિતરે ભવપાર.

નેનેનેનેશ્રીરણછોડ. ૮

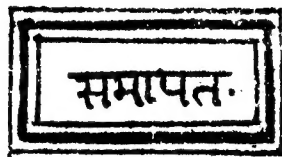
વૈષ્ણવ ગાંમો ગાંમ, નેને વૈષ્ણવ ગાંમો ગાંમ;

ગાશે તે વૈકુંઠ ન્નશી, વીનવે વસન્તરામ.

નેનેનેનેશ્રીરણછોડ. ૯

ઈતિશ્રી વલ્લભકૃત કાવ્યનીયોપગી સંપુરણ સમા

પત્ત સમ્પીછે ॥ ૧૧૬ ॥ ૧૧૬ ॥ ૧૧૬ ॥ ૧૧૬ ॥

આ ચોપડી છપાવતાં ને ને ગૃહસ્થોએ અગાઉથી આ
સરોઆપ્યો છે તેમનાં નામ.

- ૨૫ માસ્તર ઈશ્વરલાલ વંદરાવનરણીકવારમદદઆપે
- ૨૦ માસ્તર રાયચંદ ગંગાદાસ.
- ૫ મુનરી ફીમતભાઈ છોટાભાઈ.
- ૫ પરીખ હરીલાલ બલાંખીદાસ.
- ૫ સોની મોહનલાલ મગન.
- ૨ પરશોતમરાય નાગરભ્રામણ.
- ૪ માંછેડનાથ સંતુ નાથિ.
- ૧૧૭ અકેડી ચોપડીની સહી કરનાર.

આ ચોપડી ચોવાંચનારને સુચના

આ પુસ્તક આવડું મોટું મેં પેહેલવેલું કાઢાડ્યું છે તેમ
શોખીલાને શોખની બીનાઓ વાંચવા લાયક બનુ છે
અને ઘણા માણસને પરમોદ કરવા લાયક પણ ઘણી
બીના છે અને ત્વક્ત્ત્વ લોકોને ગાવા લાયક ત્વક્ત્ત્વીરસ
નાં પણ ઘણાં પદ છે અને મુરખને શિક્ષાદેવા લાયક
નાં પદ ઘણાં છે માટે આખી ચોપડી પુરી વાંચી નેતાં
માલમ પડી આવશે.

વ્યાસવલ્લભરામ સુરભરામ સહી.

